شفق

SHAFAQ

Vol. 3 No. 9 1986

جلد سوم شماره ۹ - حمل ۱۳۶۵

احمد شاه ((وحدت))

Ahmad Shah (Vahdat) P.O.

بسم الله الرحمن الرحیم

فرمان خدا

ساصرف عن ایتی الذین یتکبرون فی الارض بغیر الحق : وان یروا کل آیة لا یؤمنوا بها وان یروا سبیل الرشد لا یتخذوه سبیلا وان یروسبیل الغی یتخذوه سبیلا ، ذلک بانهم کذبوا بایتنا وکانوا عنها غفلین .

(الاعراف : ۱۴۶)

ترجمه : زود است که از نشانه های قدرت خود کسانی را روگردان کنم که بدون حق در روی زمین کبر پیشه میکنند :

و اگر هرنشانه‌یی را ببینند به آن ایمان نمی‌آرند و اگر راه رشد و هدایت را بینند آن را بحیث طریقه وسلوک انتخاب نمیکنند و اگر راه سرکشی وگمراهی را دیدند ، آن را اختیار میکنند ؛ این بـه آن سبب که ایشان آیات ما را دروغ پنداشتند و ایشان از آنها غافل بودند .

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P. O.

شفق

مسؤول مدیر . . . محمد معروف «فروغگر»
مرستیال . . . .
لیکوال غړی :
۱ - محمد زبیر «شفیقی» . . . . . .
ارکان نشراتی حزب اسلامی افغانستان ۲ - ذبیح الله «قریشی» . . . . . .
کمیسیون ارشاد فرهنگ ۳ - محمد رحیم «خنجر» . . . . .

جلد سوم | شماره نهم | حمل ۱۳۶۵

PROPERTY OF ACKU
مسلسل ـ ۳۰

د دی گڼی مطالب :

۱ـ ژغورونده نهضت ...
۲ـ پیغام شفق ....
۳ـ د خاطرو نهضت .....
٤ـ سیاسی تبصره ...
٥ـ در بهار آواره‌گان ....
٦ـ بازتاب تعهد و هدفمندی ....
۷ـ د یوه مجاهد او مبارز مسلمان .
۸ـ رهائی روان تاریخ...
۹ـ د ترکیی سفرنامه ....
۱۰ - بنیادی عیبونه او د هغی اصلاح
۱۱ - ترینتینی اتلان
۱۲ـ د اسلامی نړی پراخ شتون ...
۱۳ـ بررسی یی پیرامون مسأله...
۱٤ـ پایه های اخلاقی نهضت . . .
۱٥ـ مروری برجنگهای صلیبی ...
۱٦ـ روسها از اسلام ...
۱۷ـ سنگر او اتلان . . .

ژغورنده نهضت

هغه وخت چی د «پانی پت»او «سومنات» سومنو په تاتوبی نړیوالواستکباری ځواکونو د حرص او تمی سترگی خښی کړی وی،... همه شیبی چی د شیطان ټولی د شیطان په قوماندہ د خدای(ج) د بنده‌گانو په‌بی‌لاری ټولنو کی خپلی ټولی وسیلی پـه کار اچولی وی ... او هغه وخت چی نړیـوال کـفـر د سید جمال الدین وطنوال د دغه ستر میره له فکر ، عقیدی، مبارزاتی کړنښی او تگلوری نه د پردی کولو په هڅو اوهاند لگیاؤ ...

هغه لحظی چی د شرافت او نجابت، سولی او امنیت، مینی او محبت ، برابری اوعدالت کوتری دابلیسانو د مکاراله دسیسوپه‌جالونو کی یـوی او بلی خـوا تـه په حسرت سترگی غړولی ... او هغه وخت چی زموږ د مسلمان ملت د عقیدی او وطن بریدونـه د یحیی د بی بصیرته او شـرابی اولادی د ناروا او غیر اسلامی سیاست پـه وجـه ، د نړیوال استکبار ترسخت گواښ لاندی راغلی وو... د نړیوالو ډاکه مارانو د اتکل او انگیـرنی پرخلاف د کابل له گوگل څخه یو بل غـږ او چت شو ، چی ورسره سم د افغان مؤمن ولس پرخلیک هم بدل او د پردو او پـردو پالو پرخلاف راواوښت ...، دغـه رسا آواز اوارواپالونکی زوږ ، د الهی قانون د قـوام او قیام لپاره د یـوه سـتر داعـی «عبدالرحیم نیازی» پـه مشری د یـوی کـوچـنی ډلگی ملکـوتی نــاره وه چـی د خـوب وړی ملت دراوینښیدلو او الهی حرکت د پیـل لپاره‌یی د کابل په پوهنتون کی پورته کړه . . .

هو ! همـی خو په اول کی ډیرو د پسخند په دود وررپوری وخندل ، خـو د ایمان او هدفـــــــه دغه کـوچنی قافله د ظلمونـو او ستمونو په اغزنه جاده د منزل مقصودپه لوری، پښی لوڅی روانه شوه ، او خپل‌منزل ته‌یی دوام ورکړ .

هیڅا هم دا تصور نـه شو کـولای چـی دغه کوچنی ډلگۍ به د وخت د فـارس او

پاتی په (۹) مخ کی

«جریر»

پیغامِ شفق

رشک بهاران سبز

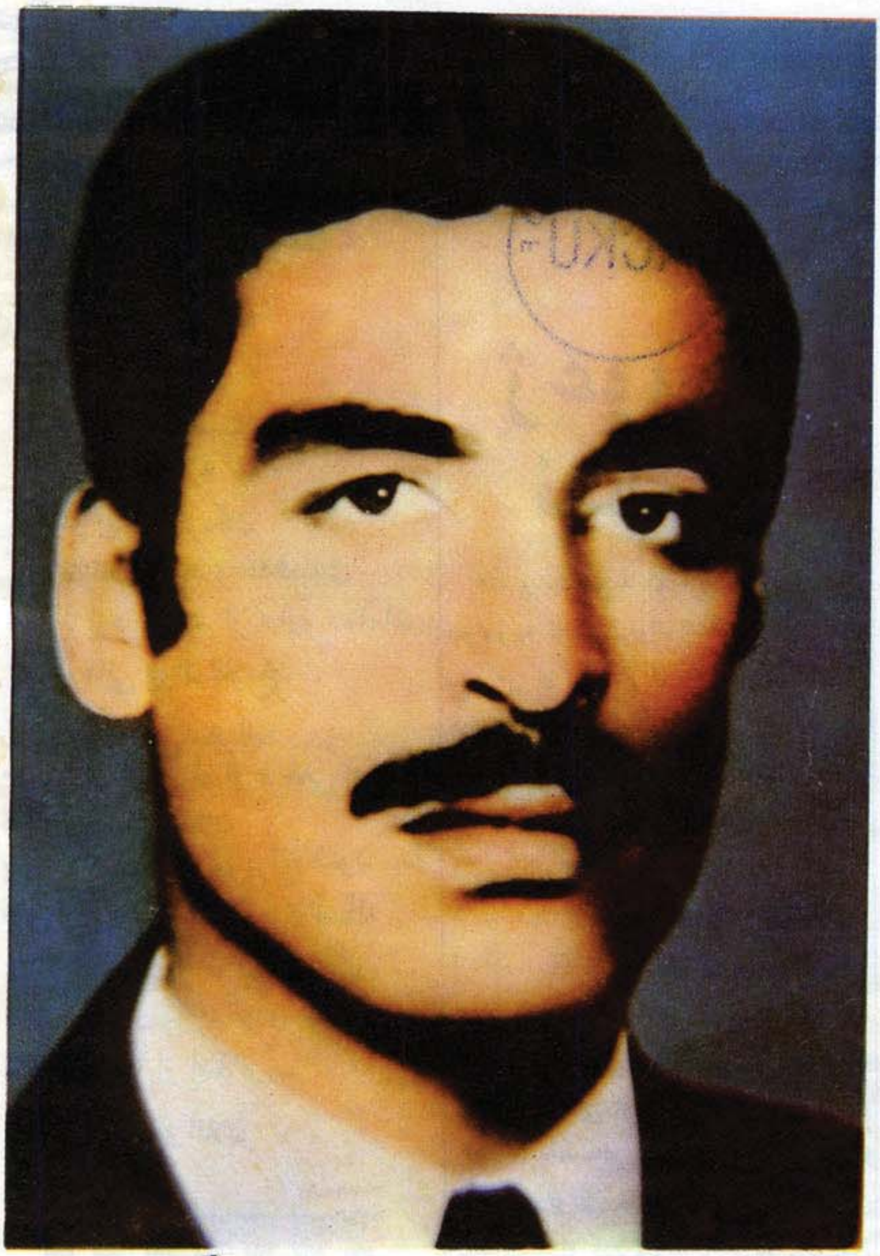

ای نوبهار ناز

ای گلبن زیبای زندگی !! بازهم با ورود فرخنده فروردین ، موکب رهوار ومشک بیزتو !! از دیار دور! از آن کرانه های سبز !! از سرزمین فرحت و امید و خرمی !! به دشتها و دره های لاله خیز ما !! رهگشوده است !!

آری بهار !

ای صبح شگوفان آرزو !! ای ستاره تابان روزگار !!

بازهم پرستوی سیمین و سبز بال تو !! از سرزمین «شاد» ازمهد دلاویز غنچه ها !! همراه با مشعل سوزان لاله ها !! یکجا با خندهٔ شیرین ارغوان !! برمرزبوم ما براین کویرستان داغ وآتشین !! براین قلزم جوشان خون و اشک !!! پرگشوده است !!

ولی هیهات !!! که در دره های خون فشان ما دیگر جایی برای توو

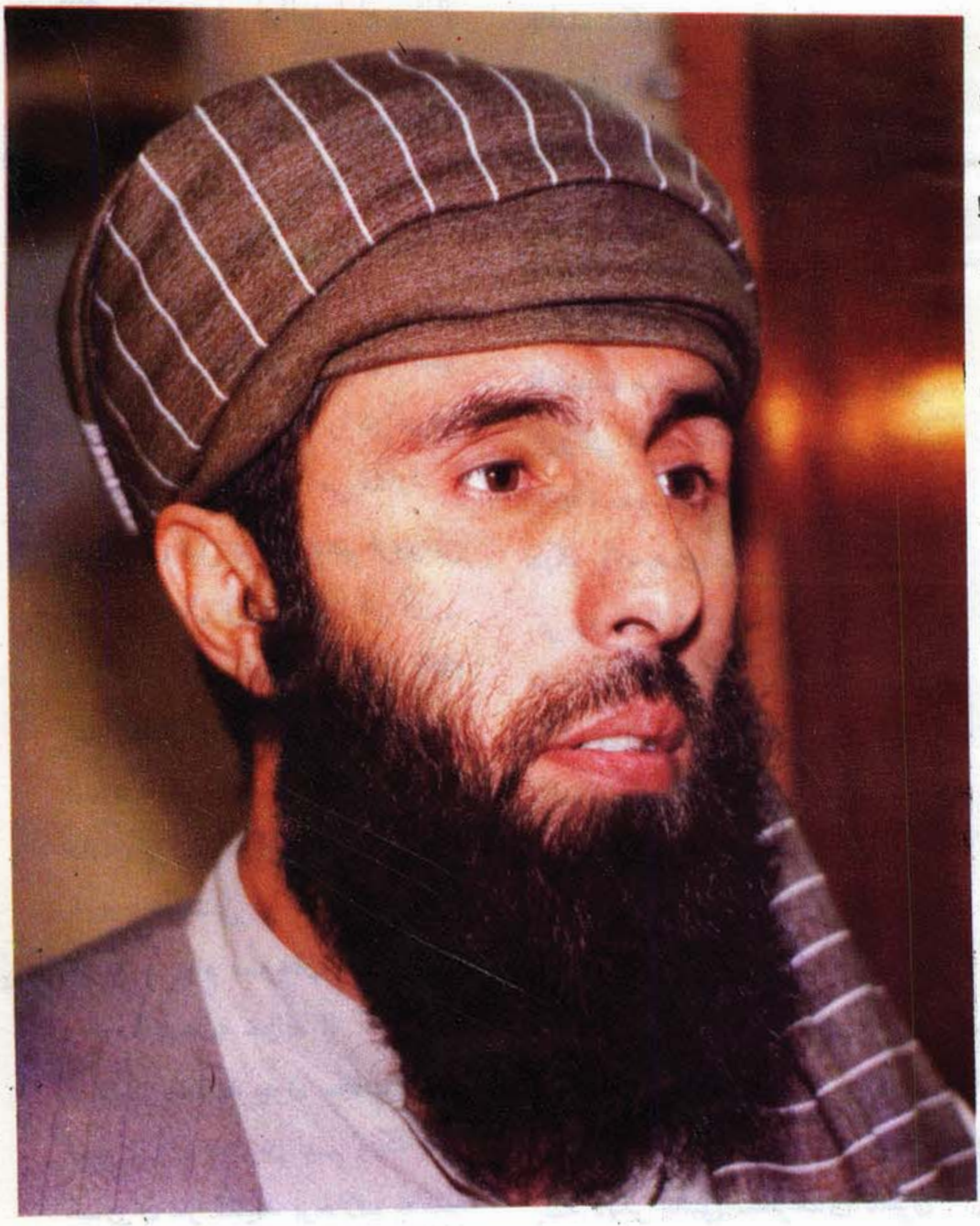

محمل سبز فام تو نیست !! آخر دیگر قلب های خون چکان ما و نگاه های درد بـار کودکان «منتظر» !! و چشمهای اشک ریز مادران داغدار!! تو را با آنهمه تلالــؤ و زیبایی ات نمی شناسند !!

دیگر برای مرغزار هـای مخملین ما ، تو مرده ای !!

زیرا سالها است که در این خاك تیره روز از گلبانگ شباهنگ نازت و از تلاوش فرحبخش شگوفـه های نورسته ات خبری نیست !!

و سالهـا است که غائله مرگبـار خون و آتش بر کشور مردخیز ما دامن کشیده است !!

و عمرها است که نسیم صباحـی و مشک سای تو بر شاخسارهـای خشکیده میهن ما نمی وزد !!

دیگر ما را بــه بنفشه زارهـای لاجوردینت به دشت های پرگلت ، به اشک هـای گرم آسمان ، که با ورود پرشکوه تو !! از دیــده‌گان کور شب ، سرازیر می شود نیازی نیست ؛

زیرا که سالها است بر کشور ما بهـار دیگری با چهـره ای متفاوت و با ماهیتی متباین با تو سایــه افگنده است :

بهاری کـه گلخن جوشانش رشک گلستان تواست و کویلستان لاله رنگ تو !! در برابرسنگرهای غرقه به خونش سرافگنده گشته است .

بهاری که طلسم پائیز و پائیزیان را شکست وبنیان زمهریری شیاطین قطبی ، و کلاغ های جیره خـوار شانرا متزلزل ساخت !!

بهاری کـه سفینـه درهم شکسته ملت مسلمان ما را که اجـزایش در برابر یورش وحشیانـه کولاک های مصائب و مشکلات ، خورد گشتـه بـود و مـیرفت تا در دل توفـانی اقیانوس بیکران حـوادث و طامات روزگار نابود گـردد بسوی ساحـل

فیاض «آرزو» و کرانه آرام « آزاد زیستن» می کشاند !!

بهاری که از عقب پرده های خون بیزش ، سپیده دم «آزادی» و «فردا های» درخشان و دیرپا می درخشند .

این بهار دلپذیر که سالها است ملت مسلمان و مجاهد ما را درآغوش گرم و نجات بخشش می فشارد هفده سال قبل درچهاردهم فروردین خجسته سال (۱۳۴۸)، در آن روز هایی که مانند همیشه با قافله عطر افشان وگل ریزت بردیار غم اندود ما رحل اقامت افکنده بود از دامان پرفیض وگل خیزت شکفت و با شکفتنش درگوش غافلان جامعه ما پیام «سوختن» ، «ساختن» و «رهگشودن» خواند !!

بهار ما که چون سجاف طلائی صبح از دل فانوس نیم رنگ افق خاوران سرکشید برخلاف خاصه طبیعی تو مشاطه گرکوی و برزن ما نشد !! و به آرامش دره های خرم آباد ما دست نیازید !! بلکه آمده بود تا قلب های ما را به جوهرمصفای ایمان و تعهد صیقل بخشد ، و کوشک های ظلم آباد نظام های جاهلی را در جامعه ستم کشیده ما واژگون سازد !!

و در عوض شان برای برپائی نظام شکوهمند اسلامی که نظام «رستن» و « جاویدانه بودن » است، خالصانه تلاش به خرچ دهد !!

از آنروز به بعد سالها است که این خورشید سعادت و این بهار سبز ، برما می تابد ! و مردم مسلمان ما با ذهاب های پرخروش ، و عطر باروتش عاشقانه محبت می ورزند !

با قدوم پربرکت این بهار !! دیگر لاله های سرخ در گلستان نمی رویند !! دیگر شقایق چراغ دار در باغ و راغ نمی سوزند . دیگر بنفشه های تو در پای سبزه های نوجوان گریبان نمی درند ؛

بلکه در بهارستان فخر آفرین ما لاله های سرخ ، از سینه به خون آغشته گورستان ها می دمند ، و چراغ فروزان شقایق برفرازگور شهیدان ما شعله می کشد، و سالها است که هرسحرگاه بنفشه های مست که دیگر عاشق سنگرهای گلگون ما شده اند ، درسوگ عزیزان شهید ما گریبان ارادت و اخلاص میدرند.

این بهار حیات بخش !! قافله سالاری داشت که از تبار اخیار و از خیل راهیان «نور» به شمار میرفت !!

او استاد عبدالرحیم نیازی بود !! این ناخدای صخره شکن همیشه باقامتی بلند و استوار در پیشاپیش دیگرلشکریان وارسته بهار میتاخت، و به آواز رسا پیام بهار ملت ما را که پیام فلاح و رستگاری بود برای مردمان خزان زده این خاک می خواند و آنها را به سوی بهاران جاوید دعوت می نمود !!

روز ها گذشتند و بالآخره روزی قافله سالار بهار سبز ملت ما ، با عده‌یی از فرزندان صدیق این «بهار» در نبرد با سپاهیان کوردل پائیز جان سپردند .

و اکنون که ما ـ همزمان با بازگشت تو سالروز مبارک طلوع جاویدانه «بهار خویش» را تجلیل می کنیم هنوز هم میان دلباخته گان جانباز «بهار ما» و ایادی سیه کار پائیز شعله های سوزان جنگ زبانه میکشد ، و هر روز جمعی از حامیان دلسوخته «بهارما» در راه پاسداری از ارزش های الهی آن به خاطر به ثمر رسیدن آرمان های ملکوتی اش سرمیدهند !!

و ما که تا هنوز لوای پرعظمت « بهار سبز » بردوش ما سنگینی می کند ، با خدای بزرگ تعهد بسته ایم که مانند دیگر راهیان این «بهار» به خاطر حاکمیت قطعی او و مرگ مستدام پائیز داعیه جهاد الهی خویش را قهرمانانه ادامه دهیم.

بقیه در صفحه (۳۰)

محمد حسن «عرفانیار»

د خاطرو نهضت

تاریخ وربانذی شاهد دی ، چه څومره ویرجنه صحنه وه ، څه عجیب شانی زړه دردونکی حالت ، هلته چه د وخت خپل سرو او بی بندوباره شاهزاده‌ګانو د عیاشی او بی کفایتی له ګریوانه د لادینی او د هریت بلاګانو ویروونکی اوهیبتناك سر را ویوست .

هلته چه د لویدلی او وراسته‌نظام د ناز په بستره کی ښاماران لوبیدل ولی له دین او سیاست سره نا آشنا وا کمنو فکر کاوه چه دغه ښاماران به د شاهی لالونو پرسر پیره ، او د سلطنتی‌فاسد رژیم حمایه اوحفاظت به‌کوی ، دوی هم ملامت نه ؤو . د دوست او دښمن پیژندنی له ارزښتناك بصیرت څخه محروم ؤو هر چا تیرایستلی شوی ، لکه چی تیرایستلی‌ئی وو .

یوازی د خپلوهوسونو په دنیاګی مین ؤ ، نورئی نه ملت پیژاند اونه نړی، نه د اسلام له عدل نه خبروو او نه د شلمی پیړی د وحشی مسلکونوله بربریت، او بی‌انصافیوله.

حقیقت دادی چه اسلام ئی خپلو ناولیو ارمانونو ته د رسیدلو په لارکی لوی خنډ ګڼه ، نو ځکه ئی د اسلام ضد فکر ته په اسلام پال هیواد کی آزادی ورکړه ، چه په لږه موده کی د کابل پوهنتون د فساد ، دهریت اوالحادی بلنی اډه وګرځیده.

د اسلام په انسان جوړوونکو شعایرو په ښکاره لوبی او مسخری پیل شوی ، د حکومت په رسمی دوایرو کی روژه خوړل ، په څنو نشراتی ارګانونو کی د اسلام په سپیځلی دین بی شرمانه تاخت او تاز پیل شو - رشوت خوړل او رشوت ورکول د حکومت سره د مروکار په صورت کی یوه لازمی مسأله وه ، چه خلکو ته د قانونی فقری په حیث مطرح شوه .

د غرب د لنډه غروفاسد اخلاق هم د نورو لیلامونو په سلسله کی راوارد شول، چی له هرڅه نه زیات د ښځو څخه د شرم او حیا جامی وایستل شوی غرض دا چی ملت ورو ورو د پلانیزه شوی پروګرام له مخی د فساد په مرګونی غیږ کی ورلاهوکیده .

خو د خدای (جل‌جلاله) دثابت او دایمی سنت په اساس چی په دغسی تاوجن او لوغړن پړاوکی یو شمیرمخلص بندګان را اوچتوی، ترڅو د خپلو ټولو مادی او معنوی استعدادونو د ټکار اچولو له لاری د فساد مقابله وکړی .

پدی وخت کی هم ارحم‌الراحمین خدای د خپل بی پایانه‌کرم له مخی دګوتو په شمیرمحدودکسان راپورته کړل ترڅو د پریوتی نظام پرغیر اسلامی سیاست او پالیسی انتقاد وکړی ، او خپل مسلمان اولس ته د ریښتینی اسلامی آرمان په لور جهت ورکړی .

چا تصور هم نشوی کولی چه لدی کمو خلکو به داسی ټولی جوړیږی چه د ټول ملت اوبالآخره د نړیوال اسلامی است به هم د امید سترګی د هغوی پرلوری کیږی . ولی دا څه د تعجب خبره نده ، د ایمان او عقیدی په پراخه نړۍ کی بی شمیره داسی واقعی شوی دی . او د یوازی او یکه خلکو پلاس اوچت اوچت کارونه ترسره شوی . په شمیر او وسایلو محاسبه او پریکړه نه کیږی ، په هدف او آرمان دا فیصلی کیدلی شی ، تل د سپیڅلی الهی ارمان او هدف حاملین په ګڼو بی هدفه پرګنو غالب شوی، دهمدی عقیدی په درلودلو سره د کابل پوهنتون په فساد ځپلی زړه کی څو ځوانانو و غوښتل چه باید دا د ظلمتونو او تیارو زړه څیری شی - مظلوم بشریت د فساد لدی خوساړند څخه د انسانی فضیلت اخلاقو او هیرشوی اسلامی تهذیب لور ته راوایستل شی .

خومره نیکمرغه کال اوڅه مبارکی ورځی وی چه زموږ د اسلامی هیواد د مجد او عظمت د احیاء په منظور څو ځوانان پکی را ټول شول .

د ۱۳۴۸ کال لمړی ورځی وی. چه د بیداری جرس د خوب وړیو قافلو د راویښولو په خاطر شور اوزوږ جوړ کړ او د وری د میاشتی

په ۱۴ نیټه د یوه متعهد هدفمند او مهذب انسان استاد عبدالرحیم نیازی (رحمت الله علیه) ترمشری لاندی د یوه عظیم الشانه تحریک د تاداو ډبره د کابل پوهنتون په ساحه کی کیښودل شوه ، دی الهی نهضت په لنډه موده کی وکولی شول چه د شرک ، الحاد ، دهریت او فساد د منفی او غیرانسانی تحریکونو په وړاندی خپل دریځ اعلان او د منطق، استدلال مناظرو او مباحثو له لاری هغوی ته ماتی ورکړی .

چا زغملی شوی؟ دا تند اوطوفانی حرکت ؟ اصلاحی حرکت ، کفر لړزونکی اوطاغوت ماتونکی حرکت؟

له هری خوائی د مخالفت په دود سرونه را اوچت شول ، د الحاد له سنګره د فساد اوفیوډالی له مورچله، د عیاشی او ځان غوښتنی، کمونیزم او بی بندوباری له سنګره پری ګذارونه پیل شول .

د دی ټولو سره سره الهی اصیل نهضت دا اغزنه او له کړاوونو ډکه لار په ایمانی زغم او د سربښندنی په عالیشانه روحیه پلی کړه ، نه ئی د دربار تهدیدونو جهت بدل کړ او نه د ساده مزاجو دوستانو عذرونو څه اثر ورباندی پریوت د کابل له تنګ چاپیریال څخه ئی د ولس خورو ورو پرګنو ته ، کلیو ، بانډو او سردروته لارو ایستله ، هرځای او هرچیری ئی په حکومت کی د روانو ناخوالونه ملت ته آګاهی ورکوله. او هغوی ئی دی الهی خط ته د مقدس آرمان د تعقیب په خاطر رابلل .

الحمد لله زموږ ټول ملت په اسلام مین ؤ ، او یوازی نظم او انسجام ته یی ضرورت درلود ، له همدی کبله ئی د خپل اسلامی نهضت خوا ته پناه یوړه ، او وروستنیو جریاناتو دا په ډاګه کړه چی ملت دتهدیدونو په زور له خپل تحریک نه لیری ساتل کیده ، او د پردی فکرلورته ئی لار آزاده پریښودل شوی وه ، څوک په یاد نلری چه د ظاهر شاه په وراسته او جاهلانه سلطنت کی د کمونیستی یا امپریالیستی فکر

خپرولو په گناه څوک تهدید شوی وی . نه یوازی تهدید نشول بلکی د دربار له هر راز حمائی نه برخه من ؤو .

خو د ځوان اسلامی نهضت د تکولو په لاره کی ټول درباریان سرگردانه ؤو ، ځکه اسلامی نهضت د هغوی د ناولیو گټو د تهدید مورچل ؤ ، سازش او جوړی روغی ئی جرم او د فساد خوا ته د حکومت د لا جرئت پیدا کولو وسیله گڼل ځومره چی د مسلمانو ځوانانو نهضت تکول کیده ، د ماتی شیشی په څیر ئی پارچی لاپسی تیزیدلی او د فساد په خیټه کی خښیدی .

نړیوال استکبارهم ویری واخیست، د لیونی داؤد په ذریعه ئی کودتا وکړه ، (ځکه نور د شاهی نظام له وسه د اسلامی تحریک ځنیوی وتلی وؤ ترڅو د هغه په ذریعه اسلامی تحریک وتکوی، خپل سری او مستبد داؤد هم له هرڅه له لمړی د اسلامی نهضت په تکولو پیل وکړ .

د هغه موسسین ئی په شهادت ورسول اوکڼ شمیرئ، د پنجروترشا لاس تړلی د روس اجیروگوډاگیانو ته وسپارل .

د روسی کړی په غوږ غلامانو هغوی د زرگونونورو مسلمانانو پشان یوځای د څرخی پله د پولیګون په خونړی زړه کی په وینو ولمبول . د څه لپاره ؟! د همغه یوه هدف لپاره ، ترڅو پدی ملک کی د فساد او دهریت بلنی ته په ارامه ادامه ورکړی . ولی اوس به پوه شوی وی چه د هغوی وژنی څه خطرناك انجام ترشا درلود ، هسی خطرناک چه نن ئی ټول کمونیستی بلاک ځنیوی نشی کولی، او ټول ملت ئی د همغو مظلومو سورکفنو شهیدالو په خط کی ودراوه ، او نن په لکونو وسلوال مؤمنان د هغه هدف او آرمان د دفاع په سنگر کی نه خوب پیژنی او نه ستړیا .

هوکی ! څه د یادگارونو اوخاطرو نهضت ؤ دی او انشاء الله چه وی به، نژدی ده چه دمظلوم اوځوریدلی بشریت لپاره د لیکمرغی نړی جوړه او د نړیوال کفر او شرک مانی را چپه کړی ، سوږ د دی نهضت (اولسم) پسرلی ټولی اسلامی نړی ته د زړه له کومی مبارکی وایو ، او له الله نه ئی د استحکام ، ثبات ، اصالت ساتلو او کامل بری‌هیله لرو .

ژغورنده نهضت...

روم له طاغوتی قدرتو سره په سهین دگر دعری ووهی ... او هیچا هم دا په ذهن کی لشو راوستلای چی دا د ایمان په وسله سنبال ځوانان به یو وخت د ظالم او یرغلگر داروګی خوله ورماته کړی او د ټولی اسلامی‌نړی او مظلومو پرگنو د امید اوتسل قبله به شی ،... خو د خدای (ج) غوښتنه همداسی وه چی یوځل بیا د«کم من فئة قلیلة غلبت فئة کثیرة باذن الله» عملی مصداق‌ټول بشریت ته وروښیی ، قافله مخ په وړاندی روانه وه ، د ازمیښت او امتحان دول دول پیچومو او کړلکولوئ یو پربل پسی استقبال کاوه او د ایمان په حکم جوړ ټولگی هم د زمانی د ازمیښت په بټی کی لا آبدیده کیده زلمی نیازی د ډیرو نورو ځنکښالو سره یوځای خپل نیمه خوا ارمانونه گورته ورسره یو وړل ، خو د الهی لښکر لاَرویان مخ په زیاتیدو شول ، د هماغه لومړنی ملکوتی «الله اکبر» ناری سره وخت پروخت نوی نوری چیغی هم ملگری شوی ، د وهلوټکولو او بندی کولو نه خبره ، اعدام ، عامی‌وژنی او ... ته ورسیده د اسلامی نهضت وياړلی مسیر د شهیدانو په وینو او یتیمانو په اوښکو بدرگه شو د تکبیر له ازانکو سره د معصومو یتیمانو کړیکی او د مظلومو شهیدانو د ځنکدن سلگی غبرگی شوی ...

او دا دی نن اولس کاله وروسته !!!

... درست ملت د هغه په شمول چی پرونیی د نهضت شعارونوته په پسخند کتل، د عمدی الهی کاروان ترشا دریدلی او له اتوکالو راسی داوراو وینو په منځ کی د نړی له ستر کفری طاقت «روس» سره د وسله‌وال جهاد و یاړلی بیرغ پراووه لری ... د شفق مجلی اداره ، د مجلی لوستونکو ، د عمدی و یاړلی نهضت سرتیرو او مخلصو ساتونکو، اتل مؤمن او وسله پراووه ملت او د نړی درستو مسلمانانو ته د دغه ستر ژغورنده اسلامی‌نهضت اُولسم پسرلي مبارکی وړاندی کوی اوله خدایه یی پرنړیوال کفر دبرلاسی او بشپړ بریالیتوب غوښتنه کوی .

«والسلام»

«م-ز-ش»

سیاسي تبصره

زموږ د مسلمان ملت

د مبارزاتي هوډ د تسلیمولو توطیه

محمد نذیر «بشارت»

پدې ورځو کې چې له یوې خوا د افغانستان مستضعف ملت د خپل هیواد په‌ګوټ ګوټ کې د بې رحمه جنایتکارو روسانو د خونړیو یرغلونو په وړاندې د خپلې عقیدې ، شرف او ناموس د دفاع په سنګر کې پــه وینو لمبیږي، په خرواریزو بمونوئې کورونه او جولګړې ورانیږي ، په ټول ملک کې‌ئې د هجوم او تاړاک لمبې دي، او هره ورځ‌ئې په لسګونو مؤمن زامن د تالانګر دښمن پــه ګولیـو ټوټوکرټوکر په خـاورو لړل کیږي ، له بل پلوه‌ئې په بین‌المللي مستوی کې د قضیې د سیاسي حل په بڼـه کې د ملیونو شهیدانو پــه وینو سمسور اسلامي انقلاب او تاریخ ساز الهي آرمان پرخلاف یوه ناروا رواني جګړه په تونډۍ سره روانه ده. د افغانستان د قضیې د سیاسي حل پــه نامه د روسانـو بین‌المللي مانـوره له یېله پردې اغراضو مبني ده چې : د خپلووحشیانه اوغوسناکو کړغیړنو پالیسیو او سیاست پرناولې څیره د نرمۍ او سولې غوښتنې پرده را ځوړنـده کړي ، د بشپړې پوځي ماتې په صورت کې د ځان لپـاره د آبرومندانه عقبنشیني لار پرانیستي وساتي ، پاکستان ، ایـران او . . . پدې قضیـه کې د طرف ښودلـو له لارې د افغانسـتان د مسلمان ملت دعقیدتي ـ اجتماعي انقلاب پراصالت، استقلال او حقانیت خـاورې واړولې شي ، په کابل کې د خپلو لا سپوڅو لپاره د خبرو اترو او ناستو ولاړو په بهیر کې بین‌المللي حیثیت ترلاسه کړي او بالآخـره له تودو سنګرونه سړو تالارو ته د قضیې پــه ذهني انتقال زموږ د مجاهدینو او ملت هوډ له روڼې انتشار سره مخامخ کړي او پرتاوده احساس اوګـرم حرکت ئې د دروغجن امید سړي او په وپاشي.

د روسـانـو دا اغـــراض د ژینـــو د خبرو اترو له یېله ترننه په مختلفو بڼوکې مشاهده شوي .

د لمر پــــه څېر څرګنده ده چې د افغانسـتان د رواني قضیې اصلي لامل د افغانستان د مسلمان ملت د اعتقاداتـو او منـل شوو حقوقـو پرخلاف زموږ پرهیـواد د روس له خوا د کمونیزم جابرانه تپل او بربنډ یرغل دی او په وړاندې‌ئې یواځیني طرف هم د افغانستان د مجاهــدینو قیـام او انقلاب دی ؛ خو په ډیـر تأسف‌ګورو چې بې لدې چې دقضیې اصلي ماهیت ، واقعـي اطـراف او پدې قضیه‌کې د افغانستان د مسلمان ملت مسلم حقوق اوبرحقه اوعادلانه موضعګیرې په پام کې ولیول شي ، دسیاسي حل‌پروسه د روس دپورتنیو شومو اغراضو او استکباري ناولیـو اهدافو په لورې روانه ساتل شوې او دپرمختګ په نامه‌ئې خبرې کیږي.

پر افغانستان باندې د روس د هجوم له پيله د ځينو جهتونو او حلقو قضاوت او تحليل پر افغانستان باندې د روس د يرغل د انگيزې اوهدف او په کلي ډول د دې قضيې له بنستيز ماهيت نه د ناسم او کمزوري برداشت له امله د بېځايه اميدوارۍ او خوشبيني ښکار شوي .

پداسې حال کې چې روس له پيله تراوسه د افغانستان د مسلمان ولس د هر ارخيزې تکونې په لار کې له هيڅ راز تشدد ، قساوت او غدارۍ څخه ډډه نه ده کړې خو بياهم کله د بريژنيف مرگ او پرځاى ئې د اندروپوف رامنځ ته کيدل او کله بيا د نوي تيپ پاليسي د طراح په نوم د گورباچوف قدرت ته رسيدل په فال نيول شوي .

پرافغانستان د روس هجوم د کوم شخصي ديد او هوس مسأله نه ده؛ بلکې روسانو ديوه سياسي، تاريخي، فکري خصلت پربنياد زموږ پرهيواد يرغل راووړ ، داسې خصلت چې د روسي امپراطورۍ د استعماري ساختمان له بنستولو سره ارتباط لري او هغه څه چې پدې باب د روسانو دريځ بدلولاى شي د افغانستان د مجاهدينو د مقاومت په ځير يو انقلابي اعتقادي ، اجتماعي قوت او فشار دى .

څومياشتې د مخه چې د روسي د کمونيست گوند د ۲۷ مې کنگرې په ترڅ کې گورباچوف د افغانستان د قضيې په باب د خپل موقف ، د بيان په ترڅ کې وويل چې د افغانستان بحران موږ ته په يوه ناسورتپ اوښتى او لدې سرڅ ئې يوځاى نحپلو تبليغاتي وسايلو کې د کابل د گوډاگي حکومت له رواني وضعې نه شکايت وکړ او وريسې ئې خپلو مزدوزانوته د ائتلافي حکومت په نامه د يوې بلې ډرامې د تمثيل دستور ورکړ نو د سياسي حل د پروسې عاملينو دا نيرنگ د افغانستان د قضيې په باب د روسي واکمنانو د دريځ او پاليسي دمتجدد او بدلون په عنوان تعبير کړ .

پداسې حال کې چې د دې مسألې د اصلي او کلي جهتونو په باب چې د افغانستان د مسلمانانو پرسرنوشت او هيواد د هغوى يرغل دى گورباچوف بياهم هماغه د بريژنيف خبرې چې گويا : «د افغانستان د ديموکراتيک جمهوريت په کورنيو چارو کې له بهرنه لاسوهنه شوې او موږ له هغه حکومت سره د دوستى له تړون او د ملکرو ملتو د منشور سره سم مرستې ته ورغلي يو موږ په خپلو سرحداتو کې گواښ او تهديد نشو منلاى او حاضر يو د عدم مداخلت په باب د مطمئن بين المللي ضمانت او نحو تعهداتو په صورت کې خپل پوځونه له هغه هيواده راوباسو...!!!» ټکي په ټکي تکرار کړې .

د ژينو د خبرو د اجنډا په څلورمه فقره باندې پر مخامخ خبرو باندې د ټينگار په عنوان د روسي نانځکو ناز او کرشمو د «ښاغلي کور د وويز» او ... د خوشبينانه ديد په رگو کې څه سړوالى رامنځ ته کړ . خو دادې د ببرک د اجير رژيم لخوا د روسي قواوو دوتو د تقسيم اوقات په وړاندې کولو بيا په بين المللي محافلو کې د سياسي حل د زيات پرمختگ آوازې تودې کړې او ورسره د سياسي حل ذيدخلو لور يوهم دا قدم د سولې (!) په خوا يو مثبت حرکت وباله .

دتعجب خبره خو داده چې د ببرک حکومت خو زموږ پرهيواد د روس د يرغل محصول دى ، او د قضيې

يوازيني حل هم د روس د تهاجم او يرغل ژرترژره او بې قيد و شرط پای ته رسول دی نوکه لدی حل نه هدف د روس د تهاجم ختمول وی څرنګه ممکنــه ده چی د دی تهاجم په نتيجه کی راښځ ته شوی حکومت ته دی د فيصلی حق ورکړ شی . « **زموږ ملت پدی توګه د بين‌المللی صحنو تودول د کمونيزم له تسلط او د روس مزدورانو تـه په يوه حيثيت له قايليدلو او برخپلو حقوقو ، سرنوشت او آرمانونو بالدی د پرديو له معامله ګری او ملندو وهلو پرته بل څه بللا ی شی !**

پدی وختوکی چی له يوی خوا د سولی پـه لارکی د حساس او سرنوشت ساز (!) پرمختګ په نامه هلته او دلتـه مجلسونـه ګرميږی ، د سولی پـه نامه يوی بلی خوا تـه سفرونـه صورت نيسی ، اميدونـه ښکاره کيږی او يو اوبل ډول فشارونه پکار اچول کيږی ، خو له بل پلـوه روسان او بی ننګه نوکران ئی زموږ د مسلمان ملت پرمحروميت بالدی د تمسخر زړه تشوی ، خو ورځـی وړاندی روسانو په يوه اعلاميه کی ووېل : « امريکايان د سياسی حـل پروسه له خنډونو سره مخامخ کول غواړی او هڅه کوی بخپلو لاسوهنو سره د افغانستان ډيموکراتيک جمهوريت له نو يـو ستونـزو سره لاس‌اوګريوان کړی» !!!

همدارنګه د کابـل حکومت چی د يـوی روسـی نظامی کميساری زيـات حيثيت نلری په نيويارک کی د ثور په ۱۱ مه نيټه دخپل نمايندەله‌لاری اعلان کړه : «موږ پد افغانستان د شاوخوا حالاتو د کړکيچ په‌باب دروانو سياسی خبرو اتـرو استقبال کوو او هيله‌لرو چی د دی خبرولـه لاری د افغانستان د ديمـوکراتيک جمهوريت پـه کورنيو چـارو کی لاسوهنی بندی شی» !!!

آيا زموږ ملت ته‌ هغه يرغلګرسره پدی حساب او شرايطو کی چی‌بشپړ ملک‌ئی په وينو سورکړی وی‌يونيم ميليون بی‌ګناه ولس ئی د خپل تن‌په مظلومو وينو لمبولی وی،ټول هيواد ئی لوټی‌لوټی کړی وی خو دا هم ونه منی چی دوی د دی قضيی په ايجاد کی حتی‌کـه لاس هم درلودلی سوله او فيصله‌څه معنی لری ؟!

آيا د دی دسولی دبتکر منځګړی په اصطلاح د خبرو پدی سرنوشت ساز دوراو پړاو کی چی تاړاکګر او يرغلګر روس خپل هجوم عادلانه توجيه کړی زموږ ملت ته د داسی شرايطو فيصله او سوله منـل پخپل لاس غاړی ته د کمونيزم دغړواندی اچولو معنی نلـری ؟! او آيا داسی سوله لـدی پرته چی زمـوږ پرملت د کمونيزم تسلط او تپل‌قانونی کړی بل‌څه کولای شی ؟

لکه څـرنګه چی د هـری قضيی په باب د هرچا دريځ د هغی قضيی له حقيقت او واقعيت نه د هغه په برداشت او تحليـل پوری اړه لـری په همدی ډول که د افغانستان په باب نور هرډول تحليل‌اوبرداشت لری او د دی برداشت او تحليل له مخی‌ئی‌چی په وړاندی هر راز دريځ او تګلار لری دا د نوروکارده .

خو موږ چی روس مو پرعقيده ، تاريخ ، او هيواد يرغل کړی ، ملت موئ په وينو لمبولی، هيوادئی‌تالا والا کړی او له خپلی ازادی نه مو د دفاع په ګناه نن په‌کورو د بمونو، وينو او اورونو باران دی نوموږ ته دا قضيه يواځی کومه‌سياسی معامله نده او نه په يوه وجه سياسی عمليه او معامله ګری پای ته رسيدونکی‌ده. بلکی زموږ د عقيدی او تاريخ، ژوند او مرګ او بالآخره اسارت او آزای مسأله ده او د حل يواځينی لارئی‌هم د روسی يرغلګر پوځ بيخپوره بی‌قيد او شرطه‌او ژرترژره وتل او د يـوه مسلمان افغانستان اسلامی موقعيت ته درناوی‌کول دی .

د افغانستان مجاهد ملت دا ډول خبری او د هغوی نتيجی د خپل

پاتی په (۱۷) مخ کی

محمد امین «فروتن»

در بهار آواره‌گان

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که در واپسین لحظهٔ آشوب «آدم» درفش ابلیس برزمین می افتد و «انسان» بعد از آنکه «آدم» شد برعرفات تاریخ بایستید و بانگ آشتی را سردادند.

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که زمین با سردادن شگوفه های سرخ اراده های عصیانگرنسل انسان را میشوراند و با چنین شور و چنان سرشاری طبیعت از بالین ژنده اش بر می خیزد و برعقب ایمان «آدم» صلوة آغازیدن و تازیدن را میخواند.

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که صحرا های خشکیده و تفتیده در زمین لوای سبز سبزه ها را بدوش میکشند و برمیخیزند و علیه خشکیدن و تفتیدن و سیاه شدن وزرد شدن طبیعت بغاوت می کنند شاید صحراهای خاموش و بی زبان، «انسان» عصر آشوب زدهٔ ما را که مدعی میراث این همهٔ مفاخر فرهنگی و اخلاقی است دعوت میدهد تا برخیزد و حرکت کند و بر ناملایمات تلخ تاریخ چنان بتازد که ریشهٔ این همه ستم ها و تبعیض‌ها را نابود کند.

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که طراوت گمنام هستی پس از سه فصل تبعید و شکنجه برسر بوته های نازک چمن دست می کشد.

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که سینه محکوم شب می فلقد و موذن سیاه پوست فجر آذان دنیای نو را درگوش نوروز یگانه تولدی صبح زمزمه میکند و نوروز فرزند شب سیاه و آوارهٔ محکومیت است که در مسیر حیاتش مانند یک شهید مؤمن هرگز نه مرد و پیامش را دست بدست نسل های تاریخ سپرد.

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که طبعیت پس از یک فاجعهٔ خاموش و سرد زمستانی بر روی این همهٔ خیابان های خشک و صحراهای تشنه و استعمار زدهٔ زمین ریزه میرود و میرود تا ببیند که شیطان چگونه فاجعه ها می آفریند و عید طبیعت برخون کی ها ماتم می شود؟ که عروبان را از «افغانستان» تا «سینا» گلو می بندند و می کشند.

این کدامین روزگار است و چگونه زمان؟ که کوه ها با قبای سبز و حله سیاه شان درمیان افشاران توفنده و صحراهای مخملین طبیعت پیام زیبائی وتازه‌گی را دردست دارند. گوئی کوه ها و دره ها، صحراها و بیابان ها در روز یاد بود تولد «نور» که «حرا» چشم آن است و بیابان های سوزان حجاز که محمد (ص) فرزند آن بود سبز پوشیده اند.

ای کوه ها! وای دره ها! ببالید و بخزید و بپوشید که روزی پیامبر خدا با قبای سبز وحله سیاه اش همچوکوهی ازمیان توده های کوبیده شدهٔ اعراب برخاست و از حلقوم «حرای»، «نور» فرمان حریت انسان را خواندند.

بشور آدم! که بهاراست و روزگارخیزشها و برخاستن ها و رفتن های تو.

لاله های خونین از تو خون، دره های سبز از تولوا و ناله های مرغان از توپیغام می طلبند تا به خون تو روح و تن زمان را بشویند با درفش تو قانون الله را برزمین الله حاکم گردانند و با پیام تو همه بخواب رفته‌گان را بیدار سازند.

... آری! نخستین روزهای سال است که آژیر مسؤولیت برای همهٔ هدفمندان معتقد و تمام معتقدان ارادتمند و همه ارادتمندان مؤمن وتمام مؤمنان دردمند وهمه دردمندان آگاه و تمام روشنفکران متعهد نوع انسان نواخته می شود.

بهار! ای شاهد قرن ها! توکه همیشه آمده‌ئی و بازهم آمدی بگو: برچمنزارهای میهن ما که خیمه که تو بودکی ها خیمه زده‌اند؟ و بگوکه تنه های درختان با تو آشنا را چرا بریده اند؟و برکلبه های گلین افغانان کی ها تازیدند و چرا دیوارهای محکم آنرا که سال ها می نوازیدی فرو انداختند و ویران ساختند؟

بهار! ای قاصد عصرها! از لاله های بخون آغشته که برگور عزیزان شهید ما قامت کشیده اند بپرس که شعار یک ملیون شهید ما چیست؟

از بوته ها و نوبوته ها ات باز جوئی کن که آب خورده اند یا خون؟

از مجروحان ما شنیده‌ئی؟ که زخم های خون آلود شان به تو چه می‌گویند؟

بهار! برو در گوش کودکان خنده برلب دنیا بگوکه هزاران کودک کشته شده را دیده‌ئی.

آری! بگوکه پیشمرگان حق و مجاهدان ما چگونه میکشند، چگونه می جنگند و چگونه مقاومت می کنند. بگو!!...

* * *

بررسی یی از سورهٔ الصف

بقلم برادر حکمتیار

ویژگی های صف اسلامی

تجلی ایمان در قول و عمل

سخن نیک آدمی و قول سدید و استوار او چون درخت تنومندیست که ریشه هایش در اعماق زمین فرو رفته است و شاخ هایش را آسمان در آغوش گرفته است. از زمین و آسمان مایه میگیرد و هر دو به تائیدش میپردازد که بدینترتیب در هر فصل سال پر بار و برگ و سر سبزو شاداب است.

سخن نا پاک و بی بنیاد چون بتهٔ بر کنده از روی زمین است که نه زمین میگذارد ریشه هایش در قلب او فرو رودونه آسمان میگذارد بالا برود از تائید هر دو محروم، بی اصل و بی ثبات و بی بارو بی ثمر.

ما قبل از آن که سخنی بزبان بیاوریم و به عملی مبادرت ورزیم، «اندیشهٔ» در خود می یابیم و «هدف» را مطمح نظر خود میگیریم و متعاقب آن «ارده» می نمائیم. «اندیشه»، «هدف» و «ارادهٔ» ما در صورت های گوناگونه گفتارو کردار ما تبارز میکند.

اسلام در بررسی ها وارز یابی هایش همهٔ این ابعاد را بحیث ملاک و معیار بحساب آورده عملکرد ها را تنها از یک بعد و از ناحیهٔ شکل ظاهری اش مطالعه ننموده بلکه بـه بعد اعتقادی و انگیزه «نیت» اهمیت اساسی میدهد، شایـد عملی و سخنی از لحاظ نمای ظاهری اش آراسته و جالب جلوه کند ولی درورای آن «نیت سؤ» حاکم باشد.

عمل فرد مؤمن که از اعماق قلبش بر می خیزد و عقیده و ایمانش به آن شکل میدهد به هیچصورتی نمیتواند متناقض گفتاری باشد که منبعث از ایمان اوست، چنین عملی را بینش توحیدی فرد مؤمن توجیه میکند، و حتماً مطابق به ضوابطیست که این بینش ارائه میدارد، عملی که انگیزه اش ایمان نباشد و به مقتضای ایمان عیار نگردد باوجود ظاهر آراسته و جالبش در معیار های اسلامی ارزشی

نداشته نه تنها به حساب هیچ گرفته میشود بلکه باعث عذاب و موجب مواخذهٔ الهی میگردد .

چنانچه پیامبر (ﷺ) می فرماید :

(ان اول الناس یقضی فیه یوم القیمة ، ثلاثة ، رجل استشهد ، فاتی به فعرفه نعمه فعرفها ، فقال ، ماعملت فیها ؟ قال قاتلت فیك حتی قتلت ، قال : کذبت ولکن قاتلت لیقال : هو جری فقد قیل ، ثم امر به فسحب علی وجهه حتی القی فی النار ، ورجل تعلم العلم وعلمه وقراء القرآن، فاتی به فعرفه نعمه فعرفها فقال ، ما عملت فیها ؟ قال تعلمت فیك العلم وعلمته وقرأت فیك القرآن قال، کذبت، ولکنك تعلمت لیقال. هو عالم ، فقد قیل ، و قرأت القرآن لیقال ، هو قاری ، فقد قیل ، ثم امر به فسحب علی وجهه حتی القی فی النار ، ورجل وسع الله علیه واعطاه ، من اصناف المال کله ، فاتی به فعرفه نعمه ، فعرفها فقال ، ماعملت فیها ؟ فقال ، ما ترکت من سبیل تحب ان ینفق فیها الا انفقت فیها لك ، قال ، کذبت ، ولکنك فعلت لیقال ، هو جواد فقد قیل ، ثم امر به فسحب علی وجهه حتی القی فی النار ، فهولاء اول خلق الله تسعربهم النار یوم القیمه) .

یقیناً اولین مردمی که در روز قیامت دربارهٔ آنان قضاوت صورت میگیرد سه کس اند ، کسیکه به شهادت رسیده است پس او را بیاورند و خداوند (ج) نعمت هایش را به او معرفی کند که او بشناسدش پس می فرماید که درین نعمت ها چه تصرف کردی ؟ گوید برای تو جنگیدم تا آن که کشته شدم ، خداوند (ج) بفرماید ، دروغ گفتی و اما توجنگیدی تا دیگران بگویند که ، او شجاع و جرأتمند است پس بدون شک که چنین گفته شد ، بعد دربارهٔ او دستوری صادر شود ، پس او را برویش بکشند تا آن که به آتش دوزخ بیفگنند .

و مردی دیگری که علم آموخت و بدیگران بیاموخت و قرآن را قرائت کرد ، پس او را بیاورند و خداوند نعمت هایش را به او معرفی میکند که او بشناسدش بعداً خداوند (ج) بفرماید که درین نعمت ها چگونه تصرف کردی ، گوید بخاطر توعلم آموختم و بدیگران بیاموختم، و برای رضای تو قرآن خواندم ، پس خداوند بفرماید ، دروغ گفتی ، واما تو علم آموختی تا ترا عالم گویند و چنین گفته شد و قرآن خواندی تابگویند تو قاری قرآنی و چنین گفته شد ، بعد دربارهٔ او فرمانی صادر شود سپس او را برویش انداخته بجلو بکشند تا آن که بدوزخ افگنده شود .

و مرد دیگری را بیاورند که خداوند بر او فراخ گرفته است و از همهٔ اصناف گوناگون مال به او عطاء کرده است ، پس خداوند نعمت هایش را به او نشاندهی کند و او به همه پی ببرد ، بعد بفرماید ، درین نعمت ها چگونه تصرف کردی‌گوید : هیچ موردی را که تو دوست داری دران انفاق شود نگذاشتم مگر آن که برای رضای تو دران انفاق نمودم ، خداوند (ج) بفرماید ، دروغ گفتی و اما تواینکار را برای آن کردن تا بگویند ، او مرد جواد و سخاوتگریست ، و چنین گفته شد بعد در خصوص او امری صادر شود ، پس او را برویش انداخته بجلو بکشند تا آن که در آتش دوزخ بیفگنند .

اینها نخستین مخلوق خدا (ج) اند که در روز قیامت آتش دوزخ بوسیله آنان شعله ور شود .

علاوه براین ، عمل مبتنی بر ایمان لوازم دیگری نیز دارد که قرآن آن را با تفصیل بیان نموده و مقبولیت و پذیرش عمل را به آن مربوط و منوط می شمارد چنانچه می فرماید :

﴿نعم اجرالعاملین ـ الذین صبروا وعلی ربهم یتوکلون﴾.

(العنکبوت : ۵۸ ، ۵۹)

چه نیک است پاداش عاملین ، آنانکه شکیبائی می ورزند و بر پروردگار شان توکل میکنند .

درین آیه ، «صبر» و «توکل» بعنوان لوازم «عمل» معرفی گردیده و نشان میدهد که با داشتن چنین صفاتی به پاداش نیک اعمالش نایل میشود .

گویا «صبر» و «توکل» توأم با «عمل» مطرح بوده و چنانچه مردم جاهل از روح قرآن ، می پندارند تصورات مجرد ذهنی نیستند که جدا از «عمل» دارای مفهوم و معنای باشند .

«صبر» ضامن استدامت «عمل» و باعث استمرار آن

در خط بوده موجب میشود که در خم و پیچ راه از آغاز تا انجام طبق برنامه و هم آهنگ با ضوابط صورت گیرد .

صبر یعنی مراعات «برنامه» در «عمل» با استواری و قاطعیت و عدم ترک آن بنابر دشواری ها و مشکلات (!).

صبر یعنی مقابلهٔ استوارانه در برابر همهٔ عوامل منفی که ما را به انحراف از خط می خواند ، چه این عوامل از ضعف نفس ما مایه گیرد و یا وسواس خناس بر انگیزد و یا از فراز و نشیب راه بطور طبیعی بر خیزد .

و «توکل» یعنی ، نتایج عملکرد ها را بکسی سوکول کردن و بران اعتماد و اطمینان داشتن که برنامه وضع نموده و برای هر عملی نتایجی نشاندی کرده است .

اگر «شارع» بر خلاف قضاوت های مادی ما ، دستور داده است که در اثنای در گیری با دشمن «یکی» در برابر «ده» بایستیم و مطمئن باشیم که باهمهٔ این تفاوت بزرگ ، به پیروزی خواهیم رسید ، تعمیل این دستور ، در اثنای در گیری با دشمن ، باوجود عدم توازن و تفاوت چشمگیر، یک و ده از لحاظ عدد و عدة و با اطمینان راسخ ، به پیروزی محتوم و موعود ، در برابر دشمن بظاهر نیرومند، ایستادگی نمودن و نتایج را بخدا محول کردن و به آن راضی بودن ، این است توکل ، نه اینکه ترک «عمل» و عدم مراعات دستور در عملکرد ها را توکل شمرده و احساس ضعف و نا توانی و تسلیم شدن به حقارت ها را بعنوان توکل توجیه کاذبانه کنیم .

همچنان عملکرد افراد مؤمن در پهلوی «صبر» و «توکل» به چیز دیگری بنام «تقوی» ضرورت دارد ، تا به نتایج نیکی منتج شود .

دانشمند مبارز ، دعوتگر مجاهد مولوی صاحب عجب گل امیر جهاد ولایت کندز با یکتن از عساکر اسیر شده روس در حالت صحبت دیده میشود .

تقوی یعنی :

هر جزء برنامه را با همهٔ دقت بکار گرفتن .

در اثنای حرکت در خط با احتیاط و دقت بجلو رفتن و هر گامی را محتاطانه برداشتن .

از انحراف بچپ و راست بیم داشتن و حذر کردن .

خود داری از آن چه ممانعتش صورت گرفته است .

و بالاخره اجتناب از عدم مراعات آن چه دستور تعمیلش داده شده است .

چنانچه در سورهٔ «صف» پس از بحث دربارهٔ «جهان بینی توحیدی» طی نخستین آیه ، متعاقباً هم آهنگی میان «ایمان» ، «قول» و «عمل» در دوهمین آیه ، مورد بحث قرار میگیرد که نشان میدهد دو همین عنصر مهم و سازنده در صف اسلامی وحدت عملی میان افراد صف است ، کسانی میتوانند در یک صف دوش بدوش هم بکار بپردازند که شخصیت عملی و اخلاق شان دارای عناصر مشابه و همگون باشد .

افراد یکه مستویات اخلاق آنان از همدیگر تفاوت فاحش دارد ممکن نیست در یک صف ، توحید و تنظیم شوند برای تشکیل صف اسلامی همچنانکه لازم است در زمینهٔ تأمین وحدت فکری «اعضاء» بکار جدی پرداخت ، باید در جهت تربیهٔ اخلاق متعهدین اهتمام ورزید و سعی کردهمهٔ افراد ، تا بلند ترین مستوی اخلاق رشد نمایند ، قرآن در رابطه با این موضوع در بارهٔ مسئولیت های پیامبران (ع) بعنوان رهبران نهضت می فرماید :

﴿ربنا وابعث فیهم رسولاً منهم یتلوا علیهم ایتك ویعلمهم الکتب والحکمه ویزکیهم ، انك انت العزیز الحکیم﴾ البقره : ۱۲۹

پروردگارا ! پیامبری در آنان بر انگیز تا آیات ترا بر آنان بخواند و کتاب و حکمت به آنان بیا موزد و تزکیه و تربیه شان کند محققاً که تو غالب باحکمتی .

مشاهده میکنید که رسالت پیامبران(ع) درتعلیم(که از تلاوت آیات آغاز و پس از مرحله تعلیم کتاب با آموزش حکمت به پایهٔ تکمیل میرسد) و در (تربیه و تزکیه) افراد خلاصه میشود .

پیامبر (ع) نیز می فرماید :

(بعثت معلماء لاتمم مکارم الاخلاق) .

چون آموز گاری برانگیخته شده ام تا مکارم اخلاق را به اتمام برسانم .

او «معلم» است و «مربی» .

رهبری صف اسلامی باید چون اموز گاری عمل کند و صف را چون «تربیت گاهی» بسازد ، به این ترتیب امکان آن میسر میگردد تاصف منظم و متحد اسلامی تشکیل گردد .

خداوند مستعان (ج) بهمهٔ پاسداران و سنگرداران مؤمن صف اسلامی ما ، در هر مستوای که قرار دارند و در هر سنگری که مصروف اند توفیق عنایت کند تا «قول» ، «عمل» ، «گفتار» و «کردار» شان را هم آهنگ ساخته بموازین «ایمان» و مقتضیات مکتب شان عیار سازند و بدینترتیب عضو مفید برای صف اسلامی شوند .

وما توفیقی الا بالله

علیه توکلت والیه انیب

سیاسي تبصره

اسلامی انقلاب او خپلو مظلومو شهیدانو د الهي ارمانونو اودتاریخ

د تېولو مستضعفینو پر غوښتنو باندی له یوی استعماری معاملی پرته بل

څه نه گڼي .

او د مسلمان امت تول اولسونه په تیره بیدار او ژوندی حرکتونه او کتلی او تول مستضعف قوتونه د خپل آرمان ، خط او قضیی د عدالت او حقانیت او د اسلامی نړی د گډو

مقدراتو او سرنوشت په خاطر د دارنگه معامله گریو پر خلاف انقلابی اعتراض او متعهدانه قیام ته راپولی .

محمد معروف «فروغگر»

بازتاب تعهد و هدفمندی در زنده‌گی افراد نهضت

پیوسته به‌گذشته

خداوند(ج) درجای دیگری از قرآن‌کریم مؤیدان دینش‌را که همانا افراد «حزب‌الله» هستند بشارت میدهند به‌این منوال که:

و لینصرن الله من ینصره ان الله لقوی عزیز ، الذین ان مکناهم فی الارض اقاموا الصلوة و اتواالزکوة و امروا بالمعروف ونهوا عن‌المنکر و لله عاقبة الامور. (حج : ۴۰-۴۱)

ترجمه: و حتمی است که خداوند نصرتش را شامل حال کسانی میگرداند که دینش را پشتیبانی میکنند، به تحقیق خداوند توانا غالب است یا به کسانی این نعمت خداوندی ارزانی میشود که اگر ایشان را در روی زمین جایی بدهیم (صاحب اختیار خود باشند و از سلطهٔ غیرآزاد) نماز را برپا میدارند. زکات میدهند به نیکویی‌ها و نیکی‌ها امر میکنند و از بدی‌ها و زیشتیها برحذر میدارند ـ وفرجام کارها برای خدا(ج) است.

تقوی و نقش عمل صالح در هر طرح وشالوده‌یی که برای نمود سیمای اعضای «حزب» عرضه میشود ـ نقش سازنده‌یی داشته و این هم یکی از ثروتهای معنوی و روحی آنها بحساب می‌آید.

طرحیکه در سورهٔ مائده و سورهٔ مجادله ، مبتنی براینکه، اعضای حزب الله دارای چنین صفاتی هستند ـ در سورهٔ حج نتیجهٔ کاربرد این صفات را که «بیدریغ» نصرت پروردگار است برسر راه قافلهٔ منزلزدهٔ نهضت قرار میگیرد ـ روی هم رفته اگر در هر گوشه‌یی از بسیط زمین یک گروهی از همین قماش در واقع عمل بیاید تائید خداوندی به استقبال شان میشتابد و یگانه راه حلی که میتواند ـ مسلمانان را از نکبت نجات دهد ـ آنها را به یک جماعت و یک قیادت و یک نظام دعوت دهد ـ حزبی ساخته شود پرتوان دارای برنامه های «آموزشی پرورشی، فرهنگی ، نظامی ، اجتماعی ، سیاسی ، اقتصادی و سرتا سری» غیر از همین راه نتواند بود .

چون این روز فرخنده‌یی فرار سد و حزب خدا قیام کند «البته قیام سرتا سری» مقدمه یی خواهد بود برای حل مشکلات سایر مسلمین، هرگاه حزب قیام‌کند ـ ناگزیر است نظام و قیادتی داشته باشد که بدون موجودیت این دو رکن اساسی در پیچیدگیها و پرابلمها ساده گی و حلی بوجود نمی آید و بدون نظام تربیتی و ثقافتی «جند الله» یا سپاهیان دین خدا در معرض وجود نمی آید ـ با پیمودن این مراحل «تعهد» جان و تن میگیرد و زلزلهٔ شدیدی برارکان کفر و استکبار طاری می شود :

ولا یحسبن الذین کفروا سبقوا انهم لا یعجزون. واعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط الخیل ترهبون به عدوالله وعدوکم و اخرون من دونهم

لا تعلمونهم الله يعلمهم وما تنفقوا من شئ

في سبيل الله يوف اليكم و انتم لا تظلمون.

ترجمه: و نه پندارند کافران که ایشان درگریز پیش دستی کردند، هر آیینه ایشان عاجز کرده نتوانند ما را (ازتعصب خویش) و(شما) اماده سازیدبرای ایشان آنچه توانید از «نیرو» و اماده کنید از اسپان بسته، که میترسانید به آن دشمن خدا و دشمن خویش را - و قوم دیگر نیز بجز ایشان (که منافقین اند و شما) ایشان را نمیشناسید خدا ایشان را میشناسد (نیز از این امر مثتثنی شده نمیتواند) - و آنچه خرج کنید در راه خدا(ج) از هر چه باشد - پاداش آن به شما داده شود و ستم کرده نشوید.

آنچه عمدتاً از مطالب این آیات بر می آید این است که:

(الف) در صورت تشکل حزب خدا(ج) کفار رو به نابودی میگذارند و در هیچ گوشهٔ زمین بجز تسلیم راهی ندارند.

(ب) تشکل حزب خدا خواهان آن است که باید دارای نیروی نظامی باشد که در هر برههٔ زمان برنیروی نظامی دشمن برتری داشته باشد که در این جابر پذیرش و توسعه و پیشرفت تکنولوژی جنگی نیز تأکید شده است.

(ج) وسایل جنگی شما چنان پیشرفته تر باشد که دشمن را بهرعب و ادارد و منافقینیکه درظاهر با شما و درباطن با دشمن اند - جرئتی بخود ندهند که نظم شما را اخلال نمایند.

(د) از ریختن مال و قربانی آن در راه اعلای کلمةالله و پیروزی حزب خدا(ج) دریغ نورزید.

** چگونه در یک نهضت اسلامی حرکت آغاز می یابد؟

آیا این تشکل که از تعهد به تحزب و در و پیکار و خلافت روی زمین منجر میشود، فقط یک واقعیت خشک و مجرد ذهنی است؟ و بهعقیدهٔ بعضیها بر زبان تعهد و در تنبان شتر دزدیدن است؟ و با جهان واقع سروکاری ندارد، جز بهظاهر آراستهٔ ادمکها بی حسابی؟!

از آنجاییکه قضاوت، مبنی برجهانبینی اسلامی است تا، با وضع حاکم بر جامعه، هیچگاه بخود حق نمیدهیم و اصولا حق داده نمیتوانیم که ایدیولوژی اسلامی را بامعامله چند تا پاشکسته وسرکفیده و داعیان کاذب تعهد بسنجیم - طوریکه بعضیها می پندارند و پندار چه که عمل می کنند ایدیولوژی و الا و بالای اسلامی منزه و پاک است و هیچگاه تابع هوسرانیهای بی‌بند و باران خودکامه نمیشود - ایدیولوژی اسلامی توأم است باحرکت ذاتی آن که در اصطلاح به‌آن «انقلاب» میگوییم - که به این حساب ایدیولوژی اسلامی - یک ایدیولوژی کاملاً انقلابی است که حرکت و جنبش آن را در دیدگاه های، زیر بحث، فشرده میکنیم:

ارکان حرکت در حزب خدا که ناشی است از ایدیولوژی اسلامی به چهار بخش است:

(الف) تیوری تکامل یافته در فرهنگ و تربیت.

(ب) تیوری سالم در قسمت تنظیم و تسبیح.

(ج) تخطیط مناسب و تعیین قلم رو عمل.

(د) تیوری صالح در تنفیذ احکام، مقررات، دستور ها و....

فرهنگ و آموزش در نهضت بمثابهٔ چراغی تلقی میشود که انسان را در تاریکیها رهبری میکند و همین فرهنگ و آموزش تکامل یافته و بی عیب است که تغییری عمیق در ارکان جامعه ایجاد می‌نماید - فرد را

از درون و وجدانش دیگرگون میسازد و جامعه را از راه اصلاح افـراد نظم و انسجـام اسلامی میـدهـد ـ ارتباطات را صالح میکند و چون طبیبی حاذق درد ها و آلام جامعه را تشخیص و بـه مداوای آن عاملانـهٔ جد و جهد می‌نماید :

ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم

همانا خداوند(ج) حالت قومی را تغیر نمیدهـد تا آنگاه که آنها چیزی را که در نفسهای شان است تغییر ندهند. برداشت ما همین است که مرحلهٔ اول تغییر از نفوس آغاز می شود و سپس بر جوارح حاکم میگردد و بعد از آن برافراد و جامعـه حکم میراند ـ و تغیری را که در نفوس بشـری رونما می گرداند فرهنگ و تربیت تکامل‌یافته و سالم است وبجز انتخاب فرهنگ و آموزش سالم در رهبری جامعه هر راه دیگری مواجه باین بست میشود و به‌ناکامی می انجامد.

واقعیت تیوری سالم در نظام و تنظیم ضامن آن است که حرکت حزب به‌راهی روشن و قبلاً تعیین شده باداشتن نسق درست ترتیب و رهبری شود و ازهرگونه آلایش ، اضطراب و مشکل و هرج مرج کنـاره ماند ، زیرا افراد نهضت که این حرکت را به‌پیش می برند ـ بدون یک قاعدهٔ کلی که همـه شان برآن اتفاق نظر داشته باشند نمیتوانند فارغ از بی‌نظمی به‌کارهـی شان ادامه بدهند ـ زین‌رو ضرورت موجودیت نظام و قیادت پیش می‌آید.

نظام و قیادت یکی از مراجع عمده و مهم تعهد و بیعت افراد حزب است که نظریه توالی زمان و نسبت به‌تبدیلی شخصیتهـا تجدید می شود و در حزب جذب میگردد و در نظام تنظیم می‌یابد و در روشنایی تربیه سالم و فرهنگ تکامل‌یافته تنویر می‌شود و در همـه ابعاد زندگی پیروز و فرازمند.

حضرت پیامبر(ص) در بیعت دوم عقبه به‌انصار دستور داد که از بین خود شان دوازده تن امیرانی را تعین کنند که از اقوام شان مسؤول و در راه پیشرو امور مرجع خاص و عام باشند و از نصوص روز حنین مستفاد میشود که هرگروهی از مؤمنان امیری داشتند و پیامبر بزرگوار اسلام امر می‌فرماید که هنگام سفـر یکی را از بین تان امیر تعیین کنیـد : (با وی تعهـد بسپارید وزیر قوماندهٔ او به‌حرکت تان ادامه بدهید) در جای دیگر می فرماید که اگر مؤمنی بدون بـیعت با امیری می‌میرد ـ در جهالت مرده است.

تعهد در این مرحله‌یی از زندگی حسابی این حقیقت را می رساند که بغاوت در نهضت اساس همهٔ بدبختیها، شکستها و ناهمگونی‌ها است ـ تعهد است که امور را تنظیم میکند و رونقی به‌خصوصی به‌آن میدهد که نسبت به‌اجرای همین امور درمیا دین دیگر زندگی به‌شرطیکه ماده تعهـد در آن دخیل نباشد ـ درخشندگی و فـرق اساسی و کلی دارد.

حرکت در این جهت که رکن سوم حرکت حزب است خواهان آن است که تخطیط مناسبی برای تعیین قلم رو عمل طرح و پی ریزی شود، زیرا هرج و مرج و بی نظمیها هیچ دردی را نمیتواند دوا کند ـ از هم پاشیده‌گیها هستند که هدف را از مردم و مردم را از هدف دور نگهمیدارند و جوی برهستی نهضت حاکم می سازد که همه را مرض مهلک تشویش، سکوت، یأس و نومیدی و در آخر عدم اطمینان نسبت به‌آینده فرامیگیرد، بازار انتقادهای مملوء از عقده‌ها و تخریب گرم میشود ـ هر فردی از نهضت خودش را همه چیز فکر می‌کند و مجازی برای سیل خانمان برانداز عوامل

خارجی که هرچه پنداشته میشود - باز میگردد.

انارشی در کارها، یکی از عواملی است که روح هم‌بستگی را می‌میراند - فضای اخوت را مکدر میسازد و ضابطهٔ امر بالمعروف ونهی از منکر را ازهم میپاشد - مراجع حل پرابلم‌ها را متعدد میسازد - نوسازی‌ها را از بین میبرد - نظرات زشت و زیبا را باهم می‌آمیزد - راه صواب و خطا را مندمج میسازد و زعامت حزب را در بحبوحهٔ درگیر میکند که افراد دلسوز به‌نهضت از افراد آماتور و ماجرا جو تفکیک نمیشود - استعدادها می‌میرند و همه‌چیز در فضای گردآلود از خود پراگیها فاسد میشود.

بدیهی است که بوجود آمدن جو انارشی و عدم «سمع واطاعت» - اگر از یکسو نهضت را درموضعگیری باطاغوت تضعیف میکند - از سوی دیگرعاملی درونی‌ی است که نسبت به ناکرده های طاغوت خیلی خطرناک و نابود کردنی تلقی میشود و ضربهٔ انارشی نسبت به ضربهٔ طاغوت خیلی‌ها کاری و موثر است - به حساب آنکه جنبش را از پا در آورد.

تخطیط مناسب برای تعیین قلم رو عمل روی این همه نابسامانیها را سد میشود و منحیث المجموع از خود گریها جلوگیری بعمل می‌آورد و همه نیروهای فرای نهضت را در جهت اجتماعی اش بسیج و توجیه متی کند.

عناصر سازنده‌یی که ارکان حرکت جنبش اسلامی را احتوا میکنند بالاخره میرسند به «تیوری سالم در تنفیذ احکام و دستورها و . . . »

در این مرحله‌یی از حرکت، نظر وتیوری که در مکتب ما توأم است باعمل، باید از خصوصیتهای مملوء باشد که بین افراط و تفریط موضعگیری نموده از همه گونه گرایشهای غیر خدائی پاک و منزه باشد، نظریات شخصی که مستلزم بهره کشی و نفع اندوزی و جاه طلبی و حمایه از ارکان سیاست خویشتنداری است، عنصر زالوگونهٔ هم‌طبقی و هم‌خونی و عصبیت و به اصطلاح روز لشنالیزم که به «از دیگران بیگانگی» میخواند، تسلسل غیرمنطقی دست به‌دست کردن کارها که بیروکراسی و کاغذ پرانی را ازان مراد میکنند، بروزگروهکهای خود مختار !!! که خود شان را بالاتر از زعامت واصل نهضت می‌تراشند و ناشی می شود از جاه طلبی وعدم «سمع وطاعت»، تعلل بی‌جا در انجام کارها و به‌تعویق انداختن آنها ضعف اداره و نظارت در حلقه‌ها که نتیجهٔ منطقی خود سریها است و . . . . این همه باید - در پروسه تکاملی حزب که تیوری سالم آن را سرو صورت میدهد به دور انداخته شود و از آن احتراز شود و شیوه‌یی در انجام امور انتخاب گردد که از رقت «موعظه» و جزالت «حکمت» برخوردار باشد.

علامه ابوالحسن ندوی در کتاب نفیس «ما ذا خسر العالم بانحطاط المسلمین» هنگامیکه «مجتمع اسلامی» و ماهیت آن را عنوان میکند، نحوهٔ تیوری سالم را در رابطه با انجام امور و چگونگی موجودیت ارزشهائیکه این واقعیت را در هر صفحه‌یی از زمان تکرار می‌نماید - بازگو نموده، مینویسد:

ایمان بخدا و پیامبرش و روز باز پسین و تسلیم شدن بخدا(ج) و دین او - زندگی برتری را به‌عالم انسان اقامه میکند و هر فردی را در جامعه بشری در موضع خودش قرار میدهد، از آن کوتاهی نمیکند ونه براو ظلم و تجاوز روا میدارد و بدین ترتیب هیئت بشری به نیروی راسخی مبدل میشود که جزئی

ترین بی‌نظمی و «شوک» در آن دیده نمیشود ـ مردم همه متعلق به یک خانواده میشوند که پدرشان حضرت آدم (ع) است. . . . ابی ذر (رض) روایت میکند که حضرت پیامبر (ص) فرمودند :

«انظر فانک لست بخیر من احد ولا اسود ، الا ان تفضله بتقوی الله»

بنگر که نسبت به هیچ کسی برتری نداری ، نه نسبت به سیاهی، مگر آنکه او را خداوند به تقوی فضیلت نصیب کرده باشد. ومردم از حضرت پیامبر(ص) در دل شبها، هنگامیکه به پروردگارش نیایش میکرد ـ می‌شنیدند ، که می گفت :

«و انا شهید ان العباد کلهم اخوة» .

من شاهدم که بندگان همه شان برادر اند.

لیس منا من دعا الی عصبیة :

حضرت پیامبر(ص) ریشه‌ها و جراثیم جاهلیت را از بیخ و بن برکند ، شیره اش را خشکاند و آن همه نوافذی را که جاهلیت برآن نفوذ میکرد مسدود ساخت، فرمودند :

«لیس منا من دعا الی عصبیة ولیس منا من مات علی عصبیة».

از ما نیست کسیکه به قومیت دعوت میدهد و از ما نیست کسی که برقومیت میجنگد و از مانیست کسیکه برقومیت می‌میرد.

از جابر بن عبدالله روایت شده است، او گفت : . . . مردی از مهاجرین یکتن از انصار را تهدید کرد، انصاری صدا کرد ! ای انصار ! و مهاجر ندا سر داد : ای مهاجرین ! سپس حضرت پیامبر (ص) فرمودند : این را ترک کنید که گندہ است و بدبو است» .

کلکم راع و کلکم مسئوول عن رعیته :

با این فرمودۀ پیمبری طبقات و نژادهای مختلف مردم در جامعۀ اسلامی دستیار وهم بازوی یکدیگر شدند و یکی برحقوق و وجایب دیگر تجاوز نکردند ـ در برابرهم قرار نگرفتند، مردها برزنان حاکم شدند و امور سرپرستی، نفقه و برآوردن ما یحتاج دیگر زندگی آنها را بعهده گرفتند و در مقابل زنها صلح و صفا از خود نشان دادند . . . در امور شرعی باهم مساوی قرار گرفتند و در سایر اطراف و ابعاد جامعۀ اسلامی فرد، فرد مردم راعی شدند و از رعیت شان مسئوول،

«امام» از رعتیش مسئوول»

«مرد از اهلش راعی و مسئوول»

«و زن در خانه شوهرش پاسدار و مسئوول»

«خادم در مال ولی نعمتش پاسدار و مسئوول»

و همینطور جامعۀ اسلامی به جامعه‌یی بدل شد که رسیده بود و عاقل بود و از اعمالش مسئوول شناخته می‌شد .

چون کارها به اهلش سپرده شود ـ فکرخویشتنداری و نظرات را به این پیمانه سنجیدن به دور انداخته شود کسی درکار مطابق به استعدادش احساس مسئولیت کند، آنگاه حکم میکنیم که «تخطیط مناسب برای تعیین قلم رو عمل» برکرسی نشسته است و آن زمان است که حرکت حزب ، دم به دم سریعتر شده میرود و موانع یکی پی دیگر راه را ـ برای عبور پیشرو نهضت و گامزنی پاسداران نهضت، خالی نموده ، سوالی پیدا نمیشود که در برابر حرکت حزب مقاومتی از خود نشان دهند .

(ادامه دارد)

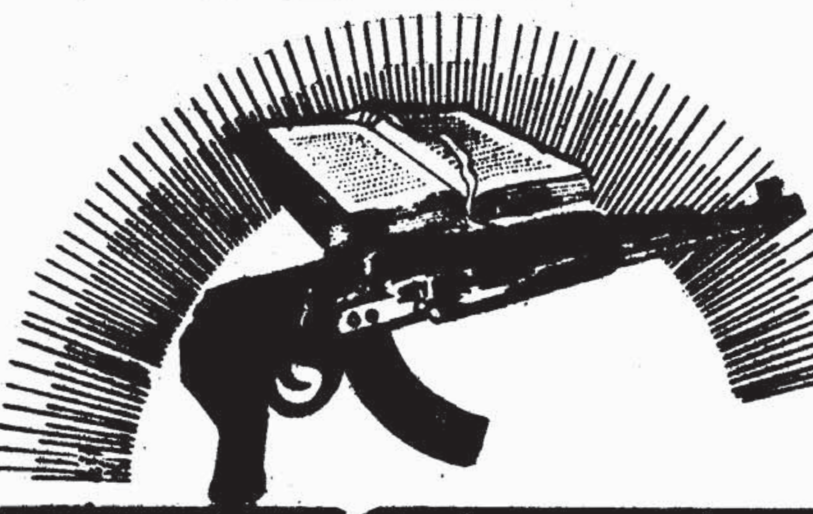

د مولوی عبدالولی فیضان لیکنه

د یوه مبارز او مجاهد مسلمان صفتونه

د فتحې په وخت کې

۲۵: مجاهد چه کله د دښمن سره په جګړه او مبارزه کې شامل شي او د خدای(ج) نصرت ور په نصیب شي او په پردښمنانو غالب او فاتح وګرځي، مسلمانان د خدای(ج) پاک بندګان ئې مرسته وکړي او د ده ترڅنګ ودریږي نو پدې تولو حالتوکې ځان ونه بایلي، مغروره نشي او هرڅه ځانته منسوب نکړي، بلکه ددې په مقابل کې د خدای(ج) د نصرت او د مسلمانانو د مرستې د شکرانې په ترڅ کې د خدای(ج) په تسبیح، ثنا او صفت سره مشغول شي تردې چه د خپلو تولو کړو وړو په هکله سخت محاسب او متوجه وی د غلطیو او اشتباه ګانو، سهووا و ښوییدنو د تصور په فضا کې د خدای(ج) د ښېنې غوښتنه وکړي لکه چه خدای(ج) رسول الله صلی الله علیه وسلم ته فرمائی :

«اذا جاء نصرالله و الفتح ورأیت الناس یدخلون فی دین الله افواجا فسبح بحمد ربک واستغفره انه کان توابا».

کله چه د خدای مرسته او نصرت را شي او فتح او غلبه هم نصیب شي او ته وګورې چه خلک ډلې ډلې د خدای(ج) په دین کې «را داخلیږي» نو ته د خپل پالونکي په پاکې یادولو او ستایلو مشغول او لګیا شه او د هغه(ج) څخه ښېنه وغواړه، بیشکه چه هغه توبه قبلونکي او په توبه ایستولکیو باندې رجوع کونکی دی.

دا پورتنی مبارک سورت یو مدنی سورت دی او د رسول الله صلی الله علیه وسلم د پاک ژوند په وروستۍ مرحله کې نازل شویدی، او هغه سپېڅلی ذات ئې ډیرو مهمو شیانو ته په ډیر نازک حالت (قهر، غلبې، فتحې او د انتقام د قدرت لرلو په وخت کې) متوجه کړی دی حتی د امر (فسبح ـ واستغفره) په کلمونې ورته خطاب کړیدی او رسول الله صلی الله علیه وسلم د دې سورت د مخه د جنګ او غلبې په ډیرو میدانونو کې د خپل فطری لوړ ظرفیت او الهی تربیې په لرلو سره د خدای (ج) د نصرتونو قدردانی کړې په ذکر، حمد، مشغول شوی ـ او په خپل طبعی حالت کې یې په ځلیرویشت ساعتونوکې د او یا (۷۰) ځله نه زیات د خدای(ج) نه ښېنه غوښته، پداسې حال کې چه خدای (ج)

د فتحې په صورت کې ورته د بخوانیو او وروستنیو گناهونو د بخښلو زیری ورکړی دی (یغفرک الله ما تقدم من ذنبک وما تأخر).

نوددی ټولو پورتنیو حقایقو په څیړلو سره دا په ډاگه شوه چه د امت لپاره په عامه توگه او د مجاهدینو او د دوی د مشرانو لپاره په خاص ډول ددی خطرناکې مرحلې تعلیمات ورکړی شوی دی، ترڅو مسلمان د خپلو اعمالو په لیدلو سره مغرور او بې لاری نشی، او هغه د خپل ځان، لاس، پوهې، تدبیرمندو، ترږو محصول ونه گڼی او د قارون په شان ونه وائی:

«انما اوتیته علی علم عندی». (قصص - ۷۸)

بیشکه دا (زما مال شتمنی) زما د پوهې په اثر چه زما سره ده راکړل شوی دی، هغه د خدای(ج) د رسول موسی(ع) د نصیحت نه چه د زکات، صدقاتو او مالی قربانی په هکله ئی ورته کوله مخ واړاوه او بغاوت ئی وکړ، د هغه نصرت چه خدای (ج) ورکړی و بې قدری ئی وکړه او هغه ئی خدای(ج) ته نه بلکې خپل ځانته منسوب وگاڼه، لوځکه د خدای(ج) د قهر او غضب موردو گرځیده له مال او نعمت سره یو ځای په ځمکه کې ډوب او لنووت او د خدای(ج) په کتاب کې د «باغی» او سرکښي په بد نوم و نومول شو.

هو زموږ هرڅه د خدای(ج) دی د خدای(ج) نصرتونه غیبي دی، په ظاهری او موقتی ساز سامان پوری اړه نلری د هغه جهت او وخت معلوم ندی، کله چه خدای(ج) په مسلمانانو کې اخلاص، توکل، ثبات سمع او اطاعت وگوری نو په هر حال او هر ځای کې چه حتی انسان د هغه درک هم نشی کولی خپل مخلوقات د دوی سره ملگری کوی او د مرستی اصل منبع چه په خپله خدای(ج) دی، مستقیمه مرسته کوی.

د بدر لوړنی جگړه چه د حق او باطل د قواو ترمنځ پیښه شوه، مسلمانانو د جنگ لپاره پوره تیاری نه وه نیولی یو ناڅاپه د قافلې د مخې د راگرځولو په نیت راوتلی وو خو په نتیجه کې د یوه قوی او مجهز لښکر سره چه شمیر ئی هم د دوی په نسبت دری چنده و مخامخ شول. نوپه داسې حالت کې ئی خپل خدای(ج) ته چیغې او ناری پیل کړی. چې قرآن کریم موږته هغه داسې تمثیلوی:

«اذ تستغیثون ربکم فاستجاب لکم انی ممدکم بالف من الملائکة مردفین».

کله چه تاسو خدای(ج) ته چیغې وهلې نو خدای(ج) هم ستاسو ناری او غوښتنې ومنلې او تاسو ته ئی ډاډ درکړ، چه بیشک زه ستاسو سره په زروتنو ملائکو چه یو پر بل پسې راتلونکی دی کومک کونکی یم. نوبیائی ددی لپاره چه مسلمانانو پرملائکو زړونه ونه تړی و فرمایل:

«وما جعله الله الا بشری ولتطمئن به قلوبکم
وما النصر الا من عند الله   الله عزیز حکیم».
(انفال - ۱۰)

او خدای(ج) دا (د ملائکو لیږل) یواځې ستاسو لپاره زیری گرځولی او د دې لپاره چه ستاسو زړونه په هغه باندی ډاډه او آرام شی. او ندی نصرت او مرسته مگر یواځې د خدای(ج) له طرفه، بیشکه خدای(ج) غالب زورور او د حکمت خاوند ذات دی.

پدی آیت شریف سره خدای(ج) مسلمانانو ته درس ورکړ چه پخپلو وسائلو، پروگرامونو دلو او قومونو، ځای او نورو محیطی عواملو زړه و نه تړی د بشری قدرت په اندازه سره هرڅه تیار کړی او د خدای (ج) د ارشاداتو پوره پابند او مرستی ته ئی

امیدواروی ـ خدای (ج) د خپلو مخلصو متدینو ، فعالو او باثباته بندگانو سره بیله واسطی ناځا په او مستقیمه مرسته کوی، ډیرضعیف او تر سترگو لویدلی واحدونه ئی په لویو مغرورو او مجهز و مادی او ظاهری قوتونو بریالی کړی دی او د هغوی سیاست او سیادت ئی خپلو کمزوریو ولی با ایمانه معنوی قوتونو ته سپارلی دی ـ نومسلمان مجاهد به ځان یوازی خدای(ج) ته سپاری او پرخپل خالق، رازق او خدای (ج) توکل او تکیه کوی، خاص د هغه نه به مرسته غواړی او د ایاک نستعین ـ مفهوم او معنی چه پخپله ئی په یوه شپه او ورځ کی (۳۲) ځلی د رازاو نیاز په حالت کی په ادب او عاجزی سره تکرار وی په زړه او دماغ ئی حاضرکړی، او د هغه د تقاضا سره سم عمل پری وکړی ځکه د انسان عمل ته خدای(ج) جهت او تاثیر ورکوی ـ د بدر په غزوه کی د دښمن او یا نفره مشران د سرسری ووژل شول، خو د دی لپاره چی مسلمانان مغروره اوهرڅه په ځان ختم نکړی خدای(ج) و فرمایل:

«فلم تقتلوهم ولکن الله قتلهم وما رمیت اذ رمیت ولکن الله رمی». (انفال ـ ۱۷)

نو تاسو دوی ندی وژلی بلکه هغوی خدای(ج) وژلی دی ـ او تاویشتل (په شگو) ندی کړی کله چه د ویشتل وکول مگر خدای(ج) وویشتل.

یعنی دا دکفارو مشران د خدای(ج) د غیبی لښکرو په واسطه وژل شوی دی ترڅو د مسلمانو مجاهدینو ایمان د خدای(ج) په نصرت او کومک سره قوی او زړه یی د شک او تردید، ویری او لړزی څخه پاک شی همداسی د رسول الله (ص) هغه یو موټی خاوری چه دمشرکانو مخ ته و شندلی خدای(ج)د ټولومشرکانو سترگونه ورسولی او د سترگو په موښلو اخته شول همدا واقعه د کافرانو د شکست سبب شوه، په آیت کی د ویشتلو او نه ویشتلو دواړو نسبت رسول الله(ص) ته شوی دی د اثبات او نفی دوه متضادی معناوی په یو وخت او یو شخص ته سړی په تعجب کی غورځوی، خو چه لږ سړی ورته ورځیر شی نو مطلب ئی دا دی چه ویشتل خو ستا په لاس دی خورسول او موثر واقع کول ئی د خدای(ج) کار دی.

۵۳ـ د مؤمنو ملگرو زیات والی لوی نعمت دی:

پدی مبارک سورت کی ذریم او ډیر مهم شی چه کله د فتحی نه د مخه او کله هم وروسته مجاهد او مسلمان ته نصیب گرځی هغه د مومنو انسانانو د حق دائری ته راتلل، او د حق د پلویانو څنگ ته دریدل دی ـ او رسول الله(ص) ته هم امر شوی چه کله دی ولیدل چه خلک د خدای دین ته ډلی ډلی راځی او حق ته غاړه ایږدی نو ته په هغه خوشحاله اوسه او د هغه قدردانی کوه (ورایت الناس یدخلون فی دین الله افواجا) ددی لوی نعمت قدردانی هم بیله د خدای تسبیح، حمد او استغفار ـ او د دوی سره په خلاصه تنده او پاک نیت چال چلند بل شی نشی کیدلای، په بل ځای کی خدای(ج) فرمائی : «هو الذی ایدک بنصره و با المؤمنین» خدای (ج) هغه ذات دی چه تا ته ئی پخپل نصرت او مؤمنانو سره قوت درکړ، پدی آیت شریف کی د خدای(ج) نصرت او د مؤمنانو ملاتړ رسول الله(ص) ته یوځای د نعمت د مقام د یادولو په ترڅ کی یاد آوری شوی دی ـ هوا د مؤمن قدر د نورو مؤمنانو سره د مینی ، ورورۍ اوملاتړ په اندازه دی ـ هغه څوک چه ډیر مسلمانان تائید وی ملاتړل یی کوی اطاعت ئی کوی

نوربیا...

سید علاءالدین «اثیر»

رهائی روان تاریخ از چنگ نافرهیخته عفریت سرخ

انسان در دائرهٔ هستی تنها موجودیست که مورد نخستین تعریف و تمجید خالق و مخلوق قرار گرفته است ، خالق به احسن تقویم سر افرازش کرده و خود ، خویشتن را به داشتن کمالات عقلی و شعوری به اوج های غرور و خود ستائی رسانده است .

به آن هنگام که چشم و گوش ، هوش به محیط و ماحول کشود ، نهوشید که بارهمه اندوختههای که مشاس نهفته و بالقوه دارد، کلید کشایش سرمجهولات را در اختیارنداشته ازهیختن توسن حکمت به هیجا کشف وشهود دچار هیجان گردیده و خویشرا محاط محیط تنگ و هید فراوان یافته ، شعله های علمی که روز تا روز ضوء آنها افزایش می یابد علت و غستن هر مستوری نه بوده است .

اگر عمر هزار کند چون وصیف که شبح در تصورش می گنجاند ومتلذذ میگردد ازدانش ورمز کشف مجهولات بهمان اندازه بهرمور و لذت مند می گردد ، انسان در سیر انفسی توانائی دریافت و شناخت آنچه هست را ندارد و در سیر آفاق که کوتاهی نظر و تیرگی های غین دغیم ممتد میدان هستی ـ فایح را مجال نخواهد داد تا روح سریابی و راز کشائی مجهولههای بشری را بمشام اش برساند،روفاه جهی باغیلتهای متنوع ترصد و متفحص است تا مرغ دل دانش پژده راز جورا از غصن اصله دانش شکار کند ، مصائب طریق راه یابی فراوان وفایق آمدن بسی دشوارومشکل است ، که در کنگشستان کنکاش خبرگان هم سواد ازسهولت موجود نیست، آنچه گفته آمد شعر آن نیست که علم و دانش در فراسوی سم الخیاط قرار دار و جمل دانش پژوه را بدان معبر صلاحیت عبور نه .

در بحر بیکران علم و دانش فرضههای وجود دارد که میتوان به قصد سیر و سلوک ازآن استفاده جست و سوار کشتی تجسس و تفحص گردید ، دجله از دجله ها را شکافت و در فرجام صدف از صدف های علم و دانش را شکار و مروارید مطلوب را بچنگ آورد ، علیرغم آنکه آریغ نهنگ تهدید کنوب آوریست زلزال قلب کامجو ، بسر آمدو بسر رفت و سلسله این کاروان لا ینقطع درجریان است چنان آرام و منظم که زل آن در تصور نگنجد ، گوئی که روندگان به مقام سنی ای روانه اند که اهمال لحظهٔراخسران ابدی می پندارند، جنبندگان این سفرزاد در راحله دارنددر خود شان و مقام شان مقام همان مقدرات است که قلم ازل در سوانحش نگاشته و در اندراج خلقت نصب داشته است ، در مساع های کاوشگران علوم طبیعی (علوم فلسفی که فهم آن باطبیعت اندیشه انسان مربوط بوده و آن اندیشه و پژوهش محک امتیاز خط از صواب می باشد) غروران شعبده باز کمین کرده اند تا با شعبده بازیها پژوهشگران را بفریبند ، شعبده بازان سود د هر را زیان و زیان ها را سود جلوه داده اند خوش بخت کسی،گروهی، ماتی که چشم شان را تفنن شعبده بازیهای دنیای فانی تسخیر نکرده و از رتق و فتق آن متاثر نگردیده اند تنها کسی به گروهی و ملتی در میدان رجاف برگ برنده وسعادت را دریافت خواهد داشت که دنیا را تنها مساغ برای عبور و مخزن توشه برای سفری که در پیش دارد ، بحساب آورد ، چه آنجا آه ، فیر و ناله و ندامت دردی را علاج نخواهد کرد ، انسان که جهل تعقیبش می کند و حس کنجکاوی دانش خواهی اش زبانه میکشد و رج های از مجهولات در پیشاپیش وی قرار دارد ، اگر مجهول را معلوم دارد اگر مجهول را معلوم دارد تنها چیزیکه آشکار

صفحة مفقودة

د محمد زمان مزمل لیکنه

داستانبول تیر مجد پاتی پیغور

پوښل شوی درباری چوتره لیدل کیده چې د پوښتنې وروسته پوه شوو چې دا هماغه دربارونه دي چې انسان به هغو ته په واسطو او تکلیفو ځان رسولای شو او کله به چې انسان هم دغه دربارو ته راورسیدو به پوره ادب او ویره به ولاړ و، ولې نور دغه تاوده دربارونه ساړه ووځوسیلانیان هغه هم د پیسخند په دو د ددې دربار په وړاندې څو لحظې دریږي او تیریږي.

کله چې له وړاندې لاړو واقعاً د قصرونو په ابادي کې پخوانیو ترکانو ځان ښه ستړي کړي و، د یوی مانۍ په تل کې چیني نفیس ظروف ایښودل شوي وو چې زما ملګري د هغو په لیدو وویل کله چې خبره دلته رارسیدلې دبدبه او سلطنت هم له منځه لاړ.

کله چې د ماښام وخت نژدې وه د صحابه ؤ او خلفاؤ په فاتحانه میراث او اثارو ژر ژر ګرځیدو هلته مو هغه توری ولیدلې چې د دنیا لوئی لوئی امپراطوری یې رنګی کړي وې اوس په موزیم کې د تیټ همتو د ننداری نه پرته هسې موزیم ته د راتلونکو کاروانو په مخکې زماني ځولنه کړي وې.

د ال عثمان د ژوند او دبدبې وسائل دومره پریمانه ووچې انسان یې د اوسنی‌مغرورمانیت د بدانجام په برخه کې پوره باوري کاوه د موزیم په غربي برخه کې یوه تعمیر ته ولاړو چې هلته بلاطلایي او صدف فالتو تختونه د سیلانیانو د ننداری د پاره ایښودل شوي وو، ولې د مغرورو تا جدرانو پته هم نه لږیده ماسي ملګري ته وویل بلاتختونه فالتو پراته دي راځې چې یو یاد وه (. . .) نقل کړو، زما بل ملګري پدې خبره مسک شو او پوه شو چې زمونږ روان جنګ دي خدای نکړي چې د داسې غولیدلې منزل په سرحد کې ودریږي، نوره حوصله هم نه وه. وقت هم، په پوره بیړه مود ماښام

د لمانځه په خاطر دغه ساره درباروته او فالتو تختونه او د یوه ستری دوران د عظمت او ذلت وسائل د خدای د یاد په خاطر هماغه غربی بی باکه سیلانیالو ته پریښودل او په چټکی یو جومات ته ننوتو .

خو هغه لا کلاتر او سه محاصره کړی وه .

د سه شنبی په ورځ د ابی ایوب انصاری(رض) مقبری اوجومات ته ولاړو چا چی په سختو شرائطو او په عادی وسائلو د ادومره لوئی لوئ و چی لیری لیری فاصلی وهلی، د اسلام د لمړی پیړی په لمړی نیمه کی ي ځان ان دلته د بیزنطین د دبدبی د برجوری کلا د محاصری او فتحی د پاره رارسولای وه .

خدای خبرچی دی مجاهد صحابی به څومره طاقت کړی په زمکه وهلی وی او د جبارانو څومره مغرور صفونه به ي خواره واره کړی وی ! خدای ښه خبر دی چی د خدای په مینه مست ابی ایوب(رض) به د بی زنطین ددی مغرور جبار د ماتیدو په خاطر څومره جنگونه شاته کړی وی؟! حتماً هغه څه چی دازره ور او ناکراره مجاهدین د مدینی د مؤمنو یارانو را جلا کړی و هغه ددی د یوالونو او د دیوالونو د لنه پنا اخیستو طاغوتیانو د ماتولو مجاهدانه هیله وه . خو بیا هم د زاړه روم د غوسه ناک حصار بقایا ؤ ته چی استانبول ي د غیږی ته نیمه وتلی و لمړدی پروت و !

داسی ښکاریده چی د غربی مدنیت د څوو څېلی استانبول»په منځکی د محاصره فاتح د روح د خوښی په خاطر، د ابی ایوب د جومات او زیارت مناروه، د هماغه پخوانیو مجاهدینو د بلند همتّ او محاصری یاد تازه ساته، او سری پدی پوره مطمئن کیده چی د غربی مدنیت له خوا محاصره اسلام به خپله ازادی اخلی، ځکه د هغه مرقد د دیوال بهر پروت وه او د بیزنطین کلابي لاتر او سه محاصره کړی وه.

دوه قاری او دوه مدنیته :

استانبول چی د ترکیبی هیواد اروپایی برخه ده داسیا او اروپا ترمنځ د ارتباط کړی ده چی ابنائی سره جلاکوی او ددی اوبو په سرهسک پل جوړ دی ، ما او زما ملگرو هغه فاصله چی د اسلام فاتحینو څو سوه کاله وهلی وه پرڅودقیقوکی ووهله او د اروپا او اسیا په دواړو برخو سولند سیاحت وکړ، او پوه شوو چی د جهاد او سیاحت ترمنځ څو سوه کاله فاصله ده ! !

د نړی پدی سیمه کی دوه قاری او دوه مدنیتونه سره نښتی چی دی دواړو تاریخو د نړی پدی برخه کی سخت تکرولـه هم کړیدی ، بوخـل هغه لوی او حوصله ازمیونکی تکر چی د ابی ایوب نه پیل او د فاتح محمد په دوه رکعته نفل لمونځ د اسلام د بری په ویاړ سرته ورسیده، د مسیحیت او یهودیت هغه انتقام چی د مجهول الهویته اتا تورک په لاس ي د سلطان عبدالحمید د مدنیت ساز خلافت اوشریعت په الغاء ي استانبول د بیزنطین نوی تهذیب ي دینه حکومت «د علمانی» ته وسپاره .

د یوی خوا سری گوری چی د بیگانه و په دام کی لویدلی اتا ترک سلطان په اروپائی سیمه کی د یو قصر نه په زور ایستلی او د بله بلی خوا ي په اسیایی برخه کی د بحر ترغاړی یوه قصر ته تبعید کړی چی بالاخره په هماغه قصر کی ئی د پلرونو په میراثی مدنیت د حسرت او ځانکدن سلگی ،

پوره غبرګ کړی د بلې خوا د
همدې قصر تر خوا د بل
تاریخي قصر د ننه چې د سلطان
له ځای سره دومره فاصله
نلري اتا ترک هم هلته د خپلو
تورو کړو له مخې د اوږد ځانکدن
میچن په سینه ګرځولي او د ملت
او تاریخ د سپکو سپورو بابتې یې
په شا کړی .

د مجاهد سوغات :

په همدې ورځ سازیګر د فاتح
په سیمه کې د سکندر د جامع
ترځنګ مو د ښاغلي اربکان سره
د خصوصي ملاقات وعده وه نور
مؤمن ځوانان‌هم‌راغلي‌وو د تعارف
وروسته حکمتیارصاحب دافغانستان
د حالاتو‌نه ښاغلي اربکان په لنډو
عباراتو خبر او په پای کې یې
هغه ته د جهاد او هجرت د ژوند
نه د عکسي یو البم ورکړ، او پخپله
یې هغه صفحه په صفحه تشریح
کړ، خوکله چې اخریني صفحې ته
چې خالي وه کوم عکس پکې نه
و ورسید اربکان ته یې وویل.

امید دی چې افغانستان ازاد شي
او بیاد کامیابي د ورځې عکسونه
درته راولیږو ترڅو هغه ددې البم
پدې سپینه پاتې صفحه کې نصب
کړی .

حکمتیار صاحب د ورسره هیئت سره په استانبول کې .

د اربکان ارزو :

د مجاهدینو او اربکان خبرو خوند
ور رنګ درلود ورور اربکان پخپلو
خبرو کې مجاهدینو ته ددې تینګار
وکړ چې د روسانو پرضد دا دروند
جهاد چې امید دی موفق شي بیا
هم دا وړوکی جهاد دی، تاسی‌مجاهدین
هغه لوی جهاد ته ښه متوجه‌اوسی
هغه چې د روسانو د وتلو نه
وروسته راځي، هلته چې د اسلام
د کامیابي او ناکامي اصلي سوال
مطرح کیږي هلته چې اسلام په
عملي ډیره کې خلکو ته ښودل
کیږي او وړاندې کیږي .

مومن اربکان چې په سیما کې یې
د ترکي مومن ملت د برم درا
ژوندي کولو هڅې قاطع او‌ځلېدونکې
ښکاریدې او رښتیا هم کیدای
شي د هغو ترکانو نه یو ترک وي
چې په کرار کرار د غربي تمدن
دربجن تغر د ترکي بعث د ضمیر
او هیواد نه تول او بیا دا میراثي
هود نوی او ځوان ترکي نسل
ته په میراث پریږدي. ډیر عاقبت
ښه‌ونکي او د ارام شخصیت خاوند
و، هغه ددې خبرې چې اسلام د
اسارت سره کرکه لري دا ثبوت
وړاندې کړ چې روسان پردې
خاطر افغانستان ته راغلي ترڅو د
اسلام مخه په بخارا او ثمرقند کې
و نیسي خوکه هر څو روسان
ددې نه ویره ساتي ، دا مشهور

حقیقت دی چی ویره خپل خاوند ته نجات نشی ورکولی، اربکان زیاته کړه: څو ورځی مخکی د گورباچوف اوریگان ملاقات تیر شو هغوی د واړو حتی د جهاد په رابطه خبری کړی، ځکه هغوی یو د بل نه دومره نه ویریږی لکه دواړه چی د اسلام نه ویره ساتی.

حکمتیار وویل د انگلیسانو سرنوشت په افغانستان کی اوس د روسانو انتظار باسی حتماً به روسان په افغانستان کی ماتی خوری ښاغلی اربکان کله چی د ترک او روس تیری ماضی ته پدی رابطه اشاره کوله وویل: موږ هم په تیر دوران کی د روسانو سره دکریمیا ایالت د والی په خوله او مکاتبه رابطه ساتله، مرکزی حکومت داد ځان د پاره کسر شان گانه چی له روسانو سره مستقیمه مکاتبه ولری، زه باور لرم چی حتما به روسان دی اصلی حجم ته راگرځی او ارزو لرم چی د افغانستان مجاهدین به د روسانو څخه د جزئی په بدله کی محکوم ترکستان بیرته واخلی.

استانبول هم ویاړهم پیغور:

څو ورځی پرله پسی مو د استانبول د عظمت ډک تاریخ او مدنیت په سولیدلی زړه ولید انسان هلته عجیب تناقض رانغاړی کله چی می په استانبول کی د خلکو د ژوند او ددی تاریخی ښار د پرونی مجد نه څه ولیدل او څه واوریدل کتې مټ می د «مکتوب» د اسلامی مجلی هغه عنوان سترگو ته ودریده چی لیکلی وه.

«داستانبول په کوڅوکی سړی شرمیږی»

واقعاً کله چی د ایمان رڼا د انسان په زړه او ضمیرکی ځای ولری خبره همداسی ده د یوی خوا د هری کوڅی په سر اواخر کی هسکی مناری او ښکلی جوماتونه د سړی سترگو ته دریږی، دو مره ډیر جوماتونه چی نور سړی نشی کولای و پوښتی چی دا جومات چا جوړ کړی او هغه چا؟ دا هسکی هسکی او د معماری په ډیر دقیق طرز دریدلی مناری او جوماتونه د یوی خوا سړی د اسلام هغه پرونی تاریخ ته راستنوی چی د اروپا پدی برخه کی یی کفر او د خدای دښمنان په گونډو کړی هغه ورځی د سړی په یاد وی چی د عثمانی خلافت په غیږ کی د بالقان د جزیری هیوادونه. البانیا د یوگوسلاویا او روس څنی برخی عربی ټوله نړی تر المغرب پوری د همدی سیاسی مرکز نه اداره کیدله، داسی فکرکوی چی استانبول د عظمتونو ځانگووه او د مسلمان نسل نه هیریدونکی ویاړ، ولی د بلی خوا د همدی تاریخی او په جوماتونو ډک ښار په کوڅو او واټونوکی د لاروی سترگی او نظر په داسی ترکی نجونو او هلکانو لویږی چی د غرب او هالیوډ په اخرین موډل یی ځان سنبال کړی، سرلوڅی او ځان لوڅی مست او بی پروا روان وی فکر کوی چی په استانبول کی نه د لندن یا پاریس په کومه برخه کی روان یم، داسی پرطبیعی ډول په کوڅو او واټونوکی کی هوښیار او معتمد لاروی نشی کولای دکوڅو او سړکونو په سرد هسکو منارو ویاړ د کوڅو په د ننه کی د بی حیا مدنیت په لاس کی د مسخره شو یو نجونو د سپک پیغورنه جلاووینی.

نوربا...

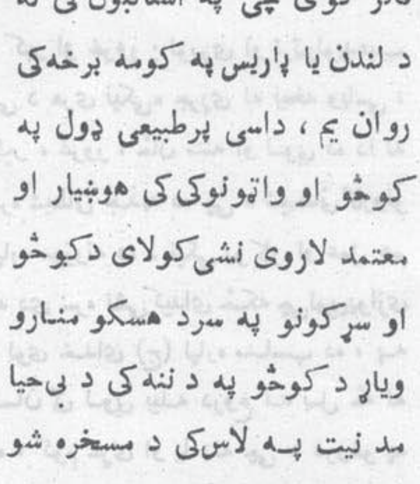

ژباړه : محمد خليل

بنيادي عيبونه او دهغي اصلاح

درنو لوستونکو !

دغه مضمون د مولانا ابو الاعلى المودودي(رح) پی مقاله اثر «اسلامی تحریک کا کامیابی کی شرایط» يوی برخی ژباړه ده چی د اسلامی تحريک د غړو پر بنيادی عيبونو او د هغی په سمون او اصلاح بحث کوی ، هيله من يو د اسلام د لاری داعيانو او غازيانو ته د نفس په اصلاح کی ګټور ثابت شی . «اداره»

کبر او غرور : لومړی او ترټولولوي عيب چی د هری نيکۍ جرړی له بيخه وباسی ، کبر ، غرور ، ځان منته او لويي ده دا له سره شيطانی جذبه ده چی د شيطانی کارونو لپاره موزونه ده د نيکی يو کار او عمل هم له دی سره نشي کيدای ځکه چی لويي يوازی د لوی خدای (ج) لپاره مناسب ده ، په انسان کی لويي بيله دروغ نه بل څه نه ده ، کوم سړی او يا ډله چی د دروغو په جال کی نښتی وی هغه د الله(ج) له هرډول مرستی او تائيد نه بی برخی پاتی وی،ځکه چی د هغه (ج) په نزد د خپلو بندګانو په منځ کی ترټولو بدشی لويي ده ، نتيجه يی داکيږی چی په دی بيماری کی اخته خلک د سمی لاری له هدايت نه بلکل بی برخی پاتی شی ، هغه پرله پسی د بی عقليواوګناهونو مرتکب ګرزی تردی چی په نتيجه کی له ناکامی سره مخامخ کيږی ، د دی نتيجه دا هم کيږی چی خدادی (ج) له مخلوقاتو سره په سلوک او رابطه کی چی هرڅوله هغه دکبر او لويي اظهار کيږی همدومره يی پرخلاف نفرت را ولاړيږی ، تردی چی د خلکو په نزدمبغوض او رټل کيږی اوددی ورنه پاتی کيږی چی اخلاق اثريی په خلکو کی پاتی شی .

د خيرکار کونکو ته دغه بيماری له څو لارونه راځی، کم ظرفه خلکو ته دغه بيماری په دی لاره راځی چی کله د دوی دينی او اخلاق حالت د شاوخوا تولنی په نسبت ترڅه اندازی ښه کيږی، او د قدروړ څه کارونه هم ترسره کوی خوکله چی اعتراف يی د نورو خلکو له ژبو څخه اوريدل کيږی نو شيطان د هغو په زړونو کی وسوسی اچول پيل کړی چی ته خو اوس ډير لوی سړی شوی يی او د شيطان په لمسون هغه خپلی خبری اوکړه وړه په خلکو پورته ګڼی ، په همدی ډول هغه عمل چی د نيکی په انګيزه او جذبه پيل شوی وی ورو ورو په غلطه لاره بانـدی رواليږی ، دوهمه د سرايت لاره يی دا ده چی يو څوک په نيک، نيت د ځان اودخدای(ج) د مخلوق د اصلاح لپاره زيار باسی کله يی چی په شخصيت کی څه ناڅه بهبود راځی او تر يوه حده د نورو خلکونه ممتاز شی او څه ناڅه يی خدمتونه هم د قدر وړشی دا داسی امور دی چی فطرتيی د احساسولونه پرته نه شی پاتی کيدای او خامخا يی حس کوی ، د نفس يوه ذره لمسون بيا هغه په غـرور او تکبر بدلوی چی ډير وخت داسی صورت مخی ته راځی چی کله مخالفين د هغه په مخکی څه خندونـه را پيدا کوی نو هغه خپلو کارنامو سند د خلکو په مخ کيږدی؛ که څه هم د هغه خبری رښتيا وی خوهدهد نيکيو د ښودلونه خالی نه وی په دی کی يوه ذره بی اعتدالی هم سړی د جايز حدنه لری کوی او د تفاخر حدودو ته يی رسوی چی دا ډير خطرناک حالت دی ، او چارهيی ضروری ده په لاندی ډول کيدای شی د دغه سزمنی بياری چاره وکړو .

د بنده‌ګی احساس :

هر تنظيم او هر فرد تـه پکار دی چی په دی خبره ځان پوه کړی چی څوک د زړه له اخلاصه د تولنی د اصلاح لپاره قيام کوی نو په هغه کی به نه يوازی دا چی د بنده‌ګی احساس موجود وی بلکی په زړه کی بـه دا

احساس همیشه ورسره تازه او ژوندی وی چی لویي یوازی د لوی خدای (ج) د ذات لپاره مناسبه او خاصه ده ، د بنده مقام له عاجزی او احتیاج پرته بل څه نه دی ، که په چاکی کوم ښه والی موندل کیږی نو هغه د الله (ج) فضل دی ، د فخر پرځای د شکر ځای دی‌په‌دې‌نعمت باندی دالله(ج) حضور ته د شکرانی پځای لا عاجزی پکار ده ، او دغه لړغوندی نیکه سرمایه هم باید د خدای (ج) په لاره کی په کارو لوییږی‌ترڅو الله (ج) نورهم‌مهربانی‌وکړی او دغه‌سرمایی ته ترق ورکړی ، نیکی‌کول او بیا په هغه مغروریدل په اصل کی هغه په بدی بدلول دی او دا د پرمختګ په ځای د تنزل لاره‌ده.

۲- د نفس سره حساب :

د بندگی له احساس وروسته چی انسان د لویي او کبر نه ساتی دوهمه لاره د نفس سره جساب دی ، څوک چی د خپل نفس سره محاسبه کوی او د خپلو ښیګنو سره سره هغه خپلی سهوی او خطا وی شمیری او وینی نو هغه هیڅکله هم د ځان خوښونی‌او تکبر نه ښکار کیږی .

۳- په نورو کسانو نظر :

د دغه غلطی انگیزی د مخنیوی لپاره یوه بله لاره هم شته هغه دا ده چی انسان باید یواځی تیټ والی ته و نه گوری د چا نه چی هغه ځان لوړ او اوچت گنی ، بلکی د اخلاقو هغو او چتو رتبو ته دی هم وگوری چی د هغو په وړاندی تر اوسه ډیر تیټ پاتی دی ، په اخلاقی او روحانی درجو کی بی شمیره تیټی درجی هم شته او لوړی هم ، ترټولو بدسری هم که ټیټو درجو ته پام وکړی نو دومره ډیری به‌یي وویني چی په خپل ځان به فخر وکړی ، د همدی‌فخر نتیجه بیله دی نه چی سړی پخپل حال‌مطمئن و ډاډه شی بل څه نه ده ، دښه والی زیار خو پریږده بلکی شیطان دا ډاډ ورکوی‌چی تراوسه ټیټو درجوته د رسیدو او نزول‌لپاره ډیر وخت دی ، دا فکر یواځی هغه‌خلک کولای شی چی د خپل پرمختګ دښمن وی د ترق ریښتونی مدعیان تل د ټیټو درجو پرځای لوړی او اوچتی خواته گوری ، چی هری یوی ته د رسیدو سره سم نور لوړهم تر نظر ورځی چی د هغو په لیدلو سره‌یي د فخرپرځای د خپلی پستی اوټیټوالی‌احساس په زړه‌کی تلوسه پیدا کوی اوهمدغه‌تلوسه‌یي د نور او چټیدو لپاره لاهڅوی ، له دی‌ټولو سره دا هم ضروری ده چی په دی معامله‌کی تنظیم تل د تیارسی په حالت کی وی ، په خپله دایره کی د کبر ، لویي ، فخر اوغرور د ښکاره کیدو څخه خبر واخلی او په وخت بی چاره وکړی ، **مگر د چاری هلی ځلی بی داسی وله شی چی په خپلوکی دمصنوعی انکسار او نمایشی تواضع بیماری پیدا شی د کبر له دی بدترین شکل بل لشته چی د مصنوعی او نمایشی تواضع پرده وربالدی غوړیدلی وی .**

ځان ښودنه اوریا

دوهم لوی عیب چی د خیر د جرړو په ایستلو کی له کبر نه کم نه دی هغه دادی چی سړی لیکی د ځان ښودنی او نمائش لپاره وکړی ، او مطلب یي یکی له خلکو نه د تحسین‌او شاباش اخستل وی، دا کاریواځی د خلوص څه چی د ایمان ضد دی‌څکه‌ورته پټ شرک ویل شویدی ؛ په خدای (ج) او آخرت باندی د ایمان لازمی غوښتنه دا ده چی انسان یوازی د خدای (ج) لپاره کار وکړی او له همغه خدای (ج) نه د اجر امید وکړی د دنیا پرځای د آخرت لوری‌ته نظر وکړی .

ریا کار انسان د خلکو رضا خپل‌مقصود گرزوی او له خلکو نه د اجر غوښتونکی‌وی او په دنیا کی دخپل عمل اجر د نامه‌شهرت، ځان ښونی ، اثر او نفوذ ، جاه او جلال په شکل لیدل غواړی ، چی معنایي دخدای(ج) مخلوق له الله (ج) سره شریک گرزول دی او یایي د هغه سیال‌گڼلی دی، ښکاره خبره ده چی په دی صورت کی که انسان هرڅومره د الله د دین خدمت‌وکړی هم نه‌دخدای(ج) لپاره دی او نه د هغه د دین لپاره او نه‌یي شمار د خدای (ج) په نزد په نیکوکارونو کی کیږی ، یوازی دانه دی چی دا ناپاکه او ناوړه جذبه د نتیجی په اعتبار عمل ضایع کوی بلکی په حقیقت کی له دی سرمنبه کول ناممکن دی ؛ د دی جذبی فطری خاصیت دا دی چی سړی له کار نه د هغی مشهوریدو ته ډیر اندیښمن کوی ، هغه کار خوښوی‌چی ډنډوره‌یي په دنیا کی ووهل شی شاباش او آفرین ورباندی وکتی، پټ‌کارچی‌له‌خدای(ج) نه یي پرته چاته پته نه وی د هغه په نزد کار نه دی، چی په دی ډول د سړی د عمل دایره یوازی په هغو کارونوکی‌چی‌مشهوریږی محدوده پاتی کیږی چی دخپل‌مقصد حاصلولو څخه وروسته‌ئی پخپله هم له هغی سره کومه دلچسپی پاتی نه شی ، د کار پیل که څه هم په ډیر خلوص شوی وی خو د دغه بیماری په لګیدو خلوص په دی ډول‌خوری لکه«وچکی»چی د سړی **د ژوند قوت ختموی او خوری‌یي، بیا ده ته دا ممکنه نه وی چی** په پټه کی به هم د خلکو تر نظره نیک پاتی شی او کار دی د فرضیت په اساس ترسره کړی، بلکی هغه هرڅه د خلکو د شاباشی‌او د هغوی د نمایشی قدر په تله‌تلی،په‌هرمعامله کی یوازی دی ته‌گوری چی دا‌یا کوم روش خوښوی، او د داسی‌کارتصور هم ورته‌ناممکن دی چی هغه په دنیا کی د خلکو ترنظرښه‌نه وی اگر چی زړه‌یي په کامله ایمانداری سره د هغه کار د کولو جوازهم ورکړی .

په گوښو کی ناست د الله الله ویونکو خلکو لپاره د دی فتنی نه گوښه کیدل‌آسانه دی، خو هغه خلک چی د ټولنی په متن

کی په اصلاحی تنظیم او عمل لاس پوری کوی ، هغوی هروخت په دی خطره کی مبتلاوی چی‌که په د دغی «محرق» میکروبونه د هغه په بدن کی نفوذ کوی ، په هرحال ورته د هغو کارونو کول هم ضروری دی چی د خلکو په نظر کی چام دی او هغو ته د خلکو همفکره کولو او د هغوی د مرستی حاصلولو زیارهم ضروری دی ، هغه په دی خبره هم مجبور دی چی د خپلو کارونوراپور نشرکړی ، څه ناڅه خدمتونه یی په دی‌لاره کی وی چی ورته د خلکو مراجعه زیاته شی او د ژبو څخه د ځان لپاره د تحسین کلمی واخلی ، هغه له مخالفتونو سره هم مخامخ کیږی چی د خپلی دفاع لپاره اگرکه دزړه له‌کومی له وی له مجبوری نه د خپلوښو ارخونو ښکاره کول ورته ضروری وی په دغو حالاتو کی داخه آسانه کار نه دی چی شهرت دی وی اثر او موجبه‌یی دی له‌وی ریا او ځان ښکارول دی وی مګر د هغه لپاره د کار کولو بیماری دونه لګیږی ، مقبولیت دی وی مګر د هغه مقصود ترسره نه شی ، د خلکو شاباس او تحسین دی وی مګر د دی د حصول فکر او پروا دنه وی، د ریا د پیدا کیدلو اسباب دی څلورو وارو خواوته لنګر اچولی وی مګر د ریا نه دی سری خپله لمن پاکه وساتی.

د دی لپاره د ډیری څیرنی ، ډیری توجه او ډیر زیار ضرورت دی په دی معامله کی لیږغوندی لتی او سستی‌بدن‌ته‌دریادمکروبونو لاره خلاصوی چی په لاندی‌ډول‌یی له شرنه ځان ژغولای شو :

انفرادی کوښښ

له دی بیماری نه د بچ کیدلو لپاره‌انفرادی زیارهم په‌کار دی او تولنیز هم، د انفرادی کوښښ طریقه دا ده‌چی سړی د څه ناڅه د داسی نیکو اعمالو التزام وکړی چی زیات نه زیات په پټی سره وشی او تل د خپل نفس‌حال اخستلو ته وروسته‌وګوری‌چی‌د هغه زیاته دلچسپی په هغو پټونیکیوکی‌محسوسیږی ... یا په هغو نیکو کی چی د عامو خلکو په نظر کی راځی ، که چیری دوهم صورت وی نوسړی د سمدلاسه پوه شی چی پکی ریا اثر کړیدی او د الله(ج) په مرسته دی په پوره قوت د دغی کیفیت نه د نفس بدلولو کوښښ وکړی .

تولنیزی هلی‌ځلی :

د ریا سره تولنیزی مبارزی ، ګډهاند او ډله ایزی‌هلی‌ځلی په دی ډول دی چی‌تنظیم پخپل چاپیریال‌کی‌ریا کاراله الګیرنی‌اورحجاناتو ته هیڅری ځای ورنه کړی په خپلو کارونو کی اظهار او اعلان یواځی په خپلو حقیقی ضرورتونو پوری محدود کړ شی که چیږی په تنظیمی کارولو دشوق او نمایش لیږغولدی اثر هم محسوس شی لو سمدلاسه دهغه‌مخینوی دکړی، په تنظیمی مشوروکی د هیڅ چیری دا خبره کنایتاً او اشارتاً ولنشی چی فلانی کار څکه کول پکار دی چی هغه د مقبولیت ذریعه ده او فلانی کار دی څکه ونشی چی خلك دا کار نه خوښوی، د تنظیم داخلی چاپیریال ته داسی‌پکار دی چی دخلکوتعریف او مذمت دواړو نه دبی پروا کارکولوذهنیت پیدا کړی او دی ذهنیت ته دی داسی وده ورنکړی چی په غندلو بی‌پروا اودل شکسته شی او له تعریف او ستاینی له‌قوی‌اوخوښ له دی سره که چیری ځنی افراد په تنظیم کی داسی و موندلی شی چی په هغوی کی دریابوی محسوسیږی نو د هغوی د همت‌لوړ ولوپرځای‌دهغوی‌دعلاج کولوفکرضروری‌دی.

بدلنتی :

دریم بنیادی عیب بدنیتی ده چی‌هیڅ قسم وریاندی د خیر مانی له شی جوړ یدلای ، د خیر کار یواځی په داسی خالص نیت سره کیدای شی چی په دنیا کی نیکی خوره شی اوموږ د دی لپاره هلی‌ځلی کولو سرمدالله(ج) په نزد سرلوړی و اوسو ، پدی نیت کی باید خپل ذاتی یا اجتماعی غرض موجود نه وی، دنیا وی فائده په لظرکی نه وی‌تردی پوری چی د دغی خیر مقصد لپاره بغیردڅه تأویل نه خپل ځان دڅه ډول‌ګټی‌غوښتونکی یا هیله من نه وی، دا شانته هره یوه طمعه له یواځی دا چی د خدای(ج) په نزددسړی اجر ضائع کوی بلکی په دنیا کی هم‌په‌ناوړه نیت سره کوم صحی کار نه شی کیدلای نیت خرابی خامخا په‌کاز باندی اثر آچوی‌اودکار له خرابی سره په جدوجهد کی بریالی‌کیدل هم نائمکن وی چی اصل‌متصدئی د بدیولری کول او د هغه پرځای ئی نیکی قائمول دی.

دلته بیا همغه‌کړاو مخی ته راځی‌دکومو یادونی چی مونږ پورته کړیدی د جزوی‌نیکی لپاره د کارکولو په صورت کی دنیتپاکول څه سخته خبره نه ده له الله(ج) سره لیږ غوندی تعلق او ربنتونی جذبه هم ددی‌لپاره کافی کیدای شی، لیکن دکومو خلکو مقصد چی د تول هیواد د ژوندانه نظام اصلاح کول وی او د هیواد تولی چاری‌ئی د دین په بنستونو باندی درول غواړی ، نو د دی مقصد دحصول لپاره یواځی د افکار و تعمیر یا یواځی تبلیغ او تلقین ، یایواځی داخلاقو د اصلاح لپاره کوښښونه کفایت نه کوی، بلکی ورسره هغو ته خامخا پکار دی چی د هیواد د سیاسی نظام مخ هم د خپل‌مقصد لوری ته په مستقیم یا غیر مستقیم ډول سره د اړولو جدوجهد وکړی، ترڅو چی اقتدار یا په مستقیم ډول د دو په لاس کی راشی‌یاد داسی ډلی په لاس کی ورشی چی دوی ته د هغه ملاتړ حاصل وی .

د دواړو صورتونو څخه چی‌هر یو صورت وی د اقتدار تصور د سیاسی نظام له بدلون څخه جدا نه شی کیدای ، اوس د ژور دریاب په منځ کی د دریدلو سره هم د لمن نه لوندولو معامله ده چی یو تنظیم دا کار

د زړه له کومې وکړي او بیاهم ددې تنظیم
د کارکوونکو انفرادي نیتونه، او د ټول تنظیم
مجموعي نیت، د خپل ځان لپاره د اقتدار غوښتلو
خیرې پرې نږدي دا کار له نفس سره ډیره لویه
مجاهده د زړه او روح ډیره لویه تزکیه غواړي.
پدې معامله کې هم نقطه نظر پیدا کولو
لپاره په ظاهره ددو همشکلو شیانو جوهري
فرق په ښه شان ذهن کې کینول پکار دی.
دا خبره خو ښکاره ده چې په ټول ژوندانه
نظام کې تبدیلي غوښتونکي د نورو تبدیلیو
سره سره په سیاسي نظام کې هم له تبدیلي غوښتلو
څخه په هیڅ ډول لاس نه شي اخستلای، او
دا هم ظاهره ده چې د سیاسي نظام تبدیلي
متاسونه د دې کار غوښتونکي دي چې
په خو اقتدار د هغوی په لاس کې وي، او یا
د هغوی د خوښې هغو خلکو ته منتقل شي چې
د دې تبدیلي هیله من وي، لیکن د خپل ځان
لپاره اقتدار غوښتلو کې او د خپلو اصولو او
نصب العین لپاره په اقتدار غوښتلو کې ډیرلوی
فرق دی، د اصولو اقتدار اګر چې عملاً
د اصولو علمبردارانو اقتدار وي بیاهم
د اصولو اقتدار غوښتل او د دې علمبردار
خپل ځان د پاره اقتدار غوښتل په حقیقت کې
دوه جدا شیان دي چې پکې د روح او د جوهر
ډیرلوی فرق دی، د نیت بدوالی په دوهم
شي کې دی نه اول کې، او مجاهده نفس چې
د کوم شي لپاره ضروري ده هغه دا ده چې
ورومبني شي لپاره د سرور کولو په صورت کې
هم د دوهم څیز احساس قدر پی هم په زړه کې
را نه وستلی شي، د نبي اکرم ﷺ او د هغه
اصحابو مثال زموږ په مخ کې دی هغوی
د مجموعي نظام ژوند د بدلولو او د اسلام
په اصولو قائمولو لپاره جدوجهد کړیدی،
دا څیز د سیاسي غلبې او د اقتدار
غوښتونکی وه ځکه چې په پوره ډول ددین
غالبول لدې نه پرته ممکن نه وه او عملاً
د دې هلو ځلو په نتیجه کې اقتدار د هغوی
لاس ته هم راغی لیکن د دې سره سره کوم

ایماندار سړی دا شک قدري هم نه شو
کولای چې د هغوی د جدوجهد مقصد خپل
«اقتدار» وه د خپل ځان لپاره اقتدار
غوښتونکو څخه د تاریخ پاڼې ډکې دي په
تاریخ کې د هغو لټولو څه ضرورت نه دی
ځکه، چې اوس هم زموږ په مخ د نیا کې ډیر
موجود دي د اقتدار لاس ته راوړونکو که
عملاً دیوې واقعي په حیث سره وکتل شي نو
ددواړو ډلو ترمنځ څه فرق نشته، لیکن
د نیت په لحاظ سره په دواړو کې عظیم الشان
فرق دی پدې فرق باندې د دواړو کردار

د هلو ځلو دوخت کردار هم او د کامیابۍ د کردار
هم نه منکر کیدونکی شهادت او ګواهي
ورکوي، کوم خلک چې په رښتوني زړه د اسلام
د اصولو مطابق د ژوندانه نظام ټول اقتدار
غواړي هغوی ته پکار دي چې فرد فرد هم
دا فرق ښه و پیژني او خپل نیت سم کړي
او د هغوی تنظیم هم په مجموعي ډول ددې
کار کوښښ وکړي چې د خپل ځان لپاره
«د اقتدار» نیت په هیڅ صورت کې د دوی
په چوکاټ کې ځای پیدا نه کړي.

رشک بهاران سبز

و امیدواریم روزی به یمن ایثار
و قربانی بهاریان قهرمان فلق تابان
«بهار ما» قلب تیره پائیز و پائیزیان
شب‌گرا را بیشگافد و زغن زاده‌گان
سیه دل شکست خورده و شرمسار
سرزمین شهید پرور ما را ترک نمایند.
و آنگاه !!

خورشید جهانتاب بهاران «بهار»
بر کشور خونین کفنان جاویدانه
خواهد تافت و چلچراغ فروزان
لاله های داغدار برفراز گور رفته‌گان
وفامند ما عاشقانه خواهد سوخت !!

* * *

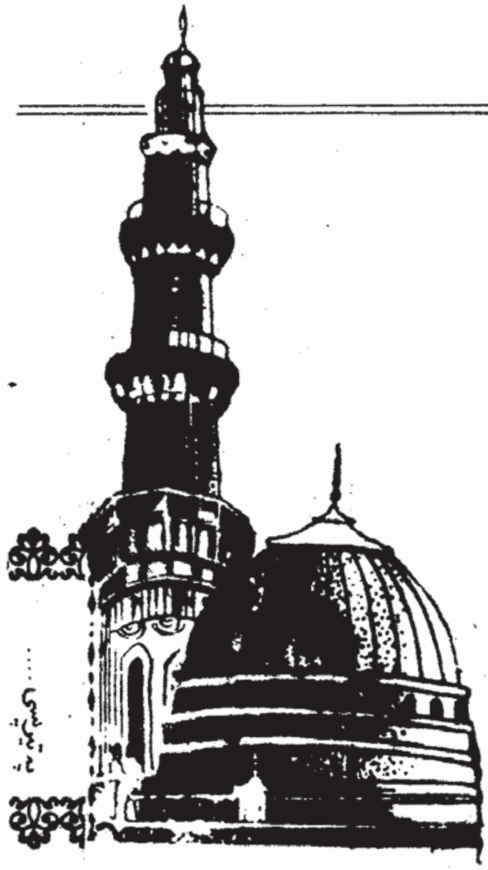

رښتيني اتلان

يدأب فيها قائما وقاعداً
ومن يرى عن الغبار حائدا

ژباړه : څوک چې په ناسته او ولاړه د جومات په جوړولو لګیاوی ، له هغه چا سره هیڅکله برابر نه دی ، چې ځان له خاورو او د وړونه ساتی».

عمار رض چې د جومات په یوه کونج په‌کار بوخت و، همدا شعرونه یې په لوړ آواز ویل ، د پیغمبر اکرم (ﷺ) له یارانو ځنې یوکس داسی وانګیرله ، چې ګنې عمار په ما پورې څه وایي ، پرې و زبرګ شو او ستغې سپورې‌یې ورته وکړې ، رسول الله (ﷺ) په غوسه شو ويې فرمایل :

«له عمار رض سره څه کار لرې ، عمار دې جنت ته بولي او ته‌یې دوزخ‌ته.! عمار رض ما ته د دواړو سترګو په څیر ګران دی» .

ښکاره ده چې پیغمبر اکرم (ﷺ) ته یو مسلمان تردومره حده ګران وی ، دا ددې نښه ده ، چې د هغه ایمان ، د نفس لویښت ، د چال چلن سمون او له خدای (ج) او رسول (ﷺ) سره‌یې مینه تر بشپړتیا رسیدلې ، او د ازمیښت له بټۍ نه روغ او سرلوړی وتی دی ، عمار هم هغه‌داسې و .

خدای (ج) ورته په نیکۍ هدایت کړی و ، او په ایمان او اعتقاد کې دومره رسیدلی و، چې رسول الله (ﷺ) یې ایمان ستایه ، او د ملګرو ترمنځ یې بیلګه او ساری ښوده فرمایل‌یې :

«د عمار پرپله لاړ شی» .

مؤرخان عمار رض داسې را پیژنی :

لوړ ، دنګ سړی و ، آبی رنګه سترګې یې وې ، مزبوت او غښتلی و ، غلی و او کم ګړیده .

اوس به ووینو ، چې د دغه دنګ ، او لږ ګړیدونکی اتل ، د آبی سترګو او لویې سینې د ښتن ژوند څنګه تیر شو ، هغه اتل چې د ځورونو لړزوونکیې نښې یې لا تراوسه پربدن پاتې وې ، د ده د ارپانوونکې تینګار او ځانګړې لویښت مسند ګڼل کیده .

ووینو چې د رسول الله (ﷺ) صمیمي ملګرې او رښتیني مسلمان او بې ساری سرښندوی څرنګ تیرشو؟

هغه په ټولو جنګونو کې د رسول الله (ﷺ) ترڅنګ توره چلوله، او په بدر، احد، خندق، تبوک او نورو جنګونو کې يې برخه درلوده.

د رسول الله (ﷺ) تر رحلت وروسته يې هم له کفارو سره په جنګونو ګډون کاوه، له ايران او روم سره د مسلمانانو په جنګ کې به په لومړۍ سرکې ولاړو، عمار رض پر زړه وری سرتيری چې د توری ګوزارونه هم يې نښې نه لګيده او امانتکاری سربيره يو پرهيزګار او درونډ مسلمان ګڼل کيده، چې هيڅ راښکون او ميل نشواى کولای، چې د خدای (ج) له لاری يې واړوی.

عمار رض د حضرت عمر رض د خلافت پروخت د هغه له خوا **دکوفې د والي** په توګه او «**عبدالله بن مسعود** رض» د کوفې د مالي مسئول په توګه وټاکل شول.

حضرت عمر رض دکوفې والو په نامه يو ليک واليکه، چې د نوی والی په توګه يې د هغه د تقرر داسې زيری ورکړ:

«عمار ياسر رض مې تاسې ته امير او ابن مسعود رض مې معلم او وزير وټاکه. دا دوه کسه د رسول الله (ﷺ) خواږه ياران او په بدر جنګ کې له ګډون کوونکيو څخه دی».

عمار رض په خپل منصب کې د اسلامي ښوونو له مخې چلن کاوه؛ خو د ده دا کړندود (طرزعمل) پرځينو دنيا پرستوګران پريووت نژدی و، چې د ده پرضد توطئه او بغاوت وکړي.

د عمار رض حساس او ستر منصب نه يواځې د ده د لويي او تکبر لامل کيده نه، بلکې د ده پر تقوی او زهدي زياتوب راووست. «ابن ابي هذيل چې په کوفه کې د عمار رض له همعصرو څخه و وايي:

«عمار رض به په کوفه کې د خپل ولايت پر وخت با درلک اخيستل،،و به يې تړل او په شا به يې کاله ته وړل».

يوه ورځ په کوفه کې د ولايت په شپو کې ورته د چم ګاونډيو سړی «غوږ پو چی» ووايه، او په هغه غوږ پوری يې ورته ملنډی وکړی، چې په «يمامه» جنګ کې د دشمن په ګوزار پری شوی و؛ خو ده سره له دی چې د ښار د چارو واکې يې پلاس کې وی، ورته ووېل:

«زما په هغه ښه غوږ پوری دی ملنډی وکړی، څکه همدا غوږمې د خدای (ج) په لار کې پری شوی دی».

هو هغه خپل غوږ د يمامی جنګ په ورځو کې چې د خپل عمر له خوږو ورځوڅخه يې ګڼله، له لاسه ورکړ.

دا ښينه هغه وخت وشوه، چې دغه لوړدلک، زړه ورواومېړنی اتل دبريښنا غوندی د «مسليمه کذاب» لښکريان پرڅمکه را پرځول او د توری له څوکې يې مرګ څځيده، هغه به چې وليده، چې مسلمانان غړند دی، د سر تيريو په ليکو کې به يې چغه کړه، او جنګ ته به يې وهڅول، د اسلام لښکر به د ده په تودو ساند و او کوکو له ځايه پاڅيد او پرغليم به ورشنی شول.

«عبدالله بن عمر» وايي.

د يمامې جنګ پر ورځ مې عمار (رض) وليد، چې پر غټ کټ ناست دی، چغې وهی: «ای مسلمانانو! له جنت نه تښتیء؟ زه عمار بن ياسر يم، ما ته راستا نه شیء ...»

«دا وخت مې وليده، چې د عمار رض غوږ پری شوی دی، او اخوا د ځوايې ټوپونه وهل».

هر څوک چې د ستر پيغمبر محمد ﷺ، دبشری

تولنی د لارښود او معلم په باب په اوږو کی څه شگه لری ، د هغه (ﷺ) د دغه شان پیروانو او یارانو په وړاندی دی ودری او ځان دی وپوښتی .

آیا له گران پیغمبر او د بشریت له ستر لارښود پرته څوک کولای شی ، داسی غوره وگړی وروزی؟ داسی وگړی ، چی کله چی د خدای (ج) په لار کی د جنگ ډگر ته ورکوزیدل ، داسی پرمخ تلل ، لکه چی د مرگ په لټه کی وی ، نه د بری ، او چی کله به حکومت او واک ته رسیدل ، د کونډو میړی یی لوشلی او د یتیمانو ډوډی یی پخوله .

او چی‌کله به د عمار رض غوندی والی شو، اخلی پخلی به‌یی پرخپلو اوږوؤ . او یا لکه سلمان رضی الله عنه دخپلی رتبی او تولنیز دریځ پرخلاف به کیناستل او د کجورو له پانونه به‌یی کاری‌او توکری‌جوړولی.

رښتیا چی د پیغمبر (ﷺ) او هغه قانون په قرآنی ، چی دوی‌یی وروزل ، د درناوی سرټیټول په کار دی .

په کار ده د هغه خدای (ج) په وړاندی پر ځمکه د ستاینی تندی وسپنل شی چی دوی‌یی په دغسی ښیگړو سره ممتاز او د غوره امت یعنی اسلامی امت مخکښ کړل .

«حذیفه بن یمان رض» چی د زړونو په «ژبه» پوه ؤ حذیفه بن یمان رض»چی دمرگ پربستر د ژوند وروستی شیبی تیرولی ، ورته شاوخوا ناستو مسلمانانو تری پوښتنه وکړه: «که خلکوسره اختلاف وکړ، د چالیار ونیسو ؟»

حذیفه (رضی الله عنه) چی وروستی خبری‌یی پر ژبه وی ، وویل : «د عمار رض له پیروی لاس وانه خلیء؛ ځکه هغه چی ترڅو ژوندی وی ، هیڅکله له حق نه نه جلا کیږی» .

هو عمار رض هیڅکله د حق له محور نه نه‌جاروت ، او دادی د ژوند د ویاړمن کتاب پانی‌یی اړوو ، او د ستر ژوندانه غوره نښی نشانی‌یی څیړو ، راځیء چی د ژوند وروستی ننداری ته‌یی‌ورنژدی شو .

خو له دغی په زړه پوری ننداری سره چی د عمار (رضی الله عنه) د سترتوب ، میړانی ، بشپړتیا ، سرښندنی ، ټینگار او د مقام او فضیلت نښه ده . تر مخامخیدو د مخه یوه بله ننداره چی ترډی لوړی او سریزه گڼل کیږی تر سترگو تیره کړو .

دا پیښه په مدینی ښار کی د مسلمانانو په مشتیدو پسی جوخته چی رسول اکرم (ﷺ) او یارانو او گرانو پلویانو‌یی په مدینه کی د جومات او خدای د کور پرودانو لاس پوری کړ را منځته شوه .

مسلمانان خو طبعاً د جومات په جوړولو کی په خاورو او د ورو ککړیدل ؛ خوزړونه‌یی له نور او ښادی ډک وو او شونډی‌یی د خدای(ج) په شکر او ستاینه لگیاوی .

تول په ډیره خوشالی او امید په چارو بوخت‌وو، له لری ځایه‌یی تیږی راوړلی ، خټه‌یی جوړوله ، په سنده‌یی د دیوالونو پخسی او چتولی ، او ځای‌پرځای به ډله ډله په چارو بوخت وو . کومه سندره به‌یی چی د زړه له کومی په لوړ آواز ویله ، په‌فضا کی‌یی انگازی کولی :

لئن قعدنا والنبی (ﷺ) یعمل
لذاک منا العمل المضلل

ژباړه : که موږ کینو او پیغمبر (ﷺ) کار وکړی ، بدکار به موکړی وی .

دا شعر به‌یی پرله پسی تکراراوه او زمزمه کاوه ، بیا به‌یی په بل آهنگ غږ پورته کړ :

اللهم ان العیش عیش الاخرة

فارحـم الانصار والمهاجـرة

ژباړه: «خدایه! ریښتینی ژوند، خو د اخرت ژوند دی، پر انصارو او مهاجرو ورحمیږه».

بیا به د دریم غږ راپورته شو:

لا یستوی من یعمر المساجدا

یدأب فیها قائما و قاعدآ

ومن یری عن الغبار حائدا

ژباړه: «څوک چې په‌ناسته‌یاولاړه د جومات په‌ورانولو کې برخه واخلي له هغه چا سره هیڅکله برابر نه

د سمیه (رض) شهیدی وضعی، انسانی زړی ته داسی تلپاتی لویښت او پت ورو‌بابښه، چی ځلا به یې هیڅکله تته نشی، داسی وضع چی سمیه (رض) یی د ژوند په تولو د وروکی د با عظمته مسلمانانو او ارځښتمنو انسانانو د مور په توگه وتاکله.

دی، چې ځان له خاورو او دوړونه ساتي».

هغوی تــول د خدای (ج) ښاغلي بندګان او د خدای (ج) د لارې زړه ورسر تیری وو، چې د خدای بیرغ یې پراوړو و، او د خدای کوربې جوړاوه، پیغمبر اکرم (ص) هم له مسلمانانو سره اوږه پر اوږه کار کاوه، او هغه درنې تیږې او دروند کار به‌یې بخپله اوچتاوه.

د مسلمانانو د پاروونکی‌سرو د غږ د هغوی‌د‌ژوری خوشالی ښکارندوی و، داسی یو پاروونکی ننداره یې جوړه کړې وه، تابه ویل چې ګنې ځمکه د ډیرو نیکمرغو اخترونو شاهده او اسمان د ځمکې پردی حال چې داسې ننداری‌یې لرلې، رخه کوکه.

عمار (رض) د خلکو په زوړ کې، درنې تیږې او

هغه تیږې چې پکار وه پرېښودل شوې وای، را اوچتولی، پیغمبر (ص) عمار ولید او سخت پری وویرید، ورغی او پخپل پالنده لاس‌یی د وړه سر او ځان نه ورته وخندلی، بیایی یوه شیبه د هغه پرغلی او با ایمانه صورت سترګی وربخی کړی او ویی فرمایل:

ارمان د سمیه (رض) د زوی دی، چې د ظالمانو تولی

د ثازیالو په ولسوالی کی اسیر روسی عسکر د مجاهدینو په منځ‌کښې لیدل کیږی.

چې خپلې هڅې په کار واچوي، او خپلې وروستی وظیفې هم ترسره کړي. هغه ورځ چې عمار (رض) خپلې چارې په خوشالی او مینه ترسره کړي، هغه وخت

نه و ، چې د جنت له قضا نه یې پرغوړو لګیدونکې
نداء ته په شور و شوق مثبت ځواب ووایي ؟

هو د دغه جنتي بلنې د منلو وخت را رسیدلی و؛ څکه د نیکې بدله بې له نیکۍ نوره څه وی ، په همدې توګه وه ، چې د عمار له لاسه نیزه ولویده او د روح مرغه یې د ستر فردوس په لوروالوڅ . به یې ووژني .

دا اتکل یوځل بیاهم تکرار شو ، او هغه‌هغه مهال و، چې د عمار (رض) دکار ترخنګ دیوال راپریووت، ځینو ګومان کاوه ، چې عمار (رض) وردلاندې شو او مړدی ، مسلمانان په دې پېښه مانیجن شول، یوکس په منډه . رسول اکرم (ﷺ) ته ورغی، چې د عمار (رض) له مرګه یې خبر کړی ، پیغمبر اکرم (ﷺ) په سړه سینه و فرمایل : «عمار نه دی مړ، عمار به‌ظالمانوله لاسه مړی» .

خو دا د ظالمانو ډله څوک وو ؟ او چا او چیرته یې واژه؟ بس را روانې‌پېښې دا خبره روښانولای شي؟

عمار چې د رسول الله (ﷺ) له هراړخیزې پوهې او د وینا له رښتینیو نه خبرو ، دا اتکل‌یې واورید ؛ خو څه ویره او ډاریې زړه.ته ورننه نه وته ؛ څکه هغه چې له کله نه مسلمان شوی و ، هره‌شیبه د مرګ او شهادت په خوله کې و .

میاشتې او کلونه تیر شول ، رسول اکرم (ﷺ) رحلت وکړ ، د حضرت ابوبکر صدیق او حضرت عمر (رض) د خلافت شپې تیرې شوې، حضرت عثمان (رض) هم خلافت ته ورسید.

هو جنت د عمار (رض) د لیدوتږی و، د لیدو دا مینه ډیره زړه شوې وه ؛ څکه عمار (رض) په دې لټه کې و ، مسلمانانو لا د ده پرقبرخاوری اړولې، چې‌سپیڅلی روح یې بیا په جنت په خپل ابدې تاتوبي کې آرام شوی و .

د دغه ستر میړه شهادت په صفین جنګ کې و ، چې د تاریخ پاڼې یې د اتلې شاهدې دي .

د «خالد بن ولید (رض)» او «عمار (رض)» ترمنځ چې کله لاندې باندې پیښې شوې نو رسول الله (ﷺ) وفرمایل : «څوک چې له عمار (رض) سره دښمني وکړي ، د خدای دښمن به وي ، څوک چې له عمار (رض) سره کینه وکړي ، خدای (ج) به پرې په غوسه شي» .

د رسول اکرم (ﷺ) د دې وینا په وړاندې خالد بن ولید (رض) بیله دې بله چاره نه لرله ، چې عمار (رض) ته ورشي او عذر او ښښنه تری وغواړي .

ژباړه : ج- سرفراز

د اسلامي نړۍ پراخ شتون او شتمنیو ته

یوه کتنه

۱ : موقعیت ئې :

اسلامی نړی لکه چې دښمن جغرافیه پوهان وائي«بیابان دی، عایداتی منابع نه‌لری او اوسیدونکی‌ئې ترټولو وروسته پاتی دی». نه بلکې د نړی په مینځ کښې پرته ده . او د نړی ټول ګوټونه‌ئې تر تاثیر لاندی دی و چه او لنده او ټول بندرونه‌ئې ورپوری تړلی دی ، مهم سیندونه پکښې بهیږی . ځمکه‌ئې ترټولو غوره اوله خزانو ډکه ده .

د هند نیمي و چې ته د ننوتلو لاری په اسلامی نړی کښې دی یعنې د ملقا تنګنا په ختیځه برخه‌کی د مالیزیا او سوماترا ترمینځ او د باب المندب تنګنا په لویدیزه برخه کی چې د دی دوارو لیارو په وسیله په نړیوالو بحری سفرولو واک پیدا کیدای شی اوهم د بحر متوسطی‌لاری په اسلامی نړی کښې دی ، په‌دی معنا چې په ختیځ کښې د سویز کانال او په لویدیځ کی د جبل الطارق‌تنګنا سپینه بحیره خو څه وخت ټوله د مسلمانانو په واک کښې وه او اوس‌ئې هم شرق او جنوبی څنډی د مسلمانانو په لاس کښې دی توره بحیره ، مړه بحیره او سره بحیره اوس هم‌که اسرائیل نه وای ټولی په اسلامی نړی کښې پرتی دی .

د نیل ، دجلی ، فرات ، سند ، نیجریا او نور لوی ، لوی سیندونه ټول په اسلامی نړی کښې بهیږی .

اسلامی نړی له لویدیځی خوا د ۱۸ طول‌البلد څخه د افریقا له څنډو د اطلس تر غاړو پیل کیږی او له ختیځ پوری تر سینکیانګ (چینی ترکستان) او پاکستان پوری چې د طول البلد په (۹۰) درجو کښې واقع دی اوږده پرته ده چې پدی حساب د اسلامی نړی اوږد والی (۱۰۸) درجی دی .

خو پلن والی‌ئې له شمال څخه د ترکستان له ساحو چې په (۵۰) درجو عرض‌البلد کی واقع دی پیل ، او د عرض‌البلد تر (۱۰) درجو پوری چې د استواء د خط په جنوب کی واقع دی رسیږی ، د اندونیزیا جزیری هم پکښې شاملی دی ، او افریقا د استواء د خط تر جنوبه پوری آن د صومال ترڅنډو ټوله اسلامی لړی ده پدی برخه کښې‌دعغه عالم وینا کفایت کوی چې وائی :

«که ټوله لړی په دایروی شکل رسم شی نو مکه مکرمه بیا په خاص ډول د کعبې پاکه خونه‌ئې په مینځ کښې پرته ده» .

نوځکه ویلای شو چې اسلامی نړی‌ء د جغرافیا له مخی د ټولی نړی مینځ لدی امله ده چې اسلامی نړی‌ء د موقعیت او استراتیژی له مخی د نړی له بل‌هرځای‌څخه غوره‌او او چت ارزښت لری .

۲- طبیعی منابع ئې :

طبعی منابع عبارت دی له :

هغو عناصرو څخه چې د ځمکی کلک مخ او یا په بل عبارت د ځمکی پاسنی سخت پوټکی تری جوړیږی .

له هغه عناصرو څخه چې د ځمکی د مخ هغه پوښ تری جوړیږی نباتی د یا حیوانی وجود ورپوری اړه لری .

او له هغو عناصرو څخه چې د اوبو او هوا د پیدایښت او کیفیت په برخه کښې نقش لری .

د ځمکی په سخت پوښ کښې :

طبعی خزانی ، خاوری ، او ژوری او پرتی دی .

په نباتی او حیوانی برخی کښې ټول نباتی کښتوله شامل دی چې په طبعی ډول را ټوکیدلی او یا کرل شوی دی او هم هغه حیوانات چې د ځمکی پهمخ ژوند کوی .

د اوبو په برخه کښې ټول بحری ژوندی موجودات لکه ماهیان اولور شامل دی او

هم هغه مالګین معدنونه چې د سیندونو په ژورو برخو کښې پراته دي ، د هوائی برخې څخه ټول هغه عناصر مراد دي چې د هوا د کیفیت په تغیر کښې رول لري . لکه حرارت ، روښنائی ، بارانونه او نور ...

پورتینو شیانوته ترهغې چې په کار له وي، اچول شوي او یا تری ګټه نه وي لیدل شوي اقتصادي منابع نشي ویلای ، لکه سکاره ، پټرول ، او شمسي طاقت اوپاداسې نور ترڅو چې د استفادې او ګټې اخیستلو کیفیت ئې له وه واضح شوي اقتصادي‌منابع نه ګڼل کیده او نه‌ئې د طبعي خزانوپه‌کتار کښې چانوم اخیسته لوځکه موږ کولای شو چې طبعي منابع په لاندي‌برخوویشو :

۱- هغه منابع چې له مینځه له ځي .

لکه شګې او کالکریت .

۲- هغه منابع چې هر وخت بدلیږي .

لکه د ځمکې نباتي پوښې .

۳- هغه منابع چې په اسانه توګه له مینځه ځي .

لکه پټرول او نوري خزانې .

تل پاتې خزانې :

هغه عایداتي منابع چې له مینځه نه ځي په اسلامي نړی کی‌ئې زښته زیاته برخه‌شته .

د سوډان لویې اوو چې دښتې ، د لیبیا ، عراق او نورو اسلامي هیوادونو پراخې‌لمنې، د عربي و چې نه‌خلاصیدونکې اوږدي اوپلنې دښتې او د نوري اسلامي نړی پراخو ځمکو اسلامي نړی، د نه تمامیدونکې عایداتي منابعو له لوري خورا پیاوړی کړی ده .

بدلیدونکې خزانې :

په اسلامي نړی کښې‌هومره زراعتي‌توانائی شته چې که په رښتیني ډول په کارواچول شي نو هیڅ امکان نلري چې اسلامي نړی دي له غربي او یا شرقي بلاک څخه اړن د پوی داني غلې را واردولو ته هم اړتیاو لري .

څکه هغه اسلامي نړی چې د (نیل : دجلې ، فرات او سیند ....) په شان څپانده سیندونه او حاصل ورکوونکې ښکلې ځمکې ولري چیری اوولی به چاته لاس‌نیسي ؟

دا فقر او بې توانائی چې اوس پکښې واکمنه ده ، په اسلامي نړی په زور تپل شوې ده .

په پاکستان ، سوډان ، عراق ، لیبیا ، مصر او په عربي نړی کښې په میلیونوجریبه زراعتي ځمکې دغلو دالو راتوکولو ته‌وږده. پوازې او پوازې هغه لاس ته اړتیا لري‌چې وائې روی ، او تخم وروا چوي .

تاریخي خیړنې ثابتوي چې د اسلامي نړی نن و چې څه سوده پخوا کرل کیدې خو د مسلمانانو د ناپوهې اولټي په نتیجه کښې د اوبو د نه رسیدلو له کبله و چې کلکې اوشاړې شوې ، نني و چې مصر دروماليانو په دورو کښې تقریباً په سلوکې لوی برخې کرل کیده او حاصلات‌ئې ورکول‌خودوختونو په تیریدلواو د کارګر لاس د لشتوالي‌له‌کبله مخ په وچیدو شو أن تردې چې نن‌سبا خو پوازې‌په‌سلو کښې‌پنځمه برخه‌زراعتي اوسلوکې ۹۰ برخې دښتې ، او شاړې دي ، هیڅ ګټه تری نشي اخیستل کیدای او نه څه‌حاصلات‌لري.

له مینځه تللونکې خزانې :

لکه پټرول او معدنونه

پدې هکله باید لاندې معلومات په غور ولولو :

الف : په ننی دنیا کښې پټرول دتوانائي لومړنی او اساسي منبع ګڼل کیږي چې‌اسلامي نړی د ټولې دنیا (۳۰،٦) فیصده برخه تیل لري ، او په دوهمه درجه کښې د امریکا متحده آیالات تیل‌لرونکی هیواد دی، امریکا په سلوکښې (۲۹،٦) برخې تیل لري ، دا هغه برخه ده چې اوس‌تري‌کاراخیستل کیږي. او هغه چې لاتراوسه په کار نه‌دي اچول‌شوي لو اسلامي نړی د ټولې دنیا (٦۹،۳)فیصده تیل لري .

پورتنې معلومات پوازې د هغو تیلو په باره کښې دي چې تراوسه‌ئې دکشفیدلو اعلان شوی دی ، خوکه هغه تیل چې لا تراوسه د اسلامي نړی د خاورو لاندې خپې وهي ، او امریکائې او غربي شرکتونه چې په اسلامي نړی‌کی دتیلو راویستلووظیفه په غاړه لري ، نه غواړي چې همدا اوس ، اوس‌ئې راوباسي ، او شاید د مناسب وخت په انتظار کښې وي .

نوکه دا پټ تیل هم‌حساب شي‌لوویلای شو چې اسلامي نړی به د تیلو پەلرلوکښې لوړی درجې ته ورسیږي .

مونږ په خپل مسئولیت اعلانووچې مصر اوس د تیلو په بحیره کښې لامبووهي پدې معنا چې شمال او جنوب لورته‌ئې د تیلوخورا زیاتې ذخیرې موجودي دي خو امریکائې او نور غربي شرکتونه نه غواړي چې په اوس وخت کښې‌ئې راوباسي ؛ څکه دوی اوس غواړي پوازې د خپلو ضرورتونو او اړتیاوو په اندازه راوباسي اوبس .

ب : نور معدنونه :

پدې لړکې ترټولو مهم‌ئې چې په صنعتي کارونو کښې استعمالیږي ، او سپنه او لرګی دي ، چې په مالیزیا ، الجزائر ، توانس ، ترکیې ، مصر او په نورو اسلامي هیوادونو کښې‌ئې خورا زیاتې خزانې په پوره اندازې پرتې دي ، خو نړیوال احتکاري قوتونه ، نه غواړي چې ټول‌ئې‌په‌یوځل مینځ ته‌راوباسي. ترڅو د پوی خوا د اسلامي نړی پټ معلومات پوازې لدوی سره پټ پاتې او له بلې خوا په مناسب وخت کښې چې ګټې‌ئې تأمین شي تري کاروا خلي .

او :

قیمتي معدنونه لکه زر ، الماس‌اویورانیوم د اسلامي نړی په خاورو کښې له حد له زیات موجود دي .

که د دغو خزانو لرونکو هیوادولو

د داوړ معدنونو په نشتوالی تینګار نـه وای کړای ، نو ما به‌ئی پوره تفصیل او انـدازه تشریح کړی وای .

برسیره پرتیلو د توانائی نور منابع :

زموږ په خاوره کښې د اوبو خورا غوره اوښه څرو بی دی چی بریښنا تری تولیدیدای شی ، طبعی‌ګاز او غوړی هم ښه زیات‌لرو . او په اسلامی نړی‌کښې داسی تـوانائی هم شته چی تـراوسـه لا تـری کارندی اخیستل شوی په داسی حال کی چی بی له اسلامی نړی څخه نوره دنیائی ډیره کمه برخه لری او دا توانائی لمردی .

اوسنی نوی علمی څیړنی وائی چی که له لمرڅخه غـوره او مناسبـه استفـاده وشی نو کیدای شی چی د توانائی خـورا ستره‌منبع و ګــرځی -

د تولید وسایل :

تولید دریو څیزونو ته ضرورت لری :

۱- بشری قوت .

۲- خام مواد .

۳- سرمایه .

که اسلامی نړی و توانیدای شی چی په خپلو مینځونــو کښې نـاروا مسلط شــوی سرحدات کم تـر کمه د یـوځل لپاره هم له مینځه یـوسی نــو د نــړی پرمخ بــه په خورا لوی اقتصادی قوت بدله شی .

څـکه :

الف : د بشری قوت : په باب بایدوواېم چی موږ زر میلیونه مسلمانان لرو په دومره شمیر خلک د نړی په هیڅ ملک کی نشته . او چی پـه څنګ څنګ کښې‌ئی هغه اخلاص او صمیمیت چی اسلام ئی له مسلمانانـو څخه غواړی او دکار ښه والی او پوخوالی ورزیات شی نو د اسلامی نړی‌داوړ بشری توانائی به بی مثاله وی .

ب- خام مواد :

پدی برخه کښې مو ورانـدی هم څرګنده کړه خو دا هم وریـسی زیاتوم چی پـه نړی کښې داسی ملک او ځای نشته‌چی‌داسلامی نړی په شان پکښې هر ډول معدنونـه . او د توانائی ټول منابع، او خام مواد وی .

ج- سرمایه :

اسلامی نړی به د سرمائی په برخه کښې له هرچانه پیاوړی وای که چیری د امریکا او اروپا بانکونه د مسلمانانو په مالونـو ډک نه وای چی پـــه پوهی او یا ناپـــوهی سره د نـورو مالی حال پـیاوړی کوی بـــیرونی بانکونه وخت ناوخته د بیرونیو روپـو نرخ قصداً را ښکته‌کوی ، ترڅو هغه مسلمانان زیانمن شی چی د هغوی په بانکونو کښی‌ئی پیسی ایښی وی ، او ګټـه‌ئی د هغوی خپلو جیبونو ته ورشی .

پدی وروستیو وختونو کښې د اسلامی‌نړی د یو معین هیواد ملی عایـدات د امریکا له عایداتو څخه چی د نړی سرمایه‌دارانو پـه سر کښې ولاړه ده ، زیات شوی دی او چی پردغو شیانو برسیره د اسلامی نړی تجارتی اهمیت ، دځمکنیو ، هوایی او سمندری لارو پرانستلو لــه امـلـه نــور هم زیـات شـی او دی تګ ته پاملرنـه و شـی چی اسلامی نړی د دنیـا د ختیز او لویدیزپه مینځ کښې پرته ده .

نو ځوه به شو چی رښتیاهم کیدای‌شی‌چی موږ دی د نړی ستر اقتصادی قوت وو .

خو :

که به مسلمانان راویښیږی ؟

او که بـه خپلی چـاری پـه خپلـو لاسـو کښې نیسی ؟

«نور بیا»

ترهغه به د اوسله زموږ پراوږه وي چی پرغلګر زموږ په خـاوره کی اوسی .

د ـ طه جابر فیاض علوانی

بررسی یی پیرامون مسألۀ (اختلاف)

پیوسته به‌گذشته

ترجمهٔ ف ـ فاضل

اختلاف در عصر صحابه و آئین آن :

برخی از نویسندگان مسلمان خواسته اند نسل صحابـه (رضوان الله علیهم) را انسانهای ترسیم دارند که نه تنها با انسانهای کنونی فرق دارد، بلکه تکرار همچو نسلی یستحیل و ناممکن است، من گمان دارم که این حرف‌ها و همچو برداشت‌ها در حقیقت بد رفتـاری با اسلام عزیـز است ، بد رفتاری ایکه با ناروائی های کثر اندیش گمراهانیکه، گمان دارند، مسلمان زیستن در سایـه کتاب خدا و سنت پیامبر (ص) بعد از عصر صحابه از مستحیلاتی است که نباید به احیای آن تلاش کرد و همچو آرزوئی را بدل پرور اند، برابری میکنند آنها می خواهند به‌این ترتیب براخگر فروزان آرزو هائی مردم بخاطر زندگی در سایه‌های آرامش بخش فرامین اسلام پرتو افگنی میکنند خاکستر باشند.

صحابـه (رضوان الله علیهم) مردانی بودند که کتاب خدا و سنت پیامبرش از آنها همچو انسان‌های ساخته بود که این دو چیز درمیان ماهم وجود داشته و توان آنرا دارند که در هر زمان و هر مکانی، امت ربانی و خدا پرست می‌سازند، اما بـه یک شرط و آن اینکه : راه و روش آنها را اختیـار کرده و طوریکـه صحابه باقرآن و سنت تعامل می کردند ، همان تعامل را تکرار دارند و مطمئن باشند که این سازندگی تاروز رستاخیز در قرآن و حدیث وجود دارد، و این ادعا که تکرار رعیل نخست یا نسل صحابـه مستحیل است در حقیقت نسبت کردن عجز و ناتوانی به‌کتاب خدا و سنت پیامبر بوده و در لابلای آن این هدف ناميمون ونامبارک، مکنون است، به‌این معنی که آندو (کتاب و سنت) فقط درشرایط معینی در زندگی مردم اثر مثبت و فعال داشتند و در عصر و زمان ما قابل تطبیق نبوده بلکه عهـد آند وسپری شده و ما باید در عصر حاضر قوانین جدید دیگری را وضع کنیم، که البته این حرفها و همچو اعتقاد نابخردانه انسان را بسوی کفر میکشاند، والعیاذ بالله من‌الکفر.

ناگفته نبایدگذاشت که صحابه‌کرام هم دربسیاری امور باهم اختلافاتی‌کرده اندکه البته عمراین‌اختلافات هم مدید نبوده، بلکه بمجرد دیدار پیامبر(ص) وطرح آن موضوع حل وفصل می شد، بناء اختلاف او شان، بعد

از رحلت پیامبر، امریست حتمی، که باهم اختلافاتی هم کردند، اما اختلاف شان اسباب و آدابی داشت و بر روی آئینی استوار بود، که در ذیل به برخی از امور اختلافی شان اشاره می کنیم.

۱- اختلاف صحابه در وفات پیامبر صلی الله علیه وسلم:

بعد از رحلت پیامبر صلی الله علیه وسلم نخستین اختلاف صحابه در مورد وفات پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم بروز کرد که حضرت عمر بن خطاب رضی الله عنه اصرار داشتند که پیامبر رحلت نفرموده، حتی قول بهوفات پیامبر را یاوه سرائی های منافقین خوانده آنها را اخطار نیز داد، تا اینکه ابوبکر رضی الله عنه آمد و بهمردم این آیه مبارکه را تلاوت فرمودند که: وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل أفان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم، ومن ینقلب علی عقبیه فلن یضرالله شیئا، و سیجزی الله الشاکرین».

(آل عمران - ١٤٤)

محمد جز فرستاده ای از طرف خدا نیست، پیش از اوهم پیغمبران زیادی آمدند و رفتند، آیا اگر بمیرد یا کشته شود، شما بدین سابق خود برمیگردید؟ وهرکس مرتد شود و از دین برگردد بخدا ضرری نمی رساند- بلکه خود را از نعمت اسلام محروم میکنند- و خدا بکسانیکه قدر نعمت اسلام را بدانند پاداش خواهد داد.

همچنان این قول خداوند را تلاوت کرد که:

«انک میت و انهم میتون». (الزمر - ٣٠)

عمر رض باشنیدن این دوآیه مبارکه شمشیر از دستش افتاد و خودش نیز بروی افتید و به جدائی پیامبر و انقطاع وحی متیقن شد، و در مورد آیاتیکه ابوبکر تلاوت کرد فرمود:

«کانی والله لم اکن قرأتها قط»

سو گند بخدا گوئی این آیات را هرگز تلاوت نکرده باشم.

ابن عباس رضی الله عنهما از عمر بن خطاب روایت می کنند که در ایام خلافتش روزی برایم گفت: ابن عباس! میدانی که روز رحلت پیامبر چه چیز مراوا داشت تا چنان بگویم، گفتم: ای امیرالمؤمنین من نمیدانم خودت بهتر میدانی، گفت: سوگند بخدا من زمانیکه این آیه مبارکه را تلاوت می کردم که میگوید:

«وکذلك جعلنا کم امة وسطا، لتکونوا شهداء علی الناس و یکون الرسول علیکم شهیدا».

(بقرة - ١٤٣)

وهم چنین (که شما را هدایت دادیم) گردانیدیم شما را امتی معتدل (مختار) تا باشید گواهان برمردم و باشد پیغمبر برشما گواه.

گمان می بردم پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم تا زمانیکه آخرین کاروان امتش را مشاهده می کند در میان آنها باقی می ماند و این برداشت مرا وا داشت تا چنانچه گفتم، بگویم.

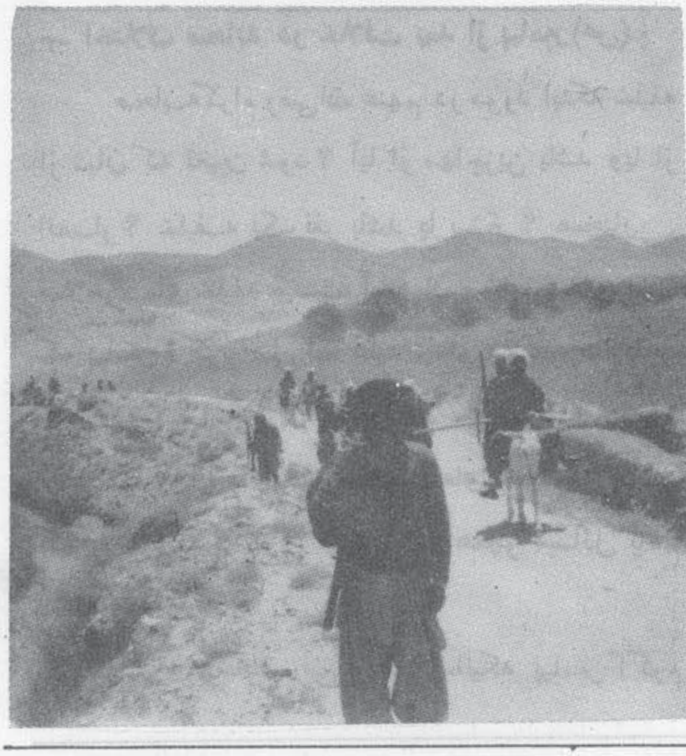

بناء عمر رضی الله عنه در معنی آیات مبارکه فوق اجتهاد کرده و چنین برداشت نموده که هدف از آن مشاهده شهادت و گواهی در دنیاست که این امر تقاضا میکند پیامبر تا آخر در میان امتش باشد.

۲- اختلاف صحابه در دفن پیامبر صلی‌الله علیه وسلم :

صحابه کرام در مورد اینکه پیامبر درکجا دفن شود باهم اختلاف کردند ، گروهی گفتند او را در مسجدش دفن می‌کنیم، برخی گفتند او را یکجا بااصحابش دفن می‌نمائیم، که درین وقت حضرت ابوبکر فرمود : من از پیامبر صلی‌الله علیه وسلم شنیدم که فرمود :

«ما قبض نبی الا دفن حیث یقبض» .

هر پیامبری در هرجا ایکه قبض روح شده در همانجا دفن می شود.

بناء فراشی که پیامبر بالای آن وفات کرده بود بالا کرده ، زیر آنرا حفر کردند ، و پیامبر گرامی در آنجا دفن گردید ، به این ترتیب به مجرد رجوع به کتاب و سنت ، این دو امر خطیر ، حل و فصل شد و اختلاف، پایان پذیرفت.

۳- اختلاف صحابه در خلافت بعد از پیامبر(ص) :

صحابه‌کرام رضی‌الله عنهم در مورد اینکه خلیفه از میان که تعیین شود ؟ آیا از مهاجرین باشد ویا از انصار؟ خلیفه یک نفر باشد یا بیشتر ؟ همچنان صلاحیت‌های خلیفه چیست، آیا همان صلاحیت‌های است که پیامبر اکرم صلی الله علیه وسلم داشت، صلاحیت های که به اساس آن پیامبر هم حاکم مسلمین بود وهم امام آنها ، یا اینکه صلاحیت‌های خلیفه از پیامبر کم بوده و از آن فرق دارد ؟ در همچو مسائل باهم اختلاف کردند.

ابن اسحاق می‌گوید: زمانیکه پیامبر اکرم صلی‌الله علیه وسلم رحلت نمودند ، قبیلهٔ از انصار در سقیفه بنی ساعده پیرامون سعد بن عباده گردهم آمدند، و علی بن ابو طالب، زبیر بن عوام، طلحه بن عبیدالله به‌خانه فاطمة سلام‌الله علیها رفتند، بقیه مهاجرین به‌نزد ابو بکر رضی الله عنه رفتند که اسید بن حضیر نیز به جمع آنان پیوست ، نزدیک بود آشوب بزرگی بوقوع پیوندد ، و وقوع همچو آشوبی هم امر شگفت آوری نبود ، زیرا خلا گاهی را که رحلت شخصیت بزرگ چون پیامبر اکرم در میان امتش بوجود آورده بود، پرکردنش به‌آسانی ممکن نبود، شخصیتی که هم پیامبر بود و هم رهبر، رهبریکه در میان امتش کسانی مانند عمر رضی الله عنه وجود دارند که در همچو شرایط وفات پیامبر را امر ناممکن دانسته حتی نمی توانند آنرا باور کنند ، پیامبر هم در میان ملتی که برای حصول قطرات آب وضوی پیامبر شان بریکدیگر پیشی می گرفتند و سبقت می جستند و نمیگذاشتند قطره ای از آن در زمین بچکد، که تاریخ همچو محبت و دوستی هیچ امتی را در برابر پیامبرش بیاد ندارد.

آری ! چشم مسلمانان هرگز از دیدن پیامبر سیر نمی شد، هر قدر او را بیشتر میدیدند هوس بیشتر می‌کردند، دوستی، محبت و هیبت او علی‌الرغم تواضعش برکشور دل همه شان سلطه و حکومت داشت ، زیرا او بزرگ مردی بود که عزت دنیا و سعادت آخرت را برای ملتش به‌ارمغان آورده بود، باوجود این همه‌الم، درد و غم، این فرموده خدا را تلاوت کردند که :

«وما محمد الا رسول قد خلت من قبله الرسل افان مات او قتل انقلبتم علی اعقابکم ومن ینقلب علی عقبیه فلن یضر الله شیئا و سیجزی الله الشاکرین».

و سپس بسوی قضیه بزرگ خلافت پیامبر ، نگهداری رسالت جاویدان اسلام و حل قضیه بدون اینکه آشوبی رونما گردد، روگردانیدند.

اگرچه زعامت ورهبری ابوبکر(رض)بعد از پیامبر واقعیتی بود که همه مسلمانان بدان تسلیم بودند و ابوبکر(رض) و عمر(رض) درمیان مسلمانان از احترام خاصی برخوردار بودند ، زیرا ابوبکر(رض) وزیر پیامبر، دوست ، یار هجرت و پدر همسر دوست داشتنی اوست، ابوبکر مردیکه در هیچ امر مهمی از پیامبر جدا نمی شود بلکه همیش هم رکاب پیامبر بود.

و عمر(رض)کیست؟ مردیکه اسلامش به‌مسلمانها عزت آفرید و هجرتش پوزه مشرکین را بخاک مالید و وحی نظریاتش را تائید می کرد ، و ما بار بار در کتب حدیث و سیر با این عبارات بر میخوریم که : جاء رسول الله و معه ابوبکر و عمر ، پیامبر آمد و ابوبکر و عمر با وی همراه بود، ویا : ذهب رسول الله و معه ابوبکر وعمر، فرستاده خدا رفت و باوی ابوبکر(رض) و عمر نیز رهسپار شد، ویا غزا رسول الله و معه ابوبکر و عمر، پیامبر به جهاد رفت و ابوبکر(رض) وعمر(رض) با او هم رکاب بودند. وجود ابوبکر(رض) وعمر(رض) اگرچه ازشدت این کار شد و مصیبت بزرگ می کاهد واین نکبت را تخفیف می بخشد، نکبتی که دیده ها را گریاند و دلها را لرزاند ، اما احساس بـه تنهائی و بیکسی در همچو مواقفی از مرزهای فضائل و مناقب پا فرا تر گذاشته و منجر بـه ارتباک و در همی و بر همی ای می شود که تسلط و کنترول برآن آسان نیست ، در همینجاست که باوجود این مصیبت بزرگ، مردانیکه در دامان پرمهر پیامبر و در مکتب رسالت بزرگ شده بودند و آداب اسلام را در همه احوال در اتفاق و اختلاف ، در همه امور زندگی مرعی داشتـه بودند، و به تنهائی همین آداب سد راه بروز خطرهای احتمالی شد، و حفظ این رسالت جاویدان را ضمانت کرد و از وحدت امت اسلام حمایـه کرد که سیر امور به شکل مماثل عصر رسالت پناه به پیش رفت :

راویان میگویند که : مردی به‌نزد ابوبکر و عمر رضی الله عنهما آمد و گفت : قبیلـه ای از انصار در سقیفه بنی ساعده‌پیرامون سعد بن عباده(رض)گردآمده‌اند و اگر در مورد کدام نظری دارید قبل ازینکـه کار و خیم شود، خود را به‌آنها برسانید .

این خبر زمانی به‌شیخین (ابوبکر(رض) وعمر(رض)) رسید که پیـامبر تا آن وقت تکفین و تجهیز نشده بودند ،

خوانندهٔ ارجمند مضمون (هرات از اسارت بز میخیزد) راکه در شماره هشتم این مجله به دست نشر سپرده شده چنین تصحیح کنید :

الف ـ صفحه ٤٩ ـ بعد از خواندن ١٩ سطر ستون اول به سطر اول ستون دوم مراجعه‌نموده وآن را تا آخر پاراگراف که ختم سطر شانزدهم است بخوانید ـ

ب ـ سپس سه سطر پارا گراف دوم ستون دوم را خوانده به ستون اول سطر بیستم مراجعه‌کنید و آن‌را تا ختم پاراگراف‌که ختم سطر٣٤سی و چهارم است بخوانید ـ

ج ـ پاراگراف سوم ستون اول را آغاز و بعد از خواندن دو سطر به‌ستون دوم سطر بیستم مراجعه نموده مضمون را تا آخر بخوانید ـ

همدارنګه د مجلې په شپږمه او اومه ګڼه کې هلته چې د حزب اسلامي افغانستان د امیر د مرکې متن له اردو نه ژباړل شوی او چاپ ته رسیدلی په اتم مخ لومړی ستون ١٩ مه او ٢٠ کرښه کې (یاد کابل په یوه عربي مدرسه کې شامل شوم) په (ځای یاد کابل په حربي ښوونځي کې شامل شوم) ولولی

ترجمه محمد نسیم (فقیری)

پیوسته به گذشته

پایه های اخلاقی نهضت اسلامی

سنت خداوندی رو باب امامت

بعد از فهم آرمان و مقاصد تلاش و مبارزهٔ خویش ، اکنون لازم است تا آن سنت الهی را نیز بدانیم که در پرتو آن به دریافت مقصود خویش نایل میگردیم.

خداوند (ج) کائناتی را که مادر آن بسر می بریم ، بر اساس یک قانون ، خلق نموده است و هر چیز آن تحت یک نظم و انسجام خاص حرکت می کند، در اینجا هیچگونه مساعی فقط بنابر (پاکیزه بودن آرمان) و نیک بودن نیات ، به ثمر نمی رسد و رویهمرفته (برکات نقوش قدسیه) نیز به تنهائی همچو مساعی درقانون الهی مشخص ومقرر گردیده است.

اگر شما مصروف کشت وزرع هستید، هرچند انسان پرهیز گار بوده و هر قدر در تسبیح و تهلیل مبالغه نمائید ، بهرحال هیچ یک از دانه های بذر شما نمی تواند برگ و باری را بیاورد مگر اینکه در بذر افشانی و مساعی کشت و زرع اصول و قوانینی را مراعات نمائید و شیوه های رابکار بگیرید که خداوند متعال برای ثمر دهی کشتزار ها مقرر نموده است.

به همین صورت ، انقلاب نظام امامت که منظور نظر ماست ، هرگز فقط با دعا ها و تمنا های نیک رونما نمی گردد بلکه جهت براه انداختن این انقلاب ناگزیریم تا از شرائط و اصول و قوانینی که بر اساس آن نظام امامت می تواند در دنیا برپا گردد ، اگاهی حاصل نموده و در جهت تحقق این آرمان طبق آن اصول عملا حرکت کنیم گرچه من (مولانا مودودی) قبلا نیز درین موردطی نوشته ها و سخنرانی های خویش اشارتاً تماس گرفته‌ام ولی امروز می خواهم تا آنرا با تفصیل و تشریح بیشتر به عرض برسانم زیرا این موضوع و مساله یی که بدون فهم همه جانبهٔ آن نمی توانیم راه عمل خویش را به درستی و روشنی دریا بیم.

اگر هستی انسان تجزیه گردد ، بخوبی معلوم میشود که در درون آدمی دو خصوصیت متمایز از یکدیگر وجود دارد که درعین زمان باهم گره و پیوند نیز دارند . یک خصوصیت آن این است که آدمی دارای یک وجود طبیعی و حیوانی می باشد باشد و قوانین برآن حاکم است که بر تمام طبیعات و حیوانات حکمروائی دارد، عمل کرد این وجود وابسته به آلات ، وسائل ، ذرائع مادی وشرائط طبیعی است که عمل کردتمام‌موجودات

طبیعی و حیوانی وابسته به آن می باشد ، آنچه که این وجود می تواند انجام میدهد فقط تحت قوانین طبیعی ، بوسیلهٔ آلات‌و وسایل و در محدودهٔ شرائط طبیعی بوده و بر عمل او تمام نیروهای عالم اسباب بصورت موافق یا مخالف اثر گزارمی باشد.

خصوصیت دیگری که درون آدمی بصورت آشکار به نظر میرسد ، (ادمیت) او یا به عبارهٔ دیگر خصوصیت (وجود اخلاقی) او است.

این (وجود اخلاقی) تابع طبیعات نبوده بلکه به نحوی از انحا بالای طبیعات حکمروائی نیزدارد و گذشته از آن ، وجود طبیعی‌و حیوانی انسانرا بصورت آله و وسیله نیز استعمال می نماید و از این هم پا فراتر گذاشته در پی تابع نمودن اسباب دنیای خارجی و بکار گیری آنان نیز می باشد.

نیر و های عمل کنندهٔ این وجود ، اوصاف اخلاقی یی است که خدا وند تعالی در انسان به ودیعت نهاده است و برآن قوانین طبیعی قوانین اخلاقی حاکمیت دارد.

عروج و زوال انسان ها وابسته به اخلاق است

این دو خصوصیت ذکر شدهٔ فوق ، در درون آدمی بصورت همگام وهماهنگ کارمی نمایند و در مجموع ، کامیابی و ناکامی و عروج و زوال آنان در انحصار نیر و های مادی و اخلاقی می باشد همچنان این دو خصوصیت نمیتواند از قوت مادی و از نیر وی اخلاقی‌مستغنی‌وبی‌نیاز باشند ، ولی اگر به دقت نگاه کنیم خواهیم دید که باوجود نقش مهم نیروی مادی ، نیروی اخلاقی دارای اهمیت منحصوص‌بوده ودرزندگی‌انسان‌نقش‌اساسی‌وفیصله کن دار می باشد.

بدون شک ، حصول وسائل مادی ، استعمال و بکار گیری ذرائع طبیعی و سازگاری و توافق‌عوامل خارجی هم به نوبهٔ خود شرائط لازمی کامیابی بوده و تا زمانیکه انسان درین عالم طبیعی بسرمی برد ، این شرایط به هیچ صورتی ساقط نمی گردند

ولی بهر صورت ، عامل اصلی و اساسی عزت و ذلت حقیقی انسان (و شاهین ترازوی شخصیت آدمی) همانا نیروی اخلاقی می باشد که درتعین سرنوشت انسان‌پیش‌ازهرچیزدیگری نقش اساسی‌دارد پس واضح است ، چیز یکه ما با در نظر داشت آن ، انسان را (انسان) میگوئیم ، جسمانیت یا حیوانیت آن نبوده بلکه (اخلاقیت) آن می باشد زیرا آن خصوصیتی که آدمی را از سایر موجودات متمایز میسازد این نیست که او تنفس می کند ، تولید نسل می نمایدو . . . بلکه آن خصوصیت امتیازی او که‌نه تنها آنرا (نوع مستقل) بلکه خلیفت الله فی الارض میسازد ، همان داشتن اختیار اخلاقی و کوله بارمسؤلیت اخلاقی اوست ، بناً باید پذیرفت که اخلاقیات در سازندگی و تکامل حیات انسان از یک سوو انحطاطوپستی‌آن‌از سوی دیگر حایز نقش تعین کننده و فیصله کن بوده و قوانین اخلاقی سمت دهندهٔ شخصیت انسان به شاهراه عروج یا گودال زوال می باشد،

بعد از فهم این حقیقت، زمانیکه‌به‌بررسی(اخلاقیات) می پردازیم اصول در بخش عمدهٔ آن برمی‌خواهیم: یکی اخلاقیات انسانی بصورت بنیادی و فطری و دیگری اخلاقیات اسلامی.

سلطه و نیروی مجردیکه مدیریت و توجیه گری آن در کف حکمت و اختیار خرد مندی نباشد ، از صاحب سلطه فرعون درست میکند و منتج به فساد و تبهکاری میگردد و برعکس خرد مندی مجردی که نیرویی آن را یاری نکند ـ ارزشی بیش از خیالبافی های اغفال کننده نداشته ـ بهترین صورتش انزوا و رهبانیت خواهد بود .

«حکمتیار»

ترجمه و نگارش
نثار احمد نوری

سرور اجمالی

و

گذرایی برجنگهای صلیبی

جنگ حطین :

در ۲۰ جولای ۱۱۸۸ع صلیبیان لشکری بزرگی جهت نبرد با مسلمانان ترتیب دادند ، مصنف عیسوی بنام پیرالد لیمب می نویسد :

قشون بیست هزاری مسیحی سرگرم سفر بودنددرین افواج هرگونه سپاهیان تجربه کار موجود بودند آنان با ذهن و قلب سرشار از احساسات مذهبی برای جنگ کمر بسته بودند ، بیشتر این افواج پیاده بود سپاهیان پیاده زره پوشیده ، پتک های آب را بدوش گرفته آهسته آهسته در حرکت بودند گرمی آفتاب هر لحظه تیز ترمی شد زیر پاهای آنها سنگها تفت می زد و

گرمی در تحت راه ناقابل تحمل بود در گلو ها و دماغهای خشک شان گرد و غبار سرخ بیابان جمع گردیده بود ،از دره های عمیق بالای تپه های بلندبی بر آمدند و دوباره به شیله های پر خار سرا زیر می شدند ، سرداران و امیران اسپ سوار نزد انان آمده و تلقین به تیز رفتن شان می نمودند لیکن بی فایده ، آنهاهم چنان به عقب می ماند،شام شد ولی به لشکر مسلمانان رسیده نتو انستند، جنرالان حکم کردند که همین جا خیمه بزنند، قبل از طلوع سحر ضرباتی به نقاره خورد. زینها بالائی اسپ کشیده شد ، نیزه بردران وتیر اندازان سلا حهای خود را اماده نمود و سوی دسته های خود دویدند ، لحظهٔ بعد آواز طبل جنگ و صدای هیاهوی مختلط بطور واضح شنیده می شد ، حالا پرچم سیاه و سبز مسلمانان اهتزاز خورده می آمد ، جیش در جیش سواران مسلمانان به طرف لشکر مسیحان به حرکت بودند :

وضع لشکرمسیحیان خیلی بد بود ، یکدم پردهٔ گرد و غبار دریده شد قبایل جنگجوی عرب نمودار گردیدند ، شیهه تیر آنان فضا را شگافت ، صدای طبل جنگ بلند شد و یک نعره با قوت گفت یا اهل السلام ، یا اهل السلام:

درمقابل آنان شعاع طلائی رنگ صلیب الصلبوت که برنوک سیخ های که بر دوش لشکر داران مسیحی کشیده می شد قرار داشت ، در چهارم جولای، آنان بجای انسان ها سایه های انسانی معلوم می شدند که برای آب حیات خود با جانفشانی می جنگیدند ، قریب (قریهٔ لوبیه) معرکهٔ نهایت خونریز واقع گردید ، قریهٔ لوبیه نزدیک سنگلاخ ها وزیر سایه های قلل بلند کو ها قرار داشت ، این قلل بلندرا قرن الحطین می خوانند.

سر داران لشکرمسیحی حملات پی در پی ومکرری برصفوف مسلمانان نموده و لیکن بی حاصل،سواران صلیبی هدف تیر تیراندازان مسلمان قرار می گرفتند . و یا از شدت تشنه گی و خستگی بیحال گردیده

خود بخود می افتیدند.

پاسداران یروشیلم بمقابله استادند تاآنکه مسلمانان اطراف (لشکر) آنان را خار و خاشاک چیده آتش زدند ، وقتیکه دودآن بفضا بلند شد ، و اطراف کمی روشن گردید ، سلاح خود را .با حالت زار برزمین گذاشتند و با چشمان‌دود زده‌دیدند که مجاهدین مسلمان بیرق صلیبی را سرنگون ساخته اند .

در نود سال گذشته صلیبیان بر یروشیلم تسلط داشتند،سلطان نور الدین در تمام عمر خواب استیصال آنرامی دیدولی اکنون آن خواب‌دردو روز بدست سلطان صلاح الدین ایوبی تعبیر گردید ، در آسیا هیچ فاتحی بدینگو نه فتح بزرگ نایل نشده‌بود،کارنامه های فاتحین در مقابل آن هیچ بود ، در قلب صلاح‌الدین‌مفکوره های مختلفی جاگزین بود ، این فتح را کامیابی قبیلهٔ خود دانسته خوش بود ، ذوق عالمانهٔ وی بر معانی این فتح غور می کرد ، زهد و تقوی او این فتح تعجب آور را نصرت الهی می دانست ، بدون تائید الهی فتح حطین امکان نداشت مؤرخ مشهور مسیحی بنام (تینلی لین پول) دربارهٔ این شکست صلیبیان می نویسد :

سرداران و شهسواران مسیحی همه تحت پهرهٔ مسلمانان بودند. سپاهیان عادی مسیحی که زنده مانده بودند شامل دسته های پیاده و سوار، همه اسیر مسلمانان گردیده و هریک سپاهی مسلمان سی نفر اسیر مسیحی را که خود گرفتارکرده بودند به ریسمانهای خیمهٔ خودبسته می کشیدند . صلیب های شکسته دست های بریده و پاهای قطع شده با انبار جسد های کشته شدگان طوری بچشم می خورد که فکر می کردی تپه های از سنگ است و سرهای جدا شده از بدن آنقدر افتیده بود که گوئی فالیزی بزرگی از خربوزه در سراسر دشت پهن شده است .

سلطان صلاح الدین خیمهٔ خود را در وسط میدان جنگ نصب نمود وقتیکه خیمه ایستاد احکام صادر نمود که اسیران را بحضورش حاضر گردانند .

گائی پادشاه و ریجی نالد چاتیلون هر دو حاضر گردانیده شدند، سلطان پادشاه یروشیلم را در پهلوی خود نشانده تشنگی اور ادیده کوزهٔ آب سردی بوی تقدیم نمود گائی وقتی آب نوشیده کوزهٔ آب را به ریجی نالد داد. سلطان این رادیده متاثر گردیده به ، ترجمان گفت که به پادشاه بگو که من به این شخص آب ندادم به گائی شاه دادم ، نان و نمک به کسی داده می شود که نزد مامصوئن است ولی این‌شخص باوجود این طور حفاظت نیز از انتقام من نخواهد رست صلاح الدین این سخن را گفته ودر روی ریجی نالد ایستاد ، ریجی نالد از وقتی که به خیمه داخل شده بود ایستاده بود ، سلطان به اوگفت: من دو مرتبه سوگند خورده ام که ترابقتل خواهم رسانید ، یکدفعه آن وقت که تو میخواستی به شهرهای مقدس مکهٔ معظمه و مدینه منوره حمله کنی‌دفعه دوم آن وقتیکه توبه دغل و فریب بالای کاروان حجاج حمله کرده بودی ، قاضی بن شداد روایت می نماید که هنگامیکه حجاج مجبور و تنها به نام انسانیت ازوی طلب عفوه نموده بودند ، ریجی نالد با تمسخربه آنها گفته بود که به محمد تان بگوئید که نجات تان دهد ، ببین من اکنون انتقام بی ادبی و آن توهین ترامی گیرم سلطان صلاح الدین‌این را گفته شمشیر را از نیام کشیده وطوری که عهد کرده‌بود ریجی نالد را بدست خود بقتل رساند ، گائی شاه وقتی کشتن اورا دید بخود لرزید که شاید اکنون نوبت او خواهد بود ، سلطان صلاح الدین به او اطمینان داده گفت که ، دستور شاهان نیست که شاهان را بقتل رسانند ولی این شخص بار بار تعهدات را شکسته گستاخی‌رااز حد گذشتانده بود لیکن آنچه گذشت ، گذشت.

سلطان صلاح الدین با اینکه فتح بزرگی نصیبش شده بود ولی خودش می داشت که تازه این آغاز کا راست که باید بدشمن موقع نداده و ضربهای کاری باید به استحکامات و قلعه های جنگی آنان وارد ساخت و بدون ضیاع وقت طبریاس را متصرف شده ملکه کونتس و خاندان وی را باعزت و آبرو نزد شوهرش به طرابلس فرستاد. سلطان صلاح الدین به برادر خود ملک‌العادل فرمان صادر نمود که در ایالات مغربی و جنوبی هرقدر قلعه‌ها و حصاریکه می تواند فتح و تصرف نماید و خود به تعقیب عیسویان در شمال و مشرق‌دمشق مصروف شد، وی به‌جنرالان خود دستور ومشوره داد که درمقابل‌حاکمان و سپه سالاران قلعه ها و شهر و باشندگان دهات شرائط آسان و فراخدلانه نهید تابتوانید بدلهای ایشان حاکم شوید و قبل از ینکه لشکر کمکی از یورپ یا قسطنطنیه به ارض مقدس داخل شود باید همهٔ سلطنت مسیحی را تصرف نموده باشید، چنانچه صلاح الدین به همهٔ پلا نهای جنگی خود عمل نموده و مقامات مشهور مندرجهٔ ذیل به تصرف مسلمانان در آمد.

عکا، زیب، معلیا، اسکندرونه، تبنین، هونین، ناصره، عور، صفوریه، فوله، جنین، ارعین، دیوریه، عفربلا، بیان، لبسطیه، نابلس، لجون، اریحا. سنجل، بیره، یافا، ارسوف، قیصاریه، حیفا، صرفد، صیدا، بیروت، قلعهٔ ابی الحسن، جبیل، نجدل بابا، جبل الجلیل، مجدل‌حباب، دایرم غره، عسقلان، تل صافیه، تل احمر، الحروف، بیت جریل، جبل الخلیل بیت اللحم، لاب، ریلا، قریتا، القدس، صوبا، هرمز، صلح، عفرا، و ثقیف. سلطان صلاح الدین اکثر این مقامات‌رابا امن و صلح فتح کرده بود و متباقی را ذریعهٔ جنگ. و درهر منطقه تعداد کثیراسیران مسلمانرا از قید آزاد نمود هر منطقهٔ که فتح می شدسلطان صلاح الدین اولین کاری که می کرد این بود که زولانه های بندیان و اسراء رامی شکستاند و آنها را سفر خرچ و کرایه داده به منازل شان می فرستاد چنانچه به همین ترتیب تا کنون ده ها هزار اسیر مسلمان را که در بند مسیحیان مانده بودند آزاد نموده بود.

فتح بیت المقدس—

وقتیکه صلاح الدین مقامات مشهور متذکرهٔ فوق را متصرف گردید در صددتصرف‌بیت‌المقدس برآمده خود را آمادهٔ فتح آن نمود ـ درکتاب ـ حیات صلاح الدین ـ نوشته:

بافتح همهٔ شهر های ساحل صرف دو شهر، صوروبیت‌المقدس بدست مسیحیان و آن هم قابل فتح مانده بود و این همه بخاطر بیت المقدس صورت گرفته بود که آرزوی تمام عمر نور الدین زنگی بود که با نرسیدن به آن، سلطان صلاح الدین آنرا مقصد اساسی خود قرار داده بود و به همین سبب سعی و جدیت بی اندازه جهت متحدنمودن‌حکومات غیر متحد اسلامی بخرچ داد و همین روز بود که وی منتظر چیدن ثمر آن همه کوشش‌وانتظار طاقت فرسای خود بود که خیلی به آن نزدیک شده بود. بعد از فتح عسقلان سلطان همهٔ افواج مسلمانان را که به اطراف و جوانب منتشر شده بودند بخاطر کوچ کردن به طرف بیت‌المقدس جمع نمود و علماء و فضلا و ماهرین علوم و فنون مختلفه که اخبار فتح سلطان راشنیده بگرد وی جمع شده بودند باخودگرفته از دربار خدا وند پاک فتح و نصرت خواسته بطرف آن خانهٔ مقدس روانه شدند.

بارسیدن به نزدیک بیت‌المقدس وقتیکه دسته‌ای‌ازعساکرمسیحیان با لشکر اسلامی تصادم نمود سلطان تمام ارکان دولت، اهل شجاعت‌شاهز اذگان والا مرتبت برادران عالی همت‌وهمهٔ‌مصاحبین امراء و اهل لشکر را بدر بار جمع نمود (خیمه ای که به‌هماذ دشت نصب کرده بودند) و دربارهٔ این اقدام با آنان صلاح و مشوره نمود بعد از ختم‌مشوره

برخاسته بیانیه ای جذابی ایراد نمود که شنوندگان را به وجد آورده ودر ختم بیانیه بنام خدا(ج) سوگند یاد نمودند تا که بیرق اسلام رابه بیت المقدس در اهتزازنیاورده و پیروی رسول مقبول صلی الله علیه وسلم را ننمایندوصخرهٔ مبارک رابه تصرف نیاورند عقب نشینی نخواهند نمود و تا بجا آوردن این سوگند خواهند جنگید.

سلطان پنج روز بطرف غرب شهر توقف نموده افواج اسلام را تعینات و تقسیمات می نمود. یک روز مسلمانان حملهٔ سختی نموده و امیر عز الدین سپه‌سالار دلیر و شجاع را شهید داده با سربازی تمام صف های لشکر کفار را دریده خود را بدیوار قلعه رسانیده خندقهارا پر کرده وبدیوار نقب زده غلتاندند، لشکر مسیحیان این دلاوری و شجاعت مسلمانان را دیده مورال باخته و پریشان شدند و بجز طلبیدن امان چارهٔ دیگر ندیدند، بزرگان شهر یکجا شده به حضور سلطان آمده امان خواستند، بالاخره سلطان به این شرط که فی مرد، ده دینار و زنان فی کس پنج دینار و طفلان فی نفر دو دینار جزیه داده در امن خواهد بوده از شهر خارج شوند، عیسویان را این شرط منظور گردید.

و این نهایت فیاضی اسلامی بود چرا که بیت المقدس درسال ۱۰۹۹ع وقتی بدست عیسویان افتاده بود با نتهای‌شقاوت قلبی هزاران مسلمان بیگناه رابه‌وادی مرگ فرستاده بودند و لیکن امروز یک حکمران مسلمان ، همهٔ مرد و زن مسیحیان را عفو نموده بود، بدون شک وی یک انسان عالیمقام و صاحب ظرف بود و این کارنامه ایست که جهت انسان صاحب حوصلهٔ عالی بودن اور ابد نیا ثابت می نماید.

در ۲۲ـ اکتوبر ۱۱۸۸ع بیت المقدس را متصرف شدند و مسلمانان با عقیدهٔ کامل‌وچشمان پر از اشک همان مقامات مقدس را زیارت نمودند که حضرت محمد صلی الله علیه وسلم از آنجا ها بمعراج مبارک تشریف برده بود.

رفتن عیسویان از بیت المقدس منظرهٔ عجیب و عبرتناک داشت هیرالولیمب، می نویسد : روز دوم منظرهٔ عجیبی بود بجز باب داؤد تمام دروازه های شهر بسته بودند از همین دروازه یک قافلهٔ نامتناهی انسانان می گذشت، راهب سیاه‌پوش‌وکشیش جماعت اغسطنی بسیار افسرده بود، بعد از آن سواری هرکلیس السقف بزرگ که‌خزانه‌وجواهرات خود را بالای مرکبها که‌دربوری ها جا بجا شده بودند بار نموده برآمد وی هزاران‌عقیدتمندغریب و مفلس خود را تنها گذاشت که می گریستند، صلاح الدین بخزانه های اسقف بزرگ‌تعرض نه نمود. او اشخاص نادار و مفلس را که از دادن پول جزیه عاجز بودند از دروازهٔ بغلی سنت لازرس‌اجازه بیرون شدن داد، راه ها‌ازاشخاص پر بود آنها بیچاره‌و‌مجبورایستاده بودند، حیران و سراسیمه بودند که اکنون چه کنند ؟؟. لحظهٔ بعد لشکریان اسلام نمودارشدند. آنهامردم را به حفاظت تا ساحل رسانیدند، شهر را معجزهٔ نجات داده نتوانست البته تعجب آور است که صلاح الدین شهر را بدون خونریزی فتح کرد.

ترجمه و نگارش : فدا محمد فایض

پیوسته بگذشته :

روسها از اسلام در هراس اند

از بین بردن یک اتحاد منظم لسانی و فرهنگی وبمیان آوردن ملیتهای جدید ازامت اسلامی،اقدامات ابتدائی سلسلهٔ قیام ریاست جدید سوسیالیست(روسیه) بود. این تدبیر بر نظریات شخصی ستالین بنا یافته بود بناءً در خود روسیه نیز چندین بارمورد انتقاد قرار گرفت ولی باوجود آن هم این روش اکنون اساس پالیسی روسیه است.

زما مداران روسی درحقیقت برای پیداکردن (انسان روسی) سعی میورزند فعالیتهای سران از لینن تا بریژنف و از برژنف تا گوربا چوف) همه روی همان نظریه میچر خد. سر دمداران روس فکر میکنند از فریبها و روشهای منفی خویش نیز میتوانند نتائج مثبتی بدست آرند. بلشویکان اسبق یقین داشتند که از بین بردن نظام قبلی کار آسانی است زیرا ضوابط مذهبی اسلام نیز مانند مذاهب دیگر بر توهمات ماضی بنا یافته استو مارکسیزم یک‌حقیقت علمی است،

آغاز فعا لیتهای وسیع علیه اسلام تقریباً در سال ۱۹۲۸ بود. سر آن کمونیزم روس میخواستند اسلام را از طریق بمیان آوردن یکرنگی بین روسها و مسلمانان از بین ببرند تا تمام باشندگان روس از فشار های روحی رها یی یابند که طبق پندار آنان قوتهای استعماری بمیان آورده بود.قبل ازین برضد عیسویت نیز چنین عمل کرده بودند، این فعالیتها خصوصاً علیه اسلام خیلی شدید بود زیرا اسلام یک قانون مکمل زندگی است و امر بر بین مسلمانان و غیر مسلمانان موانعی روحی ایجاد میکند به این اساس در تاریخ برای نخستین باریک جامعهٔ اهم اسلامی را بطور منظم‌وو سیع‌خطر الحادتهدید میکرد. مگر این تلاشها ، تلاشهای نخستین نبود. فعالیتهای مختلف تزاری نیز به پیمانه های مختلف صورت گرفته بود پروپاگندی که در ۱۹۲۳ برضد مسلمانان آغاز یافت به دو شکل بود :

۱- مارکسیزم خلاف تمام مذاهب بود و اسلام را افیون عوام خواند که خلاف نیر و های استثماری فعالیتها و کوششهای اجتماعی را متأثر میسازد ، گذشته ازین اسلام تصور بهشتی را به آسمان میداد در حالیکه مارکسیزم عزم بوجود آوردن بهشتی را (که در حقیقت جهنمی بیش نیست) بر روی زمین دارد. به این اساس مذهب ومارکسیزم خلاف یک دیگر اندو حزب کمونیستنمیتوانددرمعاملات‌مذهبی بی طرفی گزینند. بناءً این خلاف آن برسر پیکار و در

تلاش‌درهم شکستن آن خواهد بود. تمام نشریه های روس از مضامین خلاف مذهب پر میبود (این وضع هنوز هم درجریان است).

علاوه بر آن این تخیلات ملحدانه برخی از تعالیم نفوس روس بود و از جملهٔ نصاب درسی تمام صنوف ابتدای همه ملیتهای روس بشمار میرفته است. دربیست سال اول این پروپاگند با شدت هرچه بیشتر جریان داشت و بعد از جنگ کاهش یافت.

درعصر خروشچف این کار تا مدتی ادامه داشت و اکنون از هراس اسلام پروپاگندی منظم وجود ندارد زیرا می ترسند مبادا مورد تنقید فعالیتهای صوفیانه قرار گیرند.

۲- ملحدین با تمام قوت دلائل بر اسلام میساختند، آنها میگویند اسلام یک آئین غیر ملکی وبیگانه است که توسط فاتحین عرب، ایران و ترکیهٔ عثمانی به این جاآمده است (در حالیکه اسلام یک آیین حق جهانی است و مربوط کدام سرزمین خاصی نیست) این مذهب بیش از همه قدامت پسند است و در آن بی عزتی زن در نظر گرفته شده است (حال آنکه چنین پندار وهم کینه توزانه بی بیش نیست هیچ آئین و هیچ ازمی برابر اسلام حقوق و عزت زن را در نظر نگرفته است).

پیروان آن دیوانه اند تجمل را در آن نامی نیست، اعمال اسلامی مثلاً روزه نگهداشتن یک فعل وحشیانه وغیره صحتمندانه است (حقیقت آنکه روزه نگهداشتن علاوه از منافع اجتماعی فواید صحی بیشماری نیز دارد و برای جلوگیری از بسیاری امراض علاج مفیدی است). بالآخره اسلام باماضی تعلق دارد و دریک اجتماعی (مشرقی سوسیالست) برای آن جائی وجود ندارد که هدف اساسی ان ساخت بشری در هر مقطع زمان است).

پروپاگند خلاف مذهب از فرایض هر تبعهٔ روس دانسته مشیود درین مواد لکچر های خصوصی داده میشود در تمام رسائل مفا همهٔ جمعی روس، جراید، تیاتر، نمائیش ها، موزیم، تلویزیون، رادیو وغیره دهریت تبلیغ میشود، هر سال بز بانهای تمام ملیتها خلاف مذهب ادبیات پخش‌میگردد، روسیه حیثیت یک ماشین بزرگ پروپاگندی را دارد که صد ها هزار نفر درآن کارمیکنند غرض پروپاگند خلاف مذهب طرق جدیدی طرح میگردد، حکومت روس از سال ۹۲۰ ؛ به اینطرف غرض ازبین بردن نیروی اقتصادی طبقهٔ مذهبی‌فعالیت‌های‌بکارانداخت وتا ۹۳۰ این پروژه‌رابسر رساند، بعد از آن مساجد و مدارس کاملا از وسائل آزاد اقتصادی محروم گردیدند

باوجود این همه خاتمهٔ قوانین مسلمانان آغاز یافت، تاسال ۱۹۲۷ تمام‌محاکم مسلمانان ازبین برده شد، در سال ۱۹۲۸ حملات شدیدی علیه ادارات مذهبی مسلمانان آغاز گردید درزمان انقلاب (!) در روسیه (بدون خیوا و بخارا) ۲۶۰۰۰ مسجد وجود داشت که در آن ۵۰۰۰۰ علمای دین وجود داشتند، علیه آنها الزامات بی ایمانی، بددیانتی. جهل وغیر اخلاقی بودن بسته شد، این عمل مدت یش ازده سال در جریان بود. ابتدا آنان را طفیلیان جامعه خواندند و درسال ۱۹۳۰ جاسوسان المان و جاپان دانسته شدند، درزمان جنگ دوم جهانی از فشار بالای اسلام قدری کاسته شدو تازمان مرگ‌ستالین‌بار دوم مقدار مساجد روبه فزونی گذاشت و شمار آنان تا هزار و پنجصد رسیده بود، درسال ۱۹۵۳ که دور خروشچف بود بار دوم علیه‌اسلام حملات منظم و روحی آغاز یافت و به تعداد مساجد به چهار صد تنزیل داده شد ولی باوجود این همه نیز نگها نتوانست اسلام را از بین ببرد احساسات و جذبات مردم به شکل زیر زمینی صورت اسلام صوفیه را بخود میگرفت.

فعالیتهای خلاف اسلام پهلوی دومی نیزداشت و آن تشویش از دواج بین‌مسلمانان وروسها بود

د پکتیکا په ولایت کی ـ د سرروضی جبهی په مضافاتوکی یوتخریب شوی کور چی د روسانو جنایت بربندوی .

تا برای‌ساختن (انسان‌روسی) بتوانندمسلمانان را نیز کاملاً شامل این عمل نمایند. کوششهای حکومت غرض تبدیل نمودن ساخت خانوادگی تا جایي نتائج مثبتی ‌بارآورد مثلاً کاهش رواج پرده، تعدد از دواج‌و عروسی با دختران کم عمر ، انگونه معاملات خاتمه یافت و خانواده های بزرگ از بین رفت اکنون اینگونه خانواده‌ها صرف در مناطق دور دست یافت میشود .

زمامداران روس باوجود کوششهای بیش از نیم قرن در کردار و روش (زن مسلمان) تغییری نیاوردند، آنها اکنون بیش از مردان بر روایات مذهبی و ملی خویش پابندی دارند. علاوه از این باوجود تلاشهای روسها آداب بزرگان خاتمه نیافت‌و هنوزهم روایات اجتماعی و فرهنگی را احترام میکنند. درحقیقت در جامعهٔ مسلمان هنوز هم روایات اجتماعی‌و فرهنگی موجود است که اختلاف آنها را با روسها ثابت میسازد .

درد هه ۱۹۳۰ ستالین به تصفیه خونین مخالفینش پرداخت که در نتیجهٔ آن یک نسل از بین رفت و جای آنرا یک نسل دانشمندان ، بیوروکراسها و متخصصین گرفت که اصلاً دهقانان بودند و نشو و نمای آنان در قالب سوسیالیزم صورت گرفت درین ضمن کوشش بمیان آوردن (انسان روسی) قرین کامیابی بنظر میرسیدولی اگر موضوع بصورت دقیق بررسی شود این پیروزی بجای اینکه حقیقی باشد سطحی است، اکثریت زعمای جدید خود را مارکسیست و سوسیالست میدانند آنها بطور رسمی علایق خود را با گذشته قطع کرده اند .

اگرچه آنها خود را ملحد میدانند ولی با آن هم بر روایات مذهبی مثلاً تولد ، ازدواج وفات ، مرده

داری و . . . و رواجهای ملی پابندی دارند، آنها ظاهر آ (اروپایی) هستند ولی بحیث یک روسی در فراگیری زبان ناکام مانده اند، علاوه برآن جوانان مسلمانی که به کمونیزم گرویده اند بر اسلام و روایات ملی خویش سخت پابندی دارند و اسلام را بیش از والدین شان احترام میکنند گرچه آنها ظاهراً دریک قالب روسی ریخته شده اند ولی درحقیقت مسلمان اند که ضمناً روایات ملی خویش را نیز از نظر نه انداخته اند، در نیم قرن گذشته زمامداران روسی برای از بین بردن اسلام کوششهای مزیدی براه انداختند ولی با ناکامی مواجه شدند اسلام باهر گونه فشار مقابله نموده است، از خانواده های مسلمان حصاری نهاده شده است ولی هر قدر روسها بر مسلمانان فشا وارد میکنند به همان اندازه علایق آنان با اسلام افزایش میابد .

بعد از جنگ دوم جهانی ستالین تمام آن ملیتهایی را که سپاه آلمان تا آنجا رسیده بود خاین خوانده تبعید نمود، و درین کار از هیچگونه رعایت کارنگرفت، بعد از جنگ دوره جدیدی آغاز یافت روش (برادر بزرگتر) ملیتهای روس قوت گرفت . از سال ۱۹۶۳ به اینطرف مسألهٔ روسی کردن تمام ملیتها حل دانسته شد، این کار دو مرحله داشت :

۱ - مرحله قرابت .
۲ - مرحله ادغام .

روسیه راجع به این مسألهٔ به پیمانه زیادی کتب و مواد دیگری منتشر ساخت ولی نمیتوان اندازه درست و دقیق اثرات آنرا تخمین کرد مختصر میتوانیم بگوییم :

در مرحلهٔ اول سعی شد تاملیتهای غیر روسی را نزدیک روسها بیاورند درین میان کوشیده شد تازبان روسی در تمام شهرهای روس حیثیت زبان دوم مادری را اتخاذ نماید، ادبیات پرولتاریایی به ادبیات محلی و آرت (رسامی) انتقال داده شد و از از دواج مختلط مسلمانان و روسها استقبال بعمل آمد .

مرحلهٔ دوم .بمیان آوردن یک جامعهٔ جدید بود که درآن ثقافت مشترک روسی بودن مطرح بود و معجونی بود از عناصر بهتر تمام فرهنگهای ملیتهای مختلف همچنان تکلم آنان به یک زبان نیز امر ضروری بود (گرچه درباره آن زمامداران روس به وضاحت سخن نمیزنند ولی این زبان بدون شک زبان روسی است) به همینگونه دارای روایات مختص تاریخی میباشد و به (وطن دوستی) روسی یقین کامل میدارند بعداز جنگ سالهای زیادی گذشت اکنون نشاندهی ناکامی آن پروگرام مشکل است .

سخن نخست این است که ادغام ملی صورت نگرفته است بلکه صرف یکجا زیست دارند از دواجهای مختلط نیز خیلی شاذو نادر است اگرچنین از دواجهای هم وجود داشته باشد نیز طبق شریعت اسلامی صورت میگیرد که طبق آن یک مرد مسلمان بایک زن غیر مسلمان (در صورتی که اهل کتاب باشد) از دواج کرده میتواند مگر پرورش اطفال شان مسلماً بحیث مسلمان میباشد که مخالفت از آن جداً ممنوع است، طبق یک احصایه جدید داغستان معلوم میشود که تعداد از دواج مختلط طوری است چنانچه شست (۶۰) سال قبل وجود داشت . خواب آمیزش ملیتهای مختلف نیز نمیتواند از تعبیر درستی برخوردار گردد، دردههٔ ۱۹۵۰ که سیلاب مهاجرین روسی به آسیای میانه سر ازیر شد، خطری که ازین ناحیه متوجه مردم منطقه شده بود اکنون کاهش یافته است، نفوس مسلمانان روبه تزاید است گرچه نقل مکانی و تبعید هنوز هم جریان دارد ولی باوجود آن هم در آسیای میانه رنگ منطقوی (اسلامی و ترکی) غالب بنظر میرسد، طبق احصایهٔ ۱۹۷۹ در این جا فیصدی عناصراروپایی۳۳فیصد بود و تاجای که با ریاستهای اکثریت مسلمان قفقاز تعلق دارد در آنجا احساسات مذهبی شدت یافته است بنا نفوس روس درینجا کم شده میرود . در ۱۹۷۰ در آذر بائیجان نفوس روس . . . .-۵۷۰ یعنی ده فیصد

تمام نفوس بود که در سال ۱۹۷۹ به ۳۷۵-۰۰۰ که هشت فیصد تمام نفوس را تشکیل میداد تقلیل یافت .

در داغستان در ۱۹۵۹ نفوس روس ۲۱۴-۰۰۰ بود و در ۱۹۷۹ به ۱۹۰-۰۰۰ نزول کرد در جمهوریت چیچن انگش CHECHEN-INGUSH از ۱۹۵۹ تا ۱۹۷۹ از ۳۵ فیصد به ۲۹ فیصد کاهش یافت .

نظریهٔ یک زبان نیز مسترد گردید که علت آن وفاداری دانشمندان و عوام مسلمانان بازبان خویش است .

در ۱۹۷۹ ، ۷-۹۸ فیصد ترکمنها ۸-۹۷ فیصد قازاقهاو ۵-۹۸ فیصد ازبکها زبان مادری خویش را زبان ملی خود قرار دادند ، واقعهٔ غیر مترقبه که بعد از جنگ دوم جهانی پیش آمد این بود که در زبانهای مناطق مسلمان بجای الفاظ و کلمات زبان روسی ، عربی و اصطلاحات قدیم ترکی در حالت اضافه شدن است .

کوششهای پیدا کردن روایات مشترک تاریخی روس نیز روبه ناکامی است، مسلمانان و روسهابدون شک تاقرنها دشمن یک دیگر باقی مانده اند قفقازیها (امام شامل) و حتی (اذن حاجی) راکه در مقابل روسها جهاد کرده بودند قهرمان خود میداند . قهرمان آسیای میانه تیمور است که علاوه از تلاشهای دیگر خود ماسکو را نیز به ستوه آورده بود تاتاریها (خان ایدگی) را قهرمان خود قرار داده اندکه او نیز ماسکو را از پا در انداخته بود .

دانشمندان تاتاری نیز بر این کوششها تنقید کرده از وظایف خویش دست گرفته اند .

کوششهای ایجاد کردن دوستی بین ملیتهای مختلف نیز تحقق بپذیرفته نمیتواند . روسهای که در آسیای میانه زیست دارند باشندگان اصلی منطقه را حقیر میشمارند و آنها را بدکار میخوانند و باشندگان منطقه روسها را یورشگران قابل نفرت میخوانند .

در آسیای میانه غالباً این شعار ها شنیده میشود : تا آمدن چینیها انتظار کنید ما دیوار های خود را بخون شما رنگ خواهیم کرد .)

نزد روسها نیز اسلام مانند دورهٔ تزار تشخص جدا گانهٔ خود را ثابت داشته است لذا آنها قریب ۱۸۷٦-۷۷ اصطلاح مدغم STIYANIVE را از ادبیات خود دور کرده اند و اکنون اصطلاح RAZISUET یعنی نشو و نما را استعمال میکنند یعنی امید ادغام از بین رفته است .

ادامه دارد

زما مستقبل زما د هغه اتل پلار په قدم باندی قدم دی چی د سری خور کمونیزم په شو بلونی تهرغلبیل ، غلبیل شو ، خو له خپله هوده وانه وښت .

د پکتیکا ولایت ..

وشرطه وتل وي؛ مجاهدین موافق دی ، نوهیږم چه څه مسایل د دی قضیې د حل مخه نیسي ؟! روسان افغانستان ته په دری ورځوکی راغلل، چون غوښتل ئي ، نو همدارنګه کولای شي چه په دری ورځوکی له افغانستان څخه بهرشي ، که حقیقتاً وغواړی چه ووزی ، زه یقین لرم چه روسان په خپله مدعا کی صادق نه دی .

د قضیې د سیاسی تحلیل لپاره باید وویل شي چه دا مسأله یوه بین المللی توطیهٔ ده او طاغوتی قوتونه متیقین شول چه اسلامی انقلاب لکه د لمر په شان په ټوله نړی‌کی ځلیدونکی دی نو باید د دی معاصری پدیدی مخه ونیوله شي ، د هغه ځلورو طرح شویو مادو په تحلیل‌کی هم په سلګولو سوالونه دي چه د حل امکان‌ئي ډیر لری ښکاری، بالخصوص د کارمل د حکومت مستقبل او بین‌المللی ضمانتونه پداسي حال کی چه د روسانو حضور په افغانستان کی تثبیت وی، ممکن نه ښکاری ، ترڅو روسان په افغانستان کی دی د مهاجرو وقفی تګ هلته نه منل کیږی ، همدارنګه مجاهدین بین المللی ضمانتونه د عدم تعرض په حصه کی د خپلو لاسونو او پښو تړل ګڼی او د غلامی حلقه به هیڅ وخت په غاړه نکړی ، اصلاً قضیه د روسانو له تعرض څخه شروع شوی او د هغوی په وتلو ختمیږی ، د روسانو وحشت او بربریت ورځ په ورځ زیاتیږی او وینی تـو یوی او همدارنګه ؛ څنګه به مظلوم ملت د هغه چا په حصه کی مطمین شي چه ظاهراً د بشر دوستی او صلحی ناری وهی او عملاً د کلیو ، باندو په ورانولو او د خلکو په وژولو کی مصروف دی .

غرب اوشرق د دی مسئلی په بخش‌اورنګ ورکولو کی غواړی چه د مجاهدینو او اسلامی امت په انقلابی ذهنیت کی خلل پیدا کړی. او دوی هره ورځ د خپلو ناپوهو ایجنټانو پواسط په ملت کی تشویش پیدا کوی او داسي امیدواری ورکوی چه ګواکی د جنګ څخه پرته بله دروغی او جوړی لاره هم شته ، د روسانو وتل له افغانستان څخه د کمونیستی نظام لـه مطلق شکست سره یودی ، روسیان دوه لاری لـری ؛ یا د همدی حالت ادامه او یا مطلق شکست، اومجاهدین پوازی یوه لار لری او هغه د جهاد تداوم او مطلق بری دی .

پوښتنه : د حزب د یوه متعهد قوماندان په حیث د خپلو جهادی تجربو له مخی د انقلاب سپاهیانو تـه څه پیغام لری ؟

ځواب : مجاهدین په فعلی شرایطو کی ډیـر زیات د صف تنظیم استحکام او یووالی ته ضرورت لـری . که چی‌د صف‌کلمه یادیږی نو بیا به د صف ټول هغه خصوصیات او د صف د افـرادو خصوصیات هاهنګ او منسجم کیږی ، د عقیدی ، عمل ، سنګر او هدف اخلاص به حتماً د صف اخلاص منځ ته راولی .

او زما پیغام‌ټولو مجاهدو ورونوته دا دی‌چی خپل منځی نزاکتونه ترک کړی، خود غرضی او جاه طلبی پریږدی او فقط دخدای د رضا او د حق دکلمی‌داعلا لپاره سره متحدشی .

متحد صف انشأ الله واحد تعلیمی، فرهنګی، نظامی او اجتماعی سمون راولی ، یقیناً د اخـلاص هره لحظه به دکامیابی زیری لری، نن ورځ د نړی ټول‌مسلمانان زموږ انقلاب ته سترګی په لاره دی او د ټولو ددعا لاسونـه زمـوږ د بـری پـه خاطر پورته دی ، مـوږ به افغانستان د اسلامی انقلاب زانګو او د اسلامی ایدیالوژی یو ډیر کلک سنګر جوړو ، او له همدی سنګر څخه به د ټولوکفری بی پایو ایدیالوژیـو پـه قبال کی قد علم کوو .

بد جهاد تداوم د عزت پیغام لری ، او تر ټـولو غوره لار همدا ده ، د دی لاری استحکام او څارنه د هر مؤمن مسئولیت دی .   (و سلام)

د انقلاب

پسرلی د ښکلا سمبول دی، د هوسونو او آرزوګانو پاروونکی ، پسرلی دښایست او رنګینی نوم دی ، او د زړه راښکونکو منظرو د تجسم مظهر.، پسرلی د حرکت او ژوندانــه د آغاز او پیـلامی زیـری دی د ویښتوب او تـازګی پیغام ، او د حسن او سپیڅلتیا یو ریښتینی تعبیر، هـو ! پسرلی د مینی او عاطـفی د معراج او اعتلایو ښایسته او ترټولو لوړ پوړ دی ، پسرلی د طبیعت ناوی پـه مرمـوز دول دامی سینګار کړی چی بیا هـر انسان د حقیقی خـالق او مـالک، عظمت ، جمال او کمال ته ګوته په غاښ شی ... خوله اتوکلوراسی زموږ پهګلبڼ کی هغه چیدهمیشه بهار پشانیی نریوال په دیـدن نه مړیدل د ښوانیو پسرلیو نښه نشته ، دلته سر او کال او په تیره پسرلی ... د ګلو د رنګینو رنګونو او زړه راښکونکو و ږموږځای، د وینو سری فواری، د اور ژبغږاندهلنبي او د باروتو توند بوی او توری لو خړی دی چی ورسره ورسره زموږ د ملت د راتلونکی روښانه سباوون ، جلال او آزادی برم او پرتم زړه راښکونکی نغمی هم ملګری دی، نو ځـکه بیا د پسرلی په رادبره کیدو سره زموږ مسلمان کفن پرتن او وسله پراوږه ملت وګړی وګړی له پسرلی‌نه پوښتنی کوی چی :

څه دی راوړی ښایسته بهاره!

ښکلی موسمه پسرلیـه وایـه !
د اور او وینو دی پیغام در سره !

موږ ته‌دی بیا کوم ارمغان‌راوړی؟
که دی‌کوم‌بل‌نوی آرمان راوړی؟

څولی د وغـوړوه څـه دی پکی !
څه دی راوړی جهادوال ملت ته؟

زیری دی څه په ګلستان راوړی؟
زمـا مؤمن او برمیـال ملت تـه

د امیدونو ګل غوټـی غوړوی !
د هغـه تـیرو پسرلیـو پشان !

که دی په غیږکی بیاخزان راوړی؟
ته بیا د اور او بم خبری کوی؟

گونګسی

ته د قیام او د پاڅون بچوتــه !
بیا نن د ویر او غم خبری کوی؟
د زمـانی د افسونګر او غـدار !
راته د چوف او دم خبری کوی؟
کهله! پهزړهکی دیبلڅهراګرزی؟
راته پـه بل رقـم خـبری کوی؟
څه به پیښیږی د افغان وطنکی؟!
داد «جمال»او«اکبرخان» وطنکی؟!
د خدای(ج) لپاره راته وایهکنه !
چی پهګوګلکی دی رازونهڅهدی؟
زما ملت تـه دی راوړی وایه !
په خپله غیږکی انعامونه څه دی؟
د شهیدانو مزارونـو تـه مـی !
د تاله خوانه سوغاتونه څه دی؟
زما ویجاړ او کنډوالی وطن تـه !
د تاله لوری پیغامونه څه دی ؟
زما د وطن د لوټیدو خبر دی ؟
که د ظالم د برزیـدو خبر دی ؟
د دی اولس د ارمانونو څولیء !
بهاره ګل که له اغزو ډکه ده ؟
غوټی د هیلو به مو وخندوی !
که دی لمنـه له سلګو ډکه ده ؟
او کـه زمـا د توریـالی ملت لار
لـه لړزوونکو زلزلـو ډکـه ده ؟

بهاره بیـا د هم سمسوره غیـږه !
له توند سیلاب اوتوپانو ډکه ده؟
بهاره ووایه پیغام دی څـه دی ؟
په خیر راغلی خومړام دڅه دی؟
زما وطن زرغونول غواړی تـه !
که یی په سروویښولړلیء پریږدی؟
د ورو ورارو تسلی بـه وکړی !
کـه می یتیم لا ژړیـدلی پریږدی ؟
د شهیدانو تـه را پاڼی کـورګیء !
همداسی رنګ اوغمځپلی پریږدی؟
که پری ګلان د آزادی توکوی !
ناښاد دښمن موشرمیدلی پریږدی؟
چی زه هم زیری په ګلونو وکړم
د خوښی شورپه غروراغونو وکړم
مؤمن ملت می دغه هوډکړی دی
د سرولښکر بـه له کورونه شړی
داد خپلی لیـوان د منی زاغـان
له خپلو کلیـو او بانډونـه شړی
دا د ذلت او رسـوایی تـموسان
لـه خپلـو تـړو سردرونـه شـړی
دا د وارسا د پکت وحشی ځناور
دوران وطن لـه کنارونـه شـړی
نو ! تا څهٔ راوړی ښایسته بهاره !
زمـا د ملت د تسلی لـپاره ؟

بهار دیگر

به‌ملتی که‌بودروزوشب درآتش‌غم بهار نیز بود چند شام تار دگر

این کدامین بهار است که آرزوهای گمگشته‌اش را در فرور دین ماه خون و آتش و مخروبه و گازهای سمدار جستجو میکند ؟ آیا بهار بـه غبار انفجارها و ابر هوا پیماها و بارش گازها و تگرگ گلوله ها و سیل اشکها و جوانـه زدن قطرات پژمردهٔ خون‌ها و سرشک حرمان و یورش نیازمندیهـا و هجوم سرسام آور رنگ و بوی خون و گوشت کباب شدهٔ انسان ها است که در این چند سال متواتر با عدم در نظر داشت فصلها و وقفه ها مهمان امت پرخاشگر ما شده است ؟

مسلماً پاسخ مثبت است ؛ زیرا بهار ما ، «بهار دیگرست» و شگوفایی دیگر :

در این جا اگر یکسوآتش است و خون است و خرابـه است و حرمـان است و نیازمندی ، از سوی دیگر از بذرهای خون اسطوره های مقاومت و پیکار میزاید و به گفتهٔ برادری «نسل انقلابی و پرخاشگری در پس منظر این خونها قامت راست میکند و چون سیل توفنده ، و خروشان برج و بارو و جـلال کاذب و جبروت اهریمن مستکبران زمان ما را آماجگاه خیزشهای تند و سر کش کولاکهای عصیانگر و مطیعش قرار میدهد» ... فردا بهار ، بهار ما است و فروردین تحقق کرامت انسان در شگوفه های همیشه بهار خون ما و شهدای خوابیده در خون ما ؛ بیائید این تصویر خلسه برانگیز و در عین حال اطمینان بخش بهار دیگر که ان شاء الله آینده های آن تحقق آمال و آرزومندیهای امت هزار ملیونی اسلامی ما خـواهد بـود . در شعر عذب و شیوای برادر «تارشی» نظاره کنیم و ...،

(اداره)

عبدالاحد تارشی

بهار دگر

رسید فصل گل دیگر و بهار دگر
نه فصل گل که یکی فصل داغدار دگر

ز کشتگان وطن روی صفحهٔ گلزاد
بخون نموده رقم جدول و شمار دگر

بغیر دیدهٔ خونبار مادران ای وای
برنگ سرخ کجاهست آبشار دگر

سوای گریهٔ داغ یتیمکان اسیر
به شکل آب کجا دیده یی شرار دگر

به دیده یی که غبار غم است جایگزین

صفای صبح بهاران دمد غبار دگر
بپای چشمهٔ اشک زنان بیوه نشین
تو ای بهار مرو سوی چشمه سار دگر
بده تسلی آن پیرزال همچون پار
که داده است ز کف باز شهسوار دگر
صبر بگیر از آن «نیم جان» غرقه بخون .
شتاب کن که نمی بینیش تو بار دگر
بخاک ما همه جان کشت کرده جانبازان
برو بکار گل و سبزه در دیار دگر
ز سبزه تیغ در آنجا مکار بهر خدا
که خفته سینه فگاران یکی کنار دگر
رثای خفته بخونان بحرف اشک نویس
مکن نگارگر نوبهار کار دگر
فدای ملت سرباز، چنگ دشمن را
چنان شکست، نگیرد پی شکار دگر
جز از مزار شهیدان عبیر ایمان را
مجو مجو که نیابی به لاله زار دگر
ز شعر «تارشی» اکنون شرار درد جهد
فرو نشان عطش از شعر آبدار دگر

برگشت به قرآن

ما همه چیز بقرآن داشتیم خوار گردیدیم تا بگذاشتیم

برگشت به قرآن و خود سازی ضرورت مبرمی است مر عالم انسان را ؛ که انعکاس سوزنده و ویرانگر تراژیدی تمدن جدید در چند صد سال اخیر ، انسان و ارزشهای انسان را به کلی مسخ و حرکت و پویای بسوی جادهٔ مستقیم راتقریباً فلج نموده است .... خواست زمان ما ، که زمان شگوفائی نهضت جهانی اسلام مبارز است ، بیشتر از پیش این ضرورت را تشدید میبخشد ....

برگشت به قرآن ، بازگشت به انسانیت است ؛ انسانیتی که چهرهٔ مهذب و نور خلافت خدا (ج) در زمین از آن میتلاود ..... بازگشت به فطرت است ؛ که انسان را بحق از گلهٔ حیوانات جدا میسازد و قافلهٔ منزلزدهٔ بشریت سرگردان را به راه راست وصول به هدف هدایت میکند ..... از دیر زمانی به این سو که حتی قرنها را در خود مینورد و تلاش محققین ، کاوشگران و دانشمندان الراسخون فی العلم در همین جهت بود که از جادهٔ قرآن «ففروا الی الله» !..... برای تحقق این آرمان حتی جانهای شرین شان را قربان کردند ، اما طوریکه شاید و بایدتلاشهای شان به ثمر نرسید .... در سرکوبی آنها علاوه از کفار ، منافقین ، جدلمندان شیطان مشرب ، سخنگویان دربار ، سلاطین خود کامه و امرای بی بند و بار بنام مسلمان از هیچگونه تجاوز مضیقه و دریغ نکردند ..... اما با اینهمه موانع سعی آنها مشکور شد و به گفتهٔ شاه ولی الله دهلوی :

«لله الحمد هر آن نقش که خاطر میخواست آخر آمد ز پس پردهٔ تقدیر پدید» قامت نورانی سعی مشکور مجددان قرون و زمانه ها به بلندی از ازای قامت شرائط و ظروف در منصه هستی نمودار شد و چشم مشتاقان را سردی و درخشندگی خاصی بخشید ..... نهضت اسلامی دوباره اطراف و اکناف عالم را محیط و مسطح شد و اکنون میبینیم که کفر جهانی باوجود به راه انداختن دسایس «Vito» ، «جهان سوم» «انترناسیونالستی کارگری» و ... در برابرم خروشان جنبش اسلامی به زانو درآمده است و آن روز انشاء الله دور نیست که بار دیگر اسلام بر جهان حکومت کند .... مقدمه گک من نسبتاً طولانی شد و میخواستم تا حدی برزوایای شعر بلند بالای استاد ارجمند «ذره» روشنی بیندازم ولی جذالت و غروبت شعر

زادهٔ احساس ، دیگر مجالی بمن نداد که از این پیش بروم — من در همین جا ایستاد شدم و به شما خواننده‌گان مینگرم که چه وقت این شعر در دسترس شما قرار خواهدگرفت ...؟ بیایید شعر «ذره» را بخوانید که بازگشت و یا برگشت به قرآن را چگونه پیشنهاد میکند ... ؟

«خود سازی و بر گشت به قرآن»

در جهان مسعود میدانی که کیست مؤمنی در پرتو قرآن چو زیست
مؤمن از آیات قرآن زنده است قلبش از انوار آن تابنده است
در درونش موجزن سوز خدا در دلش طوفان درد مصطفا
سر وحدت جوشد اندر سینه اش روشن از دیدار حق آئینه اش
دیدگه او ز قرآن روشن است (در چراغ مرده ای او روغن است)
چون کشد بار جفای غیر او ؟ برگزیند سر بجای خیر او ؟
تا درونش از ندای حق پرست بت شکن باشد ، نباشد بت پرست
در ز آئین خدا گردد جدا روی بر تا بد ز حق بر ما سوا
سجده آرد پیش هر طاغوت دون نزد بیدینان شود زار و زبون
احترامش پوش دیبا و حریر نیست ای مؤمن ز معنی بهره گیر
طاق نسیان جایگاه او نبود قلب مؤمن پایگاهش می فزود
غیر دانا گشته از فرهنگ ما آخته شمشیر بهر جنگ ما
ما استطعتم حکم قرآن خداست مؤمن از فرمان او بیرون چراست؟
درمیان حق و باطل کار زار تا برستاخیز باشد استوار
رسم خون ریزی چو دشمن پیشه کرد در پی تسلیح خود اندیشه کرد
بود بر مؤمن که دشمن بشکند گردن فرعون اهریمن کند
خصم گردیده ز دانش بهره یاب علم ما بیرون نیامد از کتاب
ای بسا گنجینهٔ اسرارها خفته اندر سینهٔ آثارها
ای بسا تألیف های ارجمند لای اوراق کتابی پای بند
سالها ما را چنین وا داشتند تخم تزویر و خیانت کاشتند
نقشه های شوم استعمار بین دام های مکر آن مکار بین
بین که آن ارزان خر قیمت فروش در پی تخدیع ما شد سخت کوش
بر مسلمانی و بر قرآن نگر بر چنان عهد و چنین پیمان نگر

دانش قرآن برای مؤمن است زان ز وسواس شیاطین ایمن است
گفته آید حرفی از قرآن بخوان نیستم ملا ، جواب جاهلان
کاش یکسان مؤمن بر نا و پیر گشتی از آیات حق روشن ضمیر
می فزودی حکمت قرآن یقین قلب ها روشن ز آیات مبین
آنکه روی ریگ سوزان می تپد از دل پاکش جهان هر بار احد
عاشق است آن در دلش سوز خداست درد وی از درد بی دردان جداست
سینه ی ما تا ز سوز حق تهیست کی بما در زندگی روز بهیست
از ریا مقصد نمی آید بدست نیست مؤمن خود نما و خود پرست
قلب مؤمن عرشگاه کبریاست مستیز از نور خورشید خداست
با مسلمان دوست ، با کافر عدوست آنکه از چشم دلش بر کنده موست
دوستی و کینه اش بهر خداست پیرو آئین پاک مصطفاست
جان دیگر می خرد جان می دهد قلب پر سوزیکه ایمان میدهد
آن شنیدستی تو از مردان حق برده اند از مکتب قرآن سبق
در شهادتگاه عدل و راستی نوبت اخوان مقدم خواستی
آب آوردند تا لب ترکنند سوزش خنجر از آن کمتر کنند
از سر مهر و اخوت پروری شد اشارت ها بسوی دیگری
تا بر دیگر شدند او جان بداد رسم و آئین صداقت زنده باد
همچنان از آب کامی ترنشد جان بداد از دیگری برترنشد
چون بکانون محبت سوختند آن همه یاران وفا آموختند
مصطفا باشد چنین سوزی دهد در پی این سوز بهروزی دهد
با چنین سوزی نباشد گر جهاد می شود آن فی سبیل الله فساد
گر جهادت از پی اعلای دین نیست ، باشد ز آن شکست تو یقین
نیست دست توکه آن دست خداست بر شکست دشمنت گر دل صفاست
ما رمیت اذ رمیت خوانده ئی پس چه در تعمیل آن درمانده ئی
چون جهاد تو برای حق نبود زان ملک بر نصرتت نامد فرود
گر جهاد از بهر شهرت کرده اند در طریق دین خیانت کرده اند
در لباس آدمی گرگ گر است کان مجاهد سینه‌ی مؤمن دراست
نیست راه غیر حق الا خطا نیست مقصود از جهاد الا خدا
سنگر حق جای عدل و رحمت است نی کمین گاه عذاب و زحمت است
حال ما اکنون بدینسان اندرست باز برگشتن بحق در مانگر است
باز برگشتن به قرآن خدا راه پیمودن بفرمان خدا

در ادبگاه محمد (ﷺ) سوختن　درس خود سازی از آن آموختن
سوختن همچون ابوبکر(رض) و عمر(رض)　دردمند بودن چو یاران دگر
هریکی اندر عمل قرآن حق　گوی سبقت برده در چوگان حق
سینه ها از عشق حق گنجینه ها　سوز حق بگداخت آن آئینه ها
دین یک دین است حال ما دگر　مدعای ما، مآل ما دگر
نقش یک نقش است پای ما دگر　درد یک درد است وای ما دگر
این دگر ها بار دیگر گون شود
آفتاب از ابر ها بیرون شود

قربانی

دښمن راغلی ګورته نوکر ار خله ګوی
ورود انګه میدان ته مسی وار خله ګوی
پرواد توپ ټانګونو او انکار خله ګوی
بیا ویره د چاړو او د پرمار خله ګوی
لاس توری ته ګټه وراندی لابل کار خله ګوی
نصرته باڅه باڅه مسی دار خله ګوی

د جنګ سنګرته د رومد انتظار خله ګوی
حاضر شه قربانی ته به بله مینه مریه لاس کی
خوانی ابری ابری ګټه د اسلام به پاکه مینه
حمزه(رض) غونډی که غواړی به مینوکی چه شمارشی
که غواړی چی بیرغ د اسلام بورته ګړی نړی کی
بد وخت د نمرودانوبت ماتی ګټه رانسکوری

امان الله نصرت

محمد معروف (فرو غگر)

به استقبال قامت بهار

خاطره :

این پارچهٔ پارچه و شکسته که امیدوارم چسپهای احساس شکستگی‌های آن را التیام بخشد بـه استقبال سرمقالهٔ مجلهٔ شماره ۳۶ «صحیفه» اسفند ماه ۱۳۶٤ چاپ مؤسسهٔ اطلاعات ایران به رشتهٔ تحریر در آمده است : اینک خدمت علاقمندان مجلهٔ شفق تقدیم میشود :

امتزاج عجیب و ترکیب قریبی که انسان واقع در موقعیت انسان را از فرا سوی جهان غیب بـه مشهد دنیای شهود، برمحک تاریخ و تعهد و آزمون میزند.... و در تلا لوی جرقه‌ها وبرکه‌ها ودریاها وکویرها وصخره‌ها وسیلهاواشکها وخونها، سیمای خون‌آلود وهویت و قور و مهذب و قامت رسای حق آگین خفتگان در خون را ، چون تابلوی حیرت انگیز میناتور قدرت، مد نظرهای تشنه ونگاه‌های مشتاق قرار می دهد .

احساس که ترجمان گویا و متحرک روشنخانه‌های ضمیر انسان است، به‌هرجا سری‌میزند وبرهردر دری، درهمه حصارها وکنگره‌ها روزنه‌یی میزند و در همه جبال وکهکشانها کانال ومعبری، خم وچم وسخنهای قالبی وتشریفاتی.... را نمیشناسد، که راست میگوید، راستی‌میجوید، راست میپوید و از راه راست بـه راستی‌راست‌میشود وانسانها‌میسازد (بحق انسانها ، نه انسانکها) . . . به‌هامون میرود و در متن کویر میایستد . . . . از بهار ما سرودی سر میدهد ، سرود جاودانه و پایا پای هستی های نهفتـه در قلب تب آلود کویر را ، سرود آنانی که به بذر های خون شان لاله ها و چاله‌ها غازه گرفتـه است و بوی باد و باران وصبا وجلگه وجلمود وچمن وکوچه عطر آگنده ازشرف و انسانیت خون شان را درفضای افغانستان غرقه بخون وخاسته از خون وسایراقصای عالم میپراگند. تاریخ میسازد و تاریخمندان شمله دار تعهد و قربانی، ملت را، امت را و جهان را مژدهٔ نجات و آزادی می دهد .

پلیگون پل چرخی !

دامنه‌های بالا حصار تاریخی !

د خمه های ده مزنگ بدنام !

سیاه چالهـای ششدرک و وزیر اکبر خان مینه !

گرد و نواح تپـهٔ افسانوی تا جبیک !

شهر شهید پرور هرات !

درهٔ شرف کیراله !

کاریز بخون لمیدهٔ پا د خواب شانه‌و«وجب وجب» زمین‌افغانستان (این کشور تاریخها و رجال ها و مقاومتها و آزمونها و پیروزیها) بزرگی و ابهت پیشقراولان نجات امتها را با بهار جوانه‌ها و شگوفه های خون امتزاج عجیبی میدهد و بهـار را قامتی می بخشد که به‌گفتهٔ علامه اقبال :

قبای لا اله رنگین قبایی است ـ
که براندام نامردان دراز است

فرزندان خوش‌گذرانی !
طفیلی های بی خاصیت !
بی‌تفاوتان وجدان باخته !
ریزه خواران خوان غرب !
فراکسیون بازان مصلح (!)
منافقین در لباس مسلمان !
آشتیان دربار و دسترخوان !
خشمیان جهاد و مبارزه !
غلامان رنگ‌ور و رفته نفس اماره بالسوء !

. . . را همین بس که در این قیام وارستگیها و تعهدها در پشت قامت بهار انقلاب اسلامی ما ، در پیش پای دیگران سربسایند و جنایت بزایند !

رونق خانهٔ شان گلدان و پرده ویخچال و«ایرکندیشن» و قالی و جالی و موتر و چاکر باشد . . .
در بنده‌گی زیست کنند و درگنده‌گی بمیرند وجزء زباله دان تاریخ و نوالهٔ روغنی تنور دوزخ شوندو .

قامت آنها هم درنماز با وضوی آب شکسته است .

وهم درنماز ناز و نیاز باوضوی خون و شهادت . . .

آنها کج و عوج زاییده شده اند وگهر قیام در قالب بی رو و کج آنها که نشانه‌یی ازذلت و غلامی است هرگز جایی ندارد . . .

این پیشگامان نهضت اسلامی و مردان افخم این جنبش اند که کارنامه های شان در باز تا بهای آیینهٔ تاریخ و محک زمان جهانی می آفرینند و بهاری که : «ثبت است بر جریدهٔ عالم‌دوام ما» سروده «حافظ» سیماهای آنها را مصداق است و همین رجال اند که روحی در کالبد این سروده میدهند !

ویا اینکه «قامت بهار» به آنها می‌گوید :

«بهار یاد شما است ، یاد سجدهٔ شما است. که خاک سنگر را مخمل می‌کند ، بگذارید تپش قلب ما از سنگرهای شما شنیده شود . . .
و بگذارید . . . بگذارید آدمهای مستعار که قلب خود را در چهار گوشهٔ شهر به چهار سیخ کشیده اند ، در لباسهای شیک خود مثل زباله بپوشند !

آدم‌های رنگ و رو رفته یی که روزها را میفروشند ، هفته ها را میفروشند (ایمان‌ها و تعهدها) را می‌فروشند و می‌بالند به‌تقویمهای تازه یی که درجیب دارند. بگذارید این آدمها باپوزهٔ چشم خود بهار را در پشت شیشه های رنگا رنگ بجویند و بگذارید امت ما نماز و جهاد را به شمایان اقتداء کنند و بهار را به ارتفاع قیام تان قامت ببندند . . . . »

«حکمتیار» صاحب په جهادوال غوند کی .

د محمد زبیر «شفیقي» لیکنه
د افغانستان د مظلـوم ملت
د جولګرو څخه یوه رښتیانی کیسه:

په دنیامه نازیږې خلکو!

خدای (ج) خبر دی چې شپه به یې چیری تیره کړې وه ، د لمرخرک سره سم د ترونه وریاس دګوی کندو لمرخا ته اړخ پـه منځ کړلیچونو کی هغه کـړو په کړوپه لګوښیدله ، لس دولس ګامه بـه یې چې واخستل د ښونه په کړه وړه لکنـه بـه یې زور کړو بـه دریدہ شاته بـه یې وکتل چې کوم تیکتهـر یا اوښ موښ که وی ځـان ترې چپ کړی ، چې داډه بـه شوه لو د سرک په منځ کې به بې وا که غوندی کیناستله ، تردیره بـه لاسته وه بیا به پاڅیدہ او ورو ورو بـه یې تا کلی لس دولس ګامه واخستل او بیا بـه یې د سرک په یوه غـاړه ځان واچاوه ...

د سپین غریږ شهال ظالموځپو بـه یې کله کله زوړ خړرنګی خیرن تیکری چې څو ځایـه په رنګ رنګ توټو پیونـدوُ له سرنه بیرته کړ هغی به لاس ور اوچت کـړ بیرته بـه یې پـه سپین سـر را خـور کـړ ، سپین سرِیی د سپین غر د څوکو په شان سپین ؤ له ورایـه ښکاریـدله چې د ځـوانی پسرلی یی ډیر د وخته تیرشوی دی، په مخ او تندی کې یې نور د ګونځو ځای نه کیدہ او د ځاځیو سروبادونو تک تور ور اړولی ؤ...

دکوتل په منځ کې یې ځان له سر که څوګامه چپ کړ ، د یوه کمر اړخ تـه یې ډډه ولګوله او تنـدی یی د لمرزرینـو وړانګو ته برابر کـړ ، داسی ښکاریدله چې نـور یی د زړه زور ختم وی ، له هغی خوا به چې څوک په کنـډو را واوښتـل خوښ او خوشاله بـه ښکاریدل ځکه چـی دایی د منـزل آخـرینی کوتـل ؤ او تولځ ستړی لاری به یې نوری لنډی کـړی وی ، خو هغه داسی نـه وه په سترګو او تنـدی کې یې د غم او مایوسی آثار غبرګ ښکاریدل هر چا به چې ولیدله په لومړی نظر بـه یې په زړه کی له واره دا پوښتنی راتـاو شوی چې :

دا خوار کی به له کومه ځایـه راغلی وی ؟

دا بـه څوک وی ؟ ولی یوازی دلته ناسته ده ؟

خو لکه چې د هغی د غمجن داستان د اوریدو توان به نـه ؤ ورسره تری تیر به شول بیا بـه یې په خپلومنځوکی څه سره ویل اوترشاشا بـه یې پسی را کتل ...

یوځل د مجاهدینو یوه ډله راغله

زړې ابۍ ځان په ډېر تکلیف ورته راسم کړ پوښتنه یې ترې وکړه :

بچیانو ! دا غم وهلی ترې چیرته دی ؟

لېر لار ورته پاتې ده که ډېره ؟

یو تن ورته راوګرزید لاس یې لاندې د تروبازار ته ونیو او ورته وې ویل :

مورې دغه لاندې د کوتل په بیخ کې ترې دی .

ګوره هغه بیروبار وینې هماغه د ترو بازار دی .

زړې ابۍ لاس په تندي ونیو او د لمرله وړانګو یې سترګې پټې کړې په خیر خیر یې لاندې وکتل بیایې مجاهد ته وویل سترګې مې ښه نه وینې زویه زه خو څه بیروبار نه وینم ، بازار کوم دی ؟

مجاهد ورته وویل : چې نه یې وینې نو زه یې څرنګه دروښیم ؟

مورې ! موږ سنګر ته روان یو ډېر اوږد منزل مو په مخکې دی که نه تربازاره خو به مې په اوږو هم رسولې وې ، لېر لاره ده ، بیخې لېر ورو ورو ورشیوه سه هغه د سپین سرې ابۍ له حاله څه خبر ؤ لوې زیاته کړه :

چې کرار کرار څې هم په لس پنځلس دقیقو کې رسیږې ، د دې خبرو سره یې د خپلو ملګرو په لورې ګامونه ورچټک کړل او سپین سرې ابۍ بیا د کمره دوی تــه یوازې چو په پاتې شوه ... ..

ورو ورو یې د چپې پښې پایڅه پورته کړه ، یو خړرنګی زړو کې یې ترپنډۍ پیچلی ؤ ، معلومه وه چې څه پیښه ورباندې تیره شوې وه ، پښه یې سخته تپې وه ، ورباندې تونبه شوه ورو ورو یې غوټې خلاصې کړې ، غوښتل یې چې زړو کې له پښې بیرته کړې خو هغه کلک په زخم پورې وچ شوی ؤ ، چې هرڅو یې لاس ورباندې وواهه ترې بیرته یې نشو کړای او په وینو ککړ زړو کی یې هماغسې په پښه پورې کلک نښتی ؤ ، یو ځل یې لاس په لړزه شول ، غریو یې مات شو ، اوښکې یې ښکته په ګریوان راوڅڅیدې او په ژړا شوه ...

په ژړا ژړا کې یې وویل :

خدایه ! د څــه لپاره د ژوندې پرینښې یم ؟ چې څه مې درلودل خو ټول دې رانه واخستل خدایه نوره مې دا سرګردانه اروا هم د رواخله ، بې له تامې د اسرې ځای کوم دی؟

څه وکړم چیرته ولاړه شم ؟!

لویه خدایه ! ستا پــه دربار کې خو د هیڅ شي کمی نشتــه خلک به لتانــه پاچایي غواړې ، مال او دولت به غواړې خوشاله ژوند به غواړې ، خو ماته یوازې له ایمان سره مرګ راکـړه ، خدایــه زه یو د پردې مرګ درنه غواړم !!... .

مجاهدینو د بې بیکسه سپین سرې ابۍ ژړا او فریاد واوریــدل پرې ورتــول شول ، یوه او بل پوښتنې ترې شور وکړې :

مورې ! ولې څه خبره ده ؟ خیر خو به وي ؟ ژاړې ولې ؟ له کومې خوا راغلې یې ؟

سپین سرې ابۍ اول ښـه وژړل د زړه څوښ یې چې کیناست اوښکې یې د ټیکرې په پیڅه پاکې کړې ترې راتاو مجاهدینو ته یې وکتل کرار کرار یې خپله کیسه پیل کړه :

له کندوزه راغلې یم ، یوه یوه نیمه میاشت وړاندې موږ په بمبارۍ کې رنګ شو یو زوی مې د کوټې ترچت لاندې ځای په ځای شهید شو بل راتـه وویل چې بیله هجرت نـه مو بله لاره نشتـه ، سرکال یې ډیر زور لګولی ، بمبارۍ کوې پـه کرار مونـه پریـږدې څو ژمې راځې موږ به ورسیږو .

ما اول نه ورسره منله ، ویل مې که مرګ وي که ژوند په خپل کور او کلي کې ښه یو .

ابۍ کیسه کوله او مجاهدین تـول ورته غوږ غوږ وو د کندو پـه منځ کې د یو نیم مست آس له ششنارې پرته یوازې دسپین سرې ابۍ کمزورې او له ژړا نه ډک غږ ؤ چې اوریدل کیده هغې ویل :

ما همدغـه ورځ ژړلـه چې
را بانـدې راغلـه ، خو دوې درې ورځـې وروستـه کلي بیا بمباري شو، یوه روغه خونه مو وه هغه هم دا ځل خدای (ج) رانه واخسته ، له ناکامه مو له دوه نږورانو درې لمسیانو او زوی سره د پاکستان لاره ونیوه .....

دابې له سترګو بیا اوښکې راوڅڅیدې او غږیې په ستونی کې بند شو، خلکو په ځیر ځیر هغه تـه کتل او غوږیې ورتــه نیولی ؤ ورو ورو نور هـم ورتولیدل او بندار لوښیده ...

لږ شیبه پس یې د تیکرې څنډه په سترګو را تیره کړه غاړه یې تازه کړه اوکیسې ته یې دوام ورکړ :

له کورکلي چې راووتـو ښه ورځ مو ونه لیده ، دلتـه بمباري ، التـه کووه «هلته قوه» نن یوغم سبابل ، وړولمسیانو بـه مې کله له لوږې ژړل او کله له ستوماني، ډیر کوتلونه مو لاندې کړل شپه او ورځ را باندې یوه وه ، دوه خره را سره وو په یوه مو لږ څه اوړه موږه څه نورضروري شیان راواچول او په بل بـه په نوبت سره سپریدو ، له ستوماني به د مه نه وه را پاتې ، یوځای به چې آبادی ته ورسیدو خلکو به د کووی «قوی» زیری را بانـدې وکړ بیا به مو د زړه په زور ځان یوې خوا ته سره یوست نابلدي‌بده ده التـه «هلته» ه مو د تیښتې او پناځای هم نـه پژاند خوواری د دې په ځای چې د کوپر له کووی « کفر له قـوی» وتښتو په هغو به نیغ ورغلي وو بیا به خـدای (ج) پـه یو ډول تـری وساتلو، خو چې هرڅه وو خدای(ج) ولیدل را باندې تیرشول، کله کله به مجاهدین په مخه راغلل د لارې اوال بـه‌یې را کـړ ، ما خو د ځایـونو نومونـه نه پیژنـدل ، پنځه ویشتمه شپه یوه بازار تـه راغلو زوی مې ویل : نـوره د دوه درو شپـو لاره پاتې ده دادی انشاء الله راورسیدو .

ما پوښتنـه وکـړه : دا کـوم ځای دی ؟

هغه راته وویل : لوګـر دی دا د بـره‌کي بازار دی موږ هم ډیـر خوشاله شوو چې دوه درې ورځې مزل خودومره نه دی که خدای(ج) کول دا به هم تیرشي...

پـه هغه بازارکې مو شپـه تـیره کـړه ، د مه مولانه وه جوړه سبا ته مو قضا ماسپښین بیا خپـل مـزل شور وکـړ ، دلتـه ځو نورې کـډې هم را سره ملګرې شوې د ځلوېښتو تنو په شاوخوا کې کاروان جوړ شو، ماښام ترپاخه سرک راواوښتو او په یوه پراخه دښته‌کې مو مزل ته دوام ورکړ . . .

نیمه شپه وه له لرې نه د سپوږمۍ پـه رنـا کې یوکلی را ښکاره شو . . .

ابې چې کیسه ترددې ځایه راورسوله یوځل بیا د ژړا څپه ورباندې راغله رنو اوښکو یې د مخ پـه ګونځو کې لارې جوړې کړې، ښه څنډوروسته‌یې

په ژړه غوني آواز بيا کسی ته دوام ورکړ : چی کلی ته ورسيدو په زړه کی می ويل کاشکی کوم کور لړی تودی او به د چا يو د پاره راکړی وای زه لا په همدی چورت کی وم چی له شاوخوا باموتونه را باندی د ماشينګنو کړسی شو ، زوی او يوه نږور خوسی ترسترګو لاندی په اولو ډزو کی ولګيدل او په همغه شيبه شهيدان شول، کوچنی لمسيان می را نه تاو شول او کړيکی ئی شورو کړی خو بيا په څه خبره نه شوم...

يو وخت چی په ځان پوه شوم پښی می سختی ځريکی کولی، راپورته شوم چی وبی کتله په ګولی لګيدلی وه ، له تيکری می يوه ټوټه څيری کړه او پری وسی تړله را پاڅيدم او د زړه په زور سی د خپلو لمسيانو او نږورانو ، په لته کی شوم ديرش دوه ديرش تنه په يوه ځای شهيدان شوی وو ما می زوی نږورانی او لمسيان هم وليدل چی د شهيدانو په منځ کی پراته وو ، غوني می زيږه شول او بيا په ځان پوهه نه یم ، يو وخت می ګنه ګونه ترغوږ شوه سترګی می وغړولی چی څو کسه په شهيدانو خاوری او تيږی انباروی ..... او دادی زه نصيب تردی ځايه راورسولم، ابی بيا په ژړا شوه او :

«په دونيا مه نازيږی خلکو ـ دنيا فانی ده په ارمان به ځنی ځونه»

ئی وويل او په ليونو تـه ورتـه چيغو يی شورو وکړه .

خو دا ځل هغه يوازی نه وه او ديروبی د اوښکو په باران دروند غم ورسره بدرګه کړ .

خويوازی هغه مجاهدين چی د سنګر ونود لومړی خط ځارنه يی په غاړه وه تريخ اووچ حلقونه سره لمرته د خپلو سنګر و پرسر ګرزيدل راګر زيدل، موږ هم دخپل مرکز تر خوا باغ کی دونو سيوری ته ډډه وهلی وه چی که دروژی ورځ را باندی آرامه تيره شی. په دی کی جلات خان د ځوتنونور و محلی قوماندانانو سره باغ ته راغی او وی ويل .

«د سيالنګ د کنډ و پيره دارانو اوال را وړی چی ډيره لويه قو په سرک ولاړه ده داسی ښکاری چی دی لوری ته دراتلو خيال لری موږ هم سمدستی دمشوری لپاره راغلو» .

موږهم را پورته شوو او دقوی په باب مود رنګ رنګ، تبصرو دروازی خلاص کړی ، د دښمن آکتشافی الوتکوهم دشاه قلندر بابا د پاسه الوتنی پيل کړی ، او ترماز ديګره پوری يی دڅک ټولی سيمی تر خپلو الوتنو لاندی راوستلی پدی ورځ د چک دلوئی جبهی د ګروپونو قوماندانانو د پلان په طرحه کولو پيل وکړ ترڅود کافراو ملحد دښمن دځمکنيو او هوائی ډ ډد و نو او بمبار يو

اوهغه هم شهید شو

دسنگر له خاطروڅخه

د دوبی موسم ؤ ګرمی د خپلی تيزی آخری، پراوونه وهل د هر چاپه تندی د خولورانه ځاځکی تر سترګو کيدل د ورځی د وولس بجی وی او د مجاهدينو دولسمه روژه په خوله وه بزګران دلو اولوڅخه راغلی وو ، شپنـو خپلی رمی په شغلنګونوکی پنډی کړی وی او دوی ورته په يخو دالانونوکی دمه کړی وه ، هر چادګرمی له تيزی نه ځان د يوه يخ سيوری غيږی ته رسولی ؤ . . . .

په مقابل کی خپلی و سلی ځای په ځای کړی ، هر چا خپل نظر څرګند ولو. داڅه نوی خبره نه وه لدینه مخ کی هم ځوځله د سرو ییزوګانو لښکری د شاقلندربابا دلاری په سیمه باندی د هرډول وسلو له استعمال څخه کار اخستلو اما د مجاهدینو د پوره مقاومت سره به تیښتی ته مجبوری شوی . تووله ورځ د مجاهدینو د خبرتیا او د دښمن د قوی په هکله ، تصمیم ونیول شو، خوځرنګه چه د دښمن قواوو خپله شیطانی مانوره په کار اچولی وه اودکابل په لورد حرکت په حالت کی معلومیدل زمونږ تصمیم د پوره قاطیعت په رڼاکی لکه څنګه چه لازم وه نه بلکه د نورو ورځو په څیروه .

دا ورځ تیره شوه امر په ډوبیدوو هـر څـوک خپـلو کورنـو ته روان وو او ماشومانو هم خپلی کوټنی پریښودلی ، د خپلو میندو غیږوته په خورا خوشحالی سره په منډو اوترپکو ور تلل . د خدای(ج) دلاری مجاهدین د ماز دیګـر له لمانځـه څخـه ورستـه د پیری ، بدلولو لپاره سنګرونو ته ولاړل ، رڼاتله تیاره راتله داسمان په کنـارو کی د شفـق سرخـی خپرید له ، څوک خبروو ؟ چـه د دغوی په شاوخوا سیموکی نن څومره بچیان بی پلاره او څومره میندی بوری شوی ؟ او کوم کوم کلی و ران شویدی ؟ او څوک پوهیدل چه سبا به راته څه پیښیږی ؟ ځرنګه چه د مجاهدینو د خبرتیا لپاره هرکلی ته د دښمن د قوی خبر رسیدلی و ، هرڅوک د سبا په غم کی د پخوا په شان د خپلو کورونو د ایستلو په سوچ کی ډوب تللی وو ، ځـوانـانو د سبـا ورځی بیلتون ـ او جدائی د همدی شپی د وصال په هنداره کی لیدله ، د مینی پـه خوالوکی ئی خپلو تور سرو تـه وصیت شروع کړی و .

شپی هم خپل تـور پیڅول خپـور کړی وو د سحر چرګو بانګونـه پورته کړل ، خلک د پیشلمی له پاره پاڅیدل .

لـه پیشلمی څخـه خلک وزګار شوی وو چه د سبـاون په راتګ سره بیا د شفق سـری واوری د اسمان په لمنوکی وریتی شوی.

د غلیم د توپونو ژغ په غرونو کی غبرګ شو ـ د تهوپ د دښتی څخه د وحشی قواو حرکت پیل شو د دښمن ټانکونه دا له سنګ او علیشی د غره په لمنوکی خپاره شول او د شاه قلندر بابا د پاسـه ځای په ځـای کیدل، د ټانکونـو بهیرلا روان وو چه د چک سیمی ته دغلیم بم غورځونکی جیټ الوتکی او څپر هلیکوپټر ګن شیپ الوتکی په ډیروحشت اودهشت سره ننوتی ـ پر بی رحمانه او ورانوونکی بمباردئی پیل وکړداسی سیمه نه وه چه هغه د لوخړو اوګردونو څخه پاکه وی.

قوماندان جلات خـان ئی خپل مجاهدین د سیالنګ د غره په لمن کی د مورچل نیولولپاره ولیږدول. ددوی او د روسی پیاده لښکر ترمینځ د پنځه سوه مترو څخه واټن لږوو کوم ټانکو نه چه د سرک د پاسه را روان وو د هغه جملی څـخه دولس ټانګونه د مینوپذریعه تخریب او والوتل ، سره لـدینه د غلیم ټانکونه په ډیره بیړه پر لـه پسی منطقی ته د ننوتلو هڅـه کوله .

دا څـکه چه د جبهی پـه لمړی کرښه باندی د مجاهدینو د اسلام ویاړلی بیرغ رپاند وو. او دا هغه بیرغ وو چـه شرمیـدلی دښمن ئی څـوواره د پرزولـو لپـاره پـه لس ګونو روسـان مرداړ ورکړی وو او په هر ځل د پوره ماتی سره مختـوری د چک د منطقی څخـه

په نازیانو کی اسیر شوی پوځیان .

تښتیدلی وو .

داخل چه روسانو د لسگونوزره پوځ د دوه زره ټانگونو او موټرو او سلگونو هلیکوپټرو او جټ الوتکو په زور یرغل کړی وو - په ډیر غرور او زور د هغه حملو د غچ اخستلو لپاره چه د چک د ولسوالی سرتیرو مجاهدینو د پغمان په غرنی سیمه کی د دښمن په زړه د لمړی ځل لپاره زره ماتوونکی گذارونه وکړل منطقه ئی د ملحدینو او د هغه د تالی څټو څخه پاکه کړه د لا اله الا الله محمد رسول الله شین بیرغ ئی د پغمان په سردروکی رپاند کړ او د کابل غربی دروازه د حق د سنگر دارانو په مخ پرانستل شوه .

د الفتح ، اسلامی تندر او البدر په نامه گروپونو کی گن شمیر مجاهدینو د په غرور کی دښمن مورال د خوراً ضعف او کمزورتیا سره مخامخ کړی و . . . .

د لمر ځرک سره جوخت، ټوله فضاخره پره شوه، دتوپونوغرمبهار د بمونو زوږ د الوتکو څخه د روسی سره پوځ د قوماندو پیاده کول. د دریو خوا وو څخه د دښمن د قواوو ننوتل د چک په لور قیامت صغرا جوړ کړی و. دا حالت ټولو مجاهدینو په سترگو لیده .

خو سره له دینه جلات خان په داړه زړه د پوره سکون سره یو ځای خپلو مجاهدینو ته د اوربل امر داسی وخت ورکوی چه روسانو غوښتل د شاه قلندر بابا د پاسه د جهاد له ویاړ نه ډک بیرغ پرمخکه رانسکور کړی ، د مجاهدینو دزی د غلیم په لور پیل شوی پدی نښته کی چه د سهار د لمانځه څخه ترماسپښین پوری دوام درلود په اس گونو روسان مردار شول .

او جلات خان هم د خپلو نورو همسنگرو ورونو سره یو ځای د خدای په لاره‌کی د شهادت ترپولی مقاومت وکړ هغه د ژوند تر وروستی سلگی پوری د اسلام له ویاړ من بیرغ څخه ساتنه کوله ترڅو د روسی دارښا رانو د وسلو په اور د هغه نا کرار بدن د تل لپاره په کرار شو . انا لله و انا الیه راجعون

قاضی بشیر «همت»

وحشت !!

روز اول هفته بـود ، خورشید انوار زرین ، ولی سوزنده اش را از لابلای درختان سبزپوش، برزمین می پاشید و مرغکان آن دیار هرکدام دانهٔ توتی را ، در منقار گرفته بسوی آشیانـه گک خـود برای آرام کردن کودکان نورسته خویش پر اندوه روان بودند.

و سبز قبایان چمن‌همگی درگوش‌یکدیگر از حادثه‌یی که‌هیچکس از آن واقف نبود و از ورود آن ، قاصد باد ، برایشان گفته بود ، سرود ماتم می خواندند ، همه چیز در ماتم بود ، و همه سوگواران قدم برمی داشتند ، حتی او هم ...

آری ! ساعت پوره یازده بجهٔ قبل از ظهر بود بابه رؤوف متوجه گـردید که کاکا غلام کمر خود را با دستمال چهار خانهٔ نخودی رنگ محکم بسته و با پا و سر بـرهنه در حالیکه پاچـه های خود را بالا زده و شاخی را هم بالای شانه انـداخته غـرق در تفکر باگمنهای تند از نزدیکش در حال گذشتن است.

بالایش صدا کرد :

کاکا غلام ! کاکا غلام !!

کاکا غلام گوئی که هیچ آوازی را نشنیده باشد ، دستمال گل سیب خـود را از جیبش بیرون آورده ، دانه های عرقیرا که روی پیشانی اش حساب میشد، پاک کرده به راه خود ادامه داد .

بابه رؤوف چندین بار دیگر هم صدا زد .

کاکا غلام ، کاکا غلام ، مگر کرشدی ؟ ...

اما او همچنان می رفت و تنها به کلوخ های که زیر پایش خاک می شدند نظر داشت .

با به رؤوف کلوخی را از بغل پلوان کنده بطرف او پرتاب کرد ، کلوخ درست به پیش پایش اصابت کرد، با خوردن‌کلوخ برزمین، کاکا غلام برجای خودمتوقف شد و جهتی را که کلـوخ پرتاب شـده بود زیر نظر

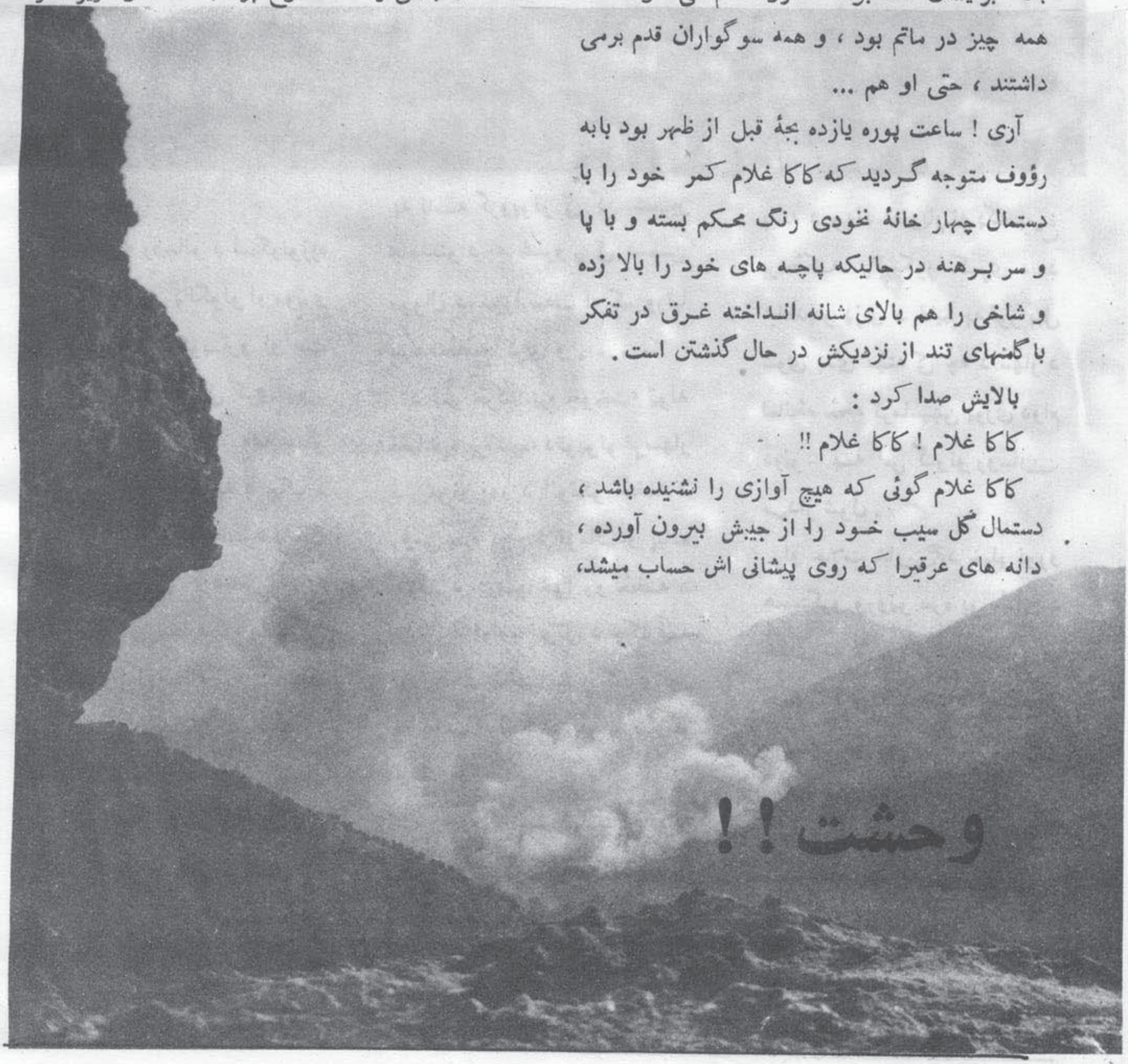

گرفت ، چشمش به بابه رؤوف خورد که با دست‌وی را اشاره میدهد که نزدش برود .

با به رؤوف که آدم شوخ طبع و پر حوصلهٔ بود ، چشمان خود را بالا انداخته با خنده‌یی که چهره اش را پیرانه ترمی ساخت از جا برخاسته گفت :

کاکا غلام! ایقدر چرت‌ام خوب نیست، ای تر غرق استی که سرته از پایت نمشناسی، هرقدر که صدا میکنم، کاکا غلام ، کاکا غلام کجاس که سیل کنی ، ای تر تیز ، تیز می ری که فقط بگوئی که کدام کار آجل داری ؟ ----

کاکا غلام با گام های کلان ، کلان خود بسوی بابه رؤوف آمده سلام داد ، بابه رؤوف با تعارف ، شاخی خود را کنار گذارده روی قدیفهٔ که برایش هموار کرد نشست و آه تلخی را چون دود سیاهی از آتشکدهٔ سینهٔ خود بیرون کرد .

بابه رؤوف یک نظر پر معنی بـه سر و پایش انداخته پرسید :

کاکا غلام ! چرا کاره ایلا کدی ؟ مثلیکه امروز کار دل‌ته زده .

کاکا غلام با چشمان سبز و فرورفتهٔ خود بطرف خرمن بابه رؤوف نگریسته شانه های خود را بالا انداخته گفت :

ای ولله یت ! نام خدا ، خرمنه بخیر چپه کدی ؟

با به رؤوف که علامت غرور در چشمانش دیده می شد و نسبت به کاکا غلام جوانتر بود گفت :

چه ده خیالت میآیه ، مه اول چندان کار نمی کنم، باز اگه یکدفه دیوانگیام تور خورد باز خدا پناه بته دگه .

چتور خرمن تو مانده ، خلاص نکدی ؟

کاکا غلام دست خود را به جیب خود برد وقتی نسوار خود را که باموره های رنگارنگ مزین شده بود بیرون کرده گفت :

آن رؤوف جان ! حالی رفتم که خرمنه با دکنم ، قلم نشد چرا که باد کمی تیز اس ، کاره کتی گندم گت می کنه !

بابه رؤوف دست خود را پیش کرده از وی یک دهن نسوار طلب کرد با تحسین از نسوارکاکاغلام ، آنرا زیر لب گذاشته پرسید :

چرا صبح وخت نامدی که چه خوب هوا بود ؟ مه ام صبح خرمنه خلاص کدم .

کاکا غلام با انگشتان خود نسواری را که روی کف دست خود ریخته بود منظم می ساخت و یگان دانهٔ کلان آنرا بدور می انداخت چشمان خود را در حالیکه آثار یأس از آن هویدا بود بالا کرده بـه با به رؤوف گفت :

مام صبح وخت ، باد از نماز می خواستم که بیایم ، قلم نواسه گکم سخت ناجور بود ، اوره پیش بچه فضل احمد بردم که دوا بتیش .

بابه رؤوف روی دوکندگ نشسته گفت :

چه مریضی داشت ؟ دوا دادش یانی ، بچم که بچه فضل احمد چیز ره می فامه یانی ؟

کاکا غلام نسوار را که روی کف دستش بود به دهن انداخت و دست خود را به زانوی خود پاک کرده گفت :

آن ! .. خدا خیرش بته ، از روزیکه ای بچه داکتر شده مادگه هیچ به تکلیف نیستیم، بیچاره گاهی غم زخم های مجاهدین می خوره و گاهی غم دگه مریض هاره ، یک ساتام بیکار نیس .

اگه امی نمی بود چه میکدیم ، ماخونه شار رفته می تانیم و نه دوا کس بر ما آورده می تانه ، امی

بچه اس که که غم ماره می خوره .

بابه رؤوف گپهای او را بریده گفت :

میگن که قوای حکومتی باز میآیه ؟

با شنیدن این سخن کاکا غلام به چرت رفت ، به چرت قوای دو ماه پیش که چگونه روس‌ها ومزدوران شان نامردانه هر چه که از دست شان آمد کردند . بخاطریکه تاب مقاومت را باشیر مردان آن دیار نداشتند، ناگزیر به هر سو و هر چیز دهن انداختند .

مسجد قریه را ویران کردند ، مکتبی را که در آن کودکان نورس هموطن ما درس ادب می‌آموختند به آتش کشیدند ، مواشی و همهٔ اهالی را با مرمی از بین بردند ، خانه ها را تلاشی نموده ، اموال مردم را به غارت بردند .

به این جنایات هم به اصطلاح آتش حیوانی شان فرونه نشسته مردان مو سفیدی را که حتی تاب رفتن در وجود شان نبود باضرب برچه و قنداق ، برزمین نشاندند .

پیره زنان را که لازم بود چون مادر با ایشان رفتار کنند . از دم تیغ ، کشیدند .

و اما کودکان را - - -

آنانیرا که چون بره های رم خورده از وحشت گرگ در گوشهٔ رمیده بودند ، بنام مبارزین مسلمان فردای این ملت با نوک برچه برای کمونست های دیگر خود نشان دادند .

کاکا غلام همچنان غرق درياد وحشی‌گری‌های دو ماه پیش روسان بود که بغض گلویش را گرفت و دانه های اشک یکی بعد دیگر از لابلای ریش ماش و برنجش به دامنش چکید به طرف بابه رؤوف خیره شده گفت :

آن ! خبردارم ، میگن که قوای حکومتی باز میآیه !!

و مردم بیچاره ماره تاکه می تانن میکشن ، چرا که واره مجاهدین مسلمان ما هم خوب تار و مار می کنن .

بابه رؤوف دید که کاکا غلام سخت غمگین شد ، گپ را کوتاه کرده گفت :

کاکا غلام ! چطور کنیم دگه خدا مهربانس که وطن ماره ایلا کده . برن !! آگه روسها نرن روزشان ، روزگلی خات شد ، هیچ چرت نزن.

آگه کتی مامی باشی که ده امی سرپلوان یک شوروای تند و تیز برت بیارم خو خوش میشم ده غیر از او حالی برو که تام پریشان هستی باز صبا بخیر که دنیا آرامی بود بیه که یکجائی خرمنه باد کنیم ، انشا الله ده یک سات چپش می‌کنیم !

کاکا غلام با گوشهٔ دستال کمر اشکهای خود را پاک کرده گفت : نی جور باشی. بابه رؤوف، ناخورده نانت نیستم ، حالی می رم که به بینم که او دخترک چطور شد باز آگه زندگی بود بسیار نان خات خوردیم، و شاخی خودرا روی شانه انداخته از بابه رؤوف خدا حافظی کرد.

به کندی گام برمی داشت و بابه رؤوف قدمهایش را باچشمان خود شمار می‌کرد و بر شهامتی که در جنگ دو ماه پیش علیه قوای ملحد از وی دیده بود کلهٔ خود را به علامت تحسین تکان میداد و بیادش آمد که کاکا غلام با ماشینداری‌که از دشمن غنیمت گرفته بود و آنرا با موره‌های رنگارنگ مزین کرده بود چه مردانه از سنگر اسلام دفاع میکرد وبرقوای ملحد چه ضرباتی که وارد نکرد یکباره روی لبان بابه رؤوف خندهٔ تلخی نشست و چشمانش حکایت‌گوئی کدام خاطرهٔ شده بود .

آری ! خاطرهٔ از راد مردی های کاکا غلام رامی خواست حکایت کند . از او که در جنگ دو ماه قبل بعد از اینکه تمام مرمی هایش تمام شده بود به عوض اینکه از سنگر دیگری مرمی بخواهد از روی وجد سنگها را بطرف تانکهای دشمن می انداخت ، و در حالیکه لنگی‌اش در گردنش حلقه ، حلقه شده بود از سنگر برخاسته تانکهای فراری دشمن را تا فرسنگ ها با سنگ و کلوخ دنبال کرد . تاکه بالاخره «فرهاد» شهید پسرش او را مانع شد و از او خواست تا از حوصله‌کار بگیرد .

اما او با این کار خود باعث آن شد که مرمی دشمن سینهٔ فرهاد پسرش را سوراخ کند و روی‌دستان کاکا غلام جان دهد .

با کشته شدن پسرش کاکا غلام به سوی دشمن تند و تند تر می دوید اما دشمن دیگر فرار میکرد از او می هراسید و نمی خواست که بدست‌پرتوانای کاکا غلام پارچه پارچه شود .

بابه رؤوف آهی کشید و با ناپدید شدن کاکا غلام از نظرش به جای خود نشست .

کاکا غلام غرق در افکار خود به منزل رسید ، هنوز دستمال کمر خود را باز نکرده بود که به بالین نواسهٔ خود رفته از احوالش جویا شد . خورشید ، دخترک کوچک باصدای پدرکلانش چشمان خود را باز کرده بازبان نیمه گرفتهٔ خود گفت :

بابه ! پیشتر زن همسایه ما به مادر جانم گفت‌که باز ام اسکرا میآیه ! اوراس میگه اسکرا میآید ؟

اگه اسکرا آمد ماره کتی خود ده کوه بالا کو !

خورشید درجای خود نشسته پرسید :

بابه ! همو طیاره‌که آغای‌مه‌کشت باز میآید !؟

همو طیارهٔ ابلق ؟

اگه او طیاره آمد کتی تفنگ خود بزنش که آغا یمه‌کشته که کلان شدم کتی تفنگ آغایم او طیاره ره می زنم . . .

کاکا غلام آهسته خود را خم کرده از پیشانی خورشید یک بوسه گرفت و برایش گفت :

نی بچیم ! زن همسایه غلط‌گفت ، انسکرا دگه نمیایه یادت رفت که ما اوره ده او دفه که آمده بود دوا لدیم ؟

خورشید کوچک در حالیکه چشمانش راه انداخته بود پرسید : بابه ! باز ام همو روسا میایه ؟!

خدا کنه که همو روسی شکم کلان که فریده ره کشت نیایه :

خورشید کوچک بروی کاکا غلام خیره ماند و یادش آمد که چسان روسی شکم کلان بیرحمانه پانوک برچه «فریده» دخترک همسایهٔ شان را که هم بازی وی بود پاره ، پاره کرد نامردانه این طفلک معصوم را نقش زمین ساخت .

حالتی عجیبی پس از چند لحظه‌یی برای خورشید کوچک رخ داد .

دستان خود را محکم به گریبان کاکا غلام بست و با لهجهٔ طفلانه خود چون جوان پرنیروئی بالایش چیغ زد :

بابه ! .. چرا ماندی‌که فریده ره او روسی‌بکشه ؟!

چرا ماندی ؟

آغای شه خو روسا کشتن ، دگه اوره چراکشتن فریده کتی مه یکجای بازی میکد .

مرام می مانی که بکشن ؟

تو چرا اوره ازگیر او روسی شکم کلان خلاص نکـدی ؟

کاکا غلام نتوانست گریهٔ خود را خاموشانه بکند

یکدم آوازش بلند شد و زار گریست و خورشید را چنین گفت :

بچیم ! مه خود او روسی رام که فریده ره کشته بود کشتم اوره توته ، توته کدم ، اقدر شانه کشتم که حساب کده نتانی .

کاکا غلام با گفتن این کلمات گوئی که روی آتشی که از قهر زبانه میزند آب سرد ریخته باشد ، دستان خورشید بی دم شده و از یخن کاکا غلام پایین افتاد.

کاکا غلام مادر خورشید را صدا زد تا پیش خورشید بنشیند که خودش جهت گرفتن وضو برود مادر خورشید از او تقاضا کرد که نان چاشت را بخورد ، اما او اول خواست وضؤ گرفته ، نماز ظهر را ادا کند.

کاکا غلام به چالاکی وضؤ گرفته دوباره به اتاق آمد و از مادر خورشید پرسید : از همسایه پرسان کدی که چه وخت قوا میایه ؟

مادر خورشید در حالیکه دستش به پیشانی دخترش قرار داشت گفت :

آن پرسان کدم ! زن همسایه گفت که مجاهدین کلش یک سات پیش رفتن کـه از سنگرای خود خبر بگرن : عبدالله بچه همسایه رام دیدم که راکت خوده گرفته رفت !

کاکا غلام با دستمال خود روی خود را که در حال خشک کدن بود بطرف مادر خورشید کرده گفت :

هموتفنگ مرام از او اتاق بیار بخیر که نمازه خاندم مام میرم که دل بچا قوت پیدا کنه !

وجای نماز کهنه یی را که از پدرش به یادگار داشت رو بـه روی قبله هموار کـرده بـه نماز خواندن شروع کرد .

هنوز به سجدهٔ رکعت دوم بود که صدای پرهیبت طیاره های دشمن بلند شد، خورشید کوچک وارخطا از جا پریده خود را در آغوش مادرش رها کرد .

کاکا غلام سر از سجده بالا کرده دو رکعت نماز دیگر را نیـز ادا کـرد ، هنوز سلام نگشتانده بود که مادر خورشید باصدای بمب یکجا چیغ زد .

وای خانه همسایه ماره بیران کد ؟

اما بعد از چند لحظه یی آواز او هم خاموش شد ، حنجره اش را خفه ساختند .

و خورشید را با خود یکجا بسوی پدرش برد .

آری ای هموطن مسلمان !

کاکا غلام دیگر نتوانست از زیر ده ها من خاک که بالایش ریخته شده بود برخیزد و با دیگر برادران مجاهد خود بـرای بار دیگر لشکر دیوانهٔ دشمن را مغلوب سازد ، او رفت و خرمن نیم کله اش را باد صحرا بدست خود تمام کرد .

کاکا غلام ، خورشید کوچک مادرش و ده ها تن از هموطن مسلمان من و تو در اثر این عمل وحشی صفتان با بمب های ناپالم رهسپار دیار هستی گردیدند.

محمد صمیم «عزیزی»

د مهمندری زرور مجاهدین د یوه پوځی غنیمت شوی گاډی

د پکتیکا ولایت د سید جلال بخاری (رح)

جبهې له قوماندان

داکتر محمد قاسم (همت) سره مرکه

پوښتنه : تاسی په نظامی لحاظ په افغانستان کی د مجاهدینو او روسانو اوسنی حالات څه ډول څیری ؟

ځواب :

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والعاقبة للمتقین ولا عدوان الا علی الظالمین واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریك له ، الملك الحق المبین واشهد ان محمداً عبده ورسوله خاتم النبین وامام المتقین صلی الله علیه وعلی آله واصحابه ومن تبعهم باحسان الی یوم الدین .

اما بعد .

په افغانستان کی د قضایا وو ترکیب او ترتیب چی د یوه حیوانی نظام تعرض او تجاوز دی په یو انسانی تولنه باندی ، په ښکاره ډول سره د طرفینو د موقف او مستقبل څرګندونه کولای شي. روسان د یوی خاصی دیدګاه په درلودلو سره د افغانستان د تعرض او تجاوز په فکر کی شول ... څنګه چی برژنف لعنة الله علیه خپلو هندی غلامانو ته د اسلامی انقلاب په پیل کی ویلی ؤو چی په افغانستان کی به ډیرژر حالت عادی بڼه غوره کړی خو برعکس د افغانستان د اسلامی انقلاب څپانده توپان د ده د ژوند حالت هم وربدل کړل او دی ئي د نابودی کندی ته وسپارو .

د مقابلی په میدان کی له هرڅه نه د مخه د هدف تقدس او بیا همدی مقدس هدف ته اخلاص فوق العاده مهم نقش لری ، هدف مندی او هدف پیژندنه په خپل ذات کی انسان ته یومعین جهت او معین قوت ورکوی ، او ددی قوت وضع په انسانی هدفمنده تولنه

پاتی په (۸۷) مخ کی

د مبارز غونډ له مجاهد قوماندان

ظفرالدین خان سره مرکه

په لاندې کرښو کې د زابل په ولایت کې د مبارز غونډ مجاهد قوماندان ظفر الدین خان هغه مرکه چې له استاذ زمرک عابد سره ئې کړې قدرمنو لوستونکو ته وړاندې کوو په درنښت

«اداره»

بسم الله الرحمن الرحیم

د مبارز غونډ محترم قوماندان صاحب ظفر الدین خان !

خوښ یو چې له تاسو سره دیوی لنډې مرکې فرصت په لاس راغی که څه هم ستاسو مصرو فیتونه ډیر زیات دی ، خوسره له دې که مهربانی وکړی او زما لاندینوڅو پوښتنو ته ځواب و وایې .

پوښتنه :- تا سو چه نن سبا د جهاد په تودو سنګرونو کې روسی دښمن ته غاښ ماتوونکی ځوابونه ورکوی او ډیر په زړه پوری بریالیتوبونه هم لاته او سه دالله جل شانه په مرسته در په برخه شوی که د خپلی تحریکی سابقی په هکله څه لنډ غوندی معلومات را کړی ډیره مهربانی به مووی ، یعنی دا راته و وایی چه څه وخت او څرنګه سو په افغانستان کی د اسلام هغه تګ لاره غوره کړه چه بالاخره ئې د روسی کفر په خلاف د حق په سنګر کی فی سبیل الله جهاد ته اړیستلی ؟

بسم الله الرحن الرحیم

ځواب :- له دی نه چه ما ته مو وخت را کړ تر څو د خپل ژوندتیر شوی تاریخ په لنډو ټکیو کی در ته بیان کړم له تاسو څخه هم ډیره مننه کوم، له ټولو نه مخکی ستا سو د پوښتنی په ځواب کی بایدو وایم چه زما تحریکی سابقه د وه اړخه لری چه یوه ئې فطری او بل ته ئې کسبی اړخ وائی ، زه چه رب العلمین په دنیا کی له سیلم فطرت سره پیدا کړم دفطرت طبیعی غوښتنه همدا وه چه زه باید داسلام له مقتضیاتو سره سم عمل و کړم ، او مور او پلار می هم زما په اسلامی روزنه کی به هیڅ ډول قربانی څخه ډډه ونکړه او زما له فطری غوښتنو سره سم ئې زما په پالنه او اسلامی روزنه کی اقدام وکړ ، د والدینو همدغه

مخلصانه او صادقانه روزنه ومچه ایمان زماپه‌زړه‌کی جرړی‌مضبوطی کړی او په اسلامی احکامو باندی د عمل په شکل‌کی ئی‌زما په‌عملی ژوند کی اثرات او نتائج مرتب شول .

ولی زما د تحریکی ژوند کسبی اړخ ډیر عجیب دی ، که ووایم چه د ژوندانه دغــه اړخ می هم کاملاً دالله د فضل او کرم نتیجه ده بیائی چه له حقیقت څخه به‌می لری خبره نه‌وی کړی،په‌دی‌معنی چه‌کله ما ابتدائی‌تحصیلات په‌خپل پلارنی تاتوبی کی سر ته و رسول او د کابل په حربی پوهنځی کی شامل شوم کله نا کله به خپل مشرورورانجنیرولی‌الله‌ته‌دمیخانیکی لیسی لیلی ته ورتلم ، او دغه لیلیه ما ته د اسلام بهترینه‌مدرسه ثابته شوه ، د کال ۱۳۵۰ خبره‌ده چه هلته تلـــلی وم تصادفاً می سترګی په دهلیز کی د یوی‌کوټی پــه دروازه ولګیـــدلی چه پری باندی لیکل شوی وو :

(مرګ بر اخوان الشیاطین)
او د قوس په مینځ کی ئی لیکلی وو .

(اخوان المسلمین)

دی لیـک په مــا باندی ډیره اغیزه وکړه او په دی فکـــر کی ډوب شوم چه ایا زمونږ پــه اسلامی هـــیواد کی هم داسی عناصر شته چـــه مسلمانانو تــه (اخوان الشیاطـــین) وائی ؟ په ډیره د خپـل ورور کـــوټی تـــه را غلـم او هلتـه می پــه ډیــره حیرانی او ډیر خفګـان د خپـل ورور او نـــورو ورونـو څـخـه پوښتنه وکړه چه ما داسی یوشعار د کهلیز پـــه یوه دروازه بانـــدی ولید دا دچاله خوالیکل شوی ، یو بل ورور چه (لائق) نومیده

هغه په دی هکله کاملاً تشریحات راکړل او هغه مزدوری دلی ټپلی چه خپله عقیده او وطن ئی د څو روبلولو په مقابل کی له روسانو سره په سوداً اچولی ؤ راته معرفی کړل، په همدی ځای کی مادا تصمیم و نیواولـــه خپل خـــدای سره می‌دا تعهد وکړچه د تاددین د غلبی او دخپلی اسلامی خاوری د ساتنی لپاره به له هیڅ ډول سربښندلی څخه ډډه ونکړم کـــه څه هم حربی پوونځی له فکری لحاظه محکوم ؤ ، هیڅ یوه زده کوونکـی ته یکی دا اجازه نـــه ورکول کید له چه حتی دولتی اخبار مطالعه کړی ، خوسره له دی ټولو محـــدود یتونو مـــادا تصمیم ونیـو چی د محکـومیت او مظلومیت دغه مضبوط حصار د ایمان په قوت ماتوم ، زما دغه تصمیم او اراده د داؤدی‌کودتاله منځ تـه راتـــلو سره نوره هـم پسی‌پخه شوه، او دی قطعی‌نتیجی ته ورسیدم چه د ظلم ماڼي ورا نیدلی شی ، په همدی وخت کی مو په لیسه کی‌له مؤ منو عناصرو سره تماسونه‌نیول، اودخپلی پوهی اوتوان ترحده مویو محدود نظم جوړ کړ، د شهید انجینیر حبیب الرحمان شهادت اودځینو نورو ورونو بند یا نیدلو زمونږ ایمانی احساسات نورهم پسی‌راو پارول، کله چه د هجرت له واقعی څخه خبـر شوو چه یــو شمیـر ورونو د هجرت سنت‌هم راژوندی کړل نور پسی د خدای مرستی ته هیله من شوو، چـه انشاء الله د فساد مـا نی مخ په و رانیدو ده ، په همـدی وخت کـی مولـه معـلم محمد طیب ، شهید محمد معین، شهیـد عبدالعلی آغـا، سید غلام، شهیـد شاه ولی خان ، قابل ګل امیر جان اودأسی‌نوروورونو سره

تماس ټینګ کړ، او د محمد معین په ذریعه به څه قلمی نو ټونه را رسیدل او له مطالعی‌څخه وروسته به مو بیرته ورکول ، د حوت‌په میاشت کال ۱۳۵۴ کی موپه‌حربی پوهنتون کی منظم پروګرامونه جوړ کړل،منظمی غونډی به‌موکولی زیات شمیر ورونو به ګډون پکی کاوه لـــه هغـی جملی څخه شهید معین ، شهید شاولی خان ، شهید سید عبدالعلی، قابل ګل، امیرجان محمد ظاهر ، محمد نبی ، حسن تاج ګل او داسی نورمبارزوورونه د یا دونی وړدی ، چه په دی مجالسو کی‌ئی‌راسره ګډون درلود، تر دی پوری چه ما په خپله په پولیګون کی د شهید الجنیرحبیب الرحمن‌په ارتباط زیات‌شمیر ورونه دعوت او منظم کړل ، دا هم را ته په یاد دی چه د ثور له کر غیړنی کودتا څخه وروسته ما په خپله د (۹۰) تنو هغو ورونو د نو مونولست ځیری کړ چه کتابونه مو د مطالعی په خاطر ورکړی وو ، تر څو هغه لست د دښمن په لاس ورنشی .

پوښتنه : تا سو د یوه تکړه‌او بر لاسی قوماندان‌په توګه‌څرنګه و توانیدی چه د ثور د سپیری ګود تا په لمړیو شیبوکی مو د روسی تالی‌څټوپه‌ملاداسی مضبوط اوبی ساری ګوزار ورکړ چه ټولی نقشی او پلانونه ئی نه یوازی د زابل په ولایت کی بلکی په‌ټولو جنوب لویدیزو ولایاتو کی شــه شول ایا ستا سو دغه جرأتمندانه اقدام ستاسو خپل ابتکار ؤ اوکه له کو می بلی خوا د کوم‌بل چا د قوماندی او لار ښوونی نتیجه وه ؟

ځواب :- لکه څرنګه می چه د پورتنی پوښتنی په ځواب کی

وویل چه ما له خپل خدای سره دا تعهد کړی ؤ چه زه به دسر او مال په بدله کی د خدای‌دین ته‌خدمت‌کوم‌او د کمونستی کفر په خلاف به له هیڅ‌ډول‌سربښندنی څخه ډډه له کوم ، هماغه تعهد زما ددی‌اقدام محرک اوقوماندان ؤ، یعنی د الله په مرسته‌اودایمان په قومانده می دغه اقدام کړی، او له بل هیڅ لوری را ته‌کومه قومانده یا دستور نه دی را کړل شوی، که څه هم په لمړیوختو کی زما ارتباط له ځینی تحریکی ورونو سره ؤ ، او د کمونستانو په مینځ کی داخوانی په نوم‌متهم هم وم ، خو لپاره د دی چه زما اړیکی ئی له تحریک سره شلولی وی په کال ۱۳۵۷ کی ئی زه د قندهارپه‌محبس کی د (۱۸)ورځو لپاره بندی کړم، وروسته له هغه ئی‌دقلات(۳۴) غونډته دسرحدی سیمو د ساتنی او د مجاهدینو د فعالیت د مخنیوی په منظور را واستولم همدغه‌ورځی‌زمادامتحان ډیری سختی ورځی وی،ځکه چه نه می له تنظیم سره څه ارتباط قائمولی شوی او نه را سره په غونډکی داسی څوک ووچه‌دومره ستر اقدام ته مو ملاتړلی وای ، هغه ورونه چه له ما سره ئی په دی پلان کی برخه در لوده هم په اصطلاح په حاشیه کی ئی‌قرار در لود ، په هر حال تصمیم مو داؤ چه یا به شهادت را په برخه کیږی او یا به د خدای په لاره کی بری را به‌برخه‌کیږی،همدغه د نیت خلوص او د عمل صداقت سبب شو چه را سره موجود کمونستان مو په هماغو وسلو د جهنم کندی ته‌وا ستول چه د جهاد د مخ نیوی او د مجاهدینو د سر کوبو لو لپاره ئی را آستولی

وی، او اوس هماغه درنی اوسپکی
وسلی د کفر د مخنیوی اوذکفارو
: سرکو بولولپاره د حق پهسنگر
کی په کار لویدلی دی .

پوښتنه :- لطفاًداهم‌را ته ووایی
چه تا ـسو د یوه ځوان قوماندان
په حیث څرنگه و توانیدی چه
خپل غونډ له هر ډول ګډوډی
او ټوټه ، ټوټه‌کیدوڅخه‌خوندی
و ساتی ، په داسی حال کی چه
په دی غونډکی له تا سو سره
دسن له لحاظه مشران‌او د رتبی
له‌لحاظه لوړ رتبه صاحب منصبان
نور هم وو ؟

ځواب : - په دی هکله باید
ووایم چه‌لکه څرنگه چه د خلقی
رژیم په خلاف زما اوزمادمخاصو
ورونو قیام د خدای د مرستی
نتیجه وه همدارنگه د غونډ منظم
پاتی کیدل هم دخدای له‌نصرت
او د سر تیرو ورونو له‌مخلصانه
همکاری څخه پر ته دبل‌څه‌نتیجه
نه وه ، بله دا چه دتنظیم له‌خوا
هم په دی برخه کی له ما سره
لازمه مرسته شوی ، همدغه وجه
وه چی د خدای په مرسته دغه
غونډ له هر ډول لاس وهنی‌څخه
محفوظ او مامون پاتی شو .

پوښتنه :- تا سو ته به په یاد
وی چه دا سمار غونډ له خپلو
ټولو مهماتو او امکاناتو سره
مجاهدینوته‌تسلیم شو، لیکن خپل
موجودیت ئی ونشو ساتلی ایاویلی
شی چه د هغه غونډ تیت اوپرک
کیدلو اسباب او عوامل څه وو؟
یعنی د هغه غونډ له مسؤلینو
څخه څه ډول غلطی و شوی چی
هغه‌مضبوطاوله‌هره لحاظه پیاوړی
غونډ ئی له داسی‌بدی ورځی سره
مخامخ کړ او که څنگه ددی پر
خلاف ستاسو غونډ له هر ډول
لاس وهنی څخه خوندی‌پاتی شو؟
که ددی‌دواړوغونډونوځرنگوالی

که څه هم حربی ښوونځی له فکری لحاظه محکـوم
ؤ هیڅ یوه زده کوونکی ته یکی دا اجازه نه ورکول کیدله
چه حتی دولتی اخبار مطالعه کړی خو سره له دی ټولو
محدودیتونو ما دا تصمیـــم ونیو چی د محکـــومیت او
مظلومیت دغه مضبوط حصار به د ایمان په قوت ماتوم
زما دغه تصمیم او اراده د داؤدی کودتا له مینځ ته راتلو
سره نوره هـم پسی پخــه شوه او دی قطعی نتیجی ته و
رسیدم چه د ظلم مانی ورانیدلی شی .

د ځومقا یسوی دلائلو په لړکی
روښانه کړی ډیره مهربانی به مو
وی ؟ .

ځواب:- هو په یاد لرم چه
دا سمار غونډ مجاهدینو ته‌تسلیم
شو فکر کوم چه ددی غونډ
د تیت پرک کیدلو لپاره‌به‌یوازی
همدغه یوه جمله‌چه (داسمارغونډ
تسلیم شو) کاف وی ، تسلیمیدل
عموماً د فشار نتیجه وی، اوفشار
چه‌په‌هر کوم‌شی باندی واریدیږی
طبعاً به انفلاق کوی اوپرخچی
به‌ئی هری خواته الوزی، داسمار
د غونډ لـه مسؤلینو سره کومـه
منظمه طرحه نه وه چه د هغی‌په
نتیجه کی ئی خپل موجودیت‌ساتلی
وی ، بلکی له هری خوا محاصره
شوی ؤ ، وروسته له ډیر مقاومت
څخه مجبوراً تسلیم شو، د داسی
مجبورانه تسلیمیدو حتمی نتیجه
همداوی چه باید چورشی ، ولی
د دی‌پیخی پر خلاف (مبارزغونډ)
تر هیڅ ډول محاصری او فشار
لاندی نه ؤ ، زه په خپله د یوه
تنظیم متعهد غړی وم ، هیڅکله
می د جهاد او مجاهد پر خلاف
جزئی ترین حرکت نه دی کړی،

په هغه وخت کی چه لاغونډ د
خلقیانو په اختیار کی ؤ هم ماله
مجاهدینو سره له هیڅ‌ډول‌مرستی
څخه ډډه نه ده کړی ، همدغه
وجه وه چه زه د خلقیانو له خوا
بندی شوم ، او بله دا چه .

زمونږ غونډ تسلیم شوی نه
دی هیڅ یو تنظیم ته باندی
خبر نه و چه مونږدخپل ایمانی
مسوولیت او د هغه تعهد په بنا
چه له خپل خدای سره موکړی
و د کمونستانو پر خلاف اقدام
وکړ او د خدای په مرسته مو
غونډ سالم اعلی جرگی ته را و
رساوه او له خپل تنظیم سره مو
د اسلام د غلبی او د کفر د لا
بودی په منظور پیوستون وکړ
نه‌دا چه زمونږ اقدام د کوم
تصادف او یا فشار نتیجه نه وه
بلکی له خدای‌سره‌دټینگ تعهد
او منظم پلان نتیجه وه
یعنی د غونډ واک زمونږپه خپل
لاس کی و او د کمونستانو پـه
خلاف مود کمونستانو په زړه‌کی
جهاد کړی ، کمونستان مووژلی
او وروسته لـه دی الـهی نصرت
څخه مو غونډ ته دا علی جرگی

په لوړ قومانده ورکړی اولاتراو
سه پوری د کفر پر خلاف په
منظمه طریقه جهاد کوو ،" زه نه
پوهیږم چه تا سو څرنگه زمونږ
غونډ داسمار له غونډسره مقایسه
کوی اویا په دی‌لړکی مقایسوی
دلائل را نه غواړی ؟

پوښتنه :- تر کومه ځایه چه‌زه
معلومات لرم ستاسو له راتلو سره
سم د څو تنظیمونو له خوا تاسو
ته داوطلبانه اوپه‌مسابقوی ډول
بلنه ور کړل شوه ، خو د هغو
ټولو تنظیمونو له جملی څخه چه
تاسو (دافغانستان اسلامی‌حزب)
ته ترجیح ورکړه اوهغه مودخپل
تنظیم په‌حیث‌قبول کړددی‌انتخاب
اصلی وجه او علت څه ؤ ؟

ځواب:- فکر کوم چه داپوښتنه
په پورتنیو ځوابونو کی تشریح
شوی ، په دی ډول چه زمونږ
ارتباط او اړیکی د افغانستان له
اسلامی حزب سره نوی نه دی
بلکی د تحصیل له دوران څخه
زماالحمدی‌حزب‌سرمتینگی‌اړیکی‌وی
کله چه رب العلمین په کمونستانو
باندی غلبه اوبری را کړاوغونډ
مو دا علی جرگی په لوړ را و

لیږدا ؤه له خپل پخوانی تنظیم
سره مودجهادپه‌سنگر کی‌پیوستون
وکړ ، په دی ځای کی دترجیحی
و جوهاتو بیانولو ته څه‌ضرورت
نشته ، په لنډو تکیو کی به‌داسی
ووایم چه د افغانستان اسلامی
حزب زما فکری او عقیدوی خط
دی او په دی خط کی به‌تراخره
وخته پوری فی سبیل الله جهاد
ته دوام ورکوم .

پوښتنه :- ددی اوه کلن پر له
پسی عملی جهاد په دوران کی
چه د روسانو پر خلاف مو پیل
کړی څومره نوی جبهات مو
تاسیس کړی ، په کومو، کومو
ځایو کی دی ، څو حملی‌مولاتر
او سه په دښمن کړی، او څومره
غنیمتونه او څه ډول بریالیتوبونه
مو ترلاسه کړی ، او د شهیدانو
شمیر مو څوتنو ته رسیدلی ؟

ځواب :- د منظم جهاد په دغه
او ږده موده کی مو د خدای په
فضل زیات شمیرمر کزونه تاسیس
کړی چه د څونوموونه په لاندی
ډول یا دوم :

۱ - په‌زابل کی‌مر کزی‌جبهه‌چه
دشینکی‌په کوتل کی‌موقعیت
لری
۲ - د شاجوی جبهه
۳ - د شمو لزائی جبهه
۴ - د شهامت جبهه
۵ - د ناوی داولسوالی جبهه
۶ - د مقر جبهه
۷ - د واغظ‌جبهه
۸ - د ارزګان مرکزی جبهه
۹ - د هلمند دولایت مجاهدینو
ته د جهادپه پیل کی‌وسله
ورکړل شوی
۱۰ - دمعروف داولسوالی جبهه
۱۱ - د حمزی جبهه
۱۲ - د فراه په‌ولایت کی‌مختلف
مراکز لرو

ظفر الدین خان له استاد عابد سره د مرکی په حال کی

۱۳ - زیات‌شمیر چریکی ګروپونه
مسلح شوی
۱۴ - د کندهار فی‌سبیل‌الله‌کنډک
۱۵ - د جند الله کنډک
۱۶ - دمحی‌الدین(دروازګی)جبهه
۱۸ - سیار کنډک
۱۷ - د خاص غر جبهه

هغه عملیات چه لا تر او سه‌په
تعرضی او مدافعوی‌توګه ددښمن
په مقابل کی اجراشوی شمیر ئی
له (۵۰۰) څخه هم زیاتیږی،او
په دی څو کلن جهاد کی دری
منظم کنډکونه او یو تولی را ته
تسلیم شوی ، او هغه‌درنی‌اوسپکی
وسلی مو چه له دښمن څخه په
غنیمت اخستی شمیرئی سلهاؤ ته
رسیږی ، همدارنګه په دی لړکی
مو نقلیه و سایط ، مختلف النوع
مو ټر ، زرهپو ښونه اومحاربوی
ماشین مو په غنیمت اخستی ، او
د هغو شهیدانو شمیر چه مستقیماً
له غولډ څخه مسؤلیتونه ورته
سپارل شوی‌وو(۱۵) تنوته رسیږی

او په غونډ پوری په مربوطو
جبهاتو کی د شهیدانوشمیرزیات
دی .

پوښتنه :- دافغانستان دمجاهدینو
اسلامی اتحاد په‌دوران‌کی ستاسو
د غونډ وضع څرنګه‌وه‌او اکمالات
مو له کومی خوا کیدل ؟

ځواب :- د اتحاد په دوران‌کی
هم زمونږ غونډ مستقل‌موجودیت
درلود او اکمالات ئی د تنظیم له
فیصلی سره سم د اتحاد د نظامی
کمیټی له خوا کیدل .

پوښتنه :- د اتحاد له ړنګیدو
څخه وروسته د غونډ وضع څرنګه
ده ؟

ځواب :- د اتحاد له ړنګیدو
څخه وروسته لکه د پخواپه شان
هر څه موپه اسلامی حزب پوری
مربوط دی ، او په کامل اعتماداو
تفاهم خپل مسؤلیتونه‌ترسره کوو.

پوښتنه :- دیوه نوی اتحاد او
یا فعلی ائتلاف په برخه کی مو
نظر څه دی ؟

ځواب :- د تیرو اتـحادونوپه
نسبت فعلی ائتلاف ښه دی ځکه
چه د پرو پاګندو او منفی تبلیغا
تو مخه یی نیول شوی او که
یو واقعی اوریښتینی اتحاد منځ
ته راځی هغه به دخدای پولوی
رحم وی ، او د خدای داسی
عظیم رحم ته سترګی په لاره‌یو.

پوښتنه :- په افغانستان کی د
جهاد او سنی وضع څرنګه درته
ښکاری ، یعنی جهاد ته د دوام
له لاری د افغانستان د ازادی
امکان شته او که نه ؟

ځواب :- جهاددبنده له بندګی‌د
ازادی‌یوازنی‌لارده، چیرته چه جهاد
نه‌وی هلته اسارت او غلامی وی،
موږ به د خدای په فضل او
کرم د جهاد له لاری افغانستان
ازاد وو نه له کومی بلی لاری ،
خود ومره باید و وایم چه دجهاد
په سـنګرونوکی با ید وحدت
پیداشی‌او دادشهید انوپه‌وینو سره
سنګرونه‌بایدله مشکو کوکسانو

څخه پاک شي -

پوښتنه :- ستاسو په نظرسیاسی حل ته څه دول عناصر هیله من دی ؟

ځواب :- بې خاصیته او ابن الوقت اوبی ارادی او دپردیو په چوپړ وهلوکی پالل شوی او روزل شوی عناصر د سیاسی حل غوښتونکی دی ، هغه ملت چه خدای ئی هدف پیژندلی وی ، او قرآن خپل دستور او پیغمبر ﷺ خپل قائد بولی ، او جهاد ئی دخپل ژوندلاره تاکلی وی او عزت په جهاد کی لټوی او شهادت ئی ارزو وی داسی ملت هیڅکله سیاسی حل ته چه په واقع کی د سیاسی اسارت په معنی دی نه حاضریږی

پوښتنه :- له عسکری لحاظه د روس ، امریکا ، پاکستان او ایران نقش د افغانستان په کشاله کی څرنګه تحلیلوی ؟

ځواب :- په دی برخه کی زما تحلیل هم هماغه دی چه زمونږ مشر ورور حکمتیارصاحب کړی دی .

پوښتنه :- که چیری سیاسی حل تحقق مومی په دی صورت کی به ستاسو په نظر زمونږ دریځ څه وی ؟

ځواب :- هغه سیاسی حل چه د مجاهدینو قیادت پکی مطرح نه وی ، او زمونږ د مجاهد ولس

زموږ ارتباط او اړیکی د افغانستان له اسلامی حزب سره نویی نـه دی بلکی د تحصیـل له دوران څخه زمـا اړیکی له همـدی حزب سره ټینګی وی کلـه چه رب العلمین په کمونستانو باندی غلبه او بری را کړ او غونډ مو د اعلی جرګی پـه لور را و لیږداوه له خپـل پخوانی تنظیم سره مو د جهاد په سنګر کی پیوستون وکړ

قناعت پکی حاصل نشی هیڅکله تحقق نشی موندلی، او که څوک داسی یو طرفه سیاسی حل په مونږ باندی تحمیلوی هغه به هیڅکله و نه منو، او زمونږدریځ به همداوی چه جهاد ته په‌دوام ورکوو ترڅو د خدای په مرسته خپله مسئله په خپله حل کړو .

په پای کی کـه د جهـاد د مؤثریت او ګړندی کولو په‌هکله د افغانستان مؤمن او مجاهدولس او نورو مجاهدینو مسلمانانو ته کوم پیغام لری مهربانی وکړی ؟

: د جهاد مؤثریت په تقوی او یو والی کی دی ، زما پیغام هر هغه مجاهد ته دادی چه د حق په سنګر کی قرار لری چه له خدای نه لازماً باید و ویریږی ، له خدای څخه دویری لازمی نتیجه یووالی دی ، کله که‌زمونږ په زړونو کی تقوی او په صفونو کی مو نظم او یووالی پیداشو بیادنړی هیڅ کفری طاقت زمونږ مقابله نشی کولی ، نن سباچه مسلمانان په دول ، دول مشکلا تو کی ښکیل دی وجه ئی همدا ده چه د تقوی په ځای نفسانیت ور باندی غلبه کړی ، زه د ګسردی نړی مسلمانانو څخه بالعموم او د افغانستان له مؤمن او مجاهد ولس څخه بالخصوص دیوه کشر ورور په حیث داسی هیله لرم چه اوس باید یوبل ته د دوروړولی لاس په لاس کی ورکړو ، او په هرځای ، هر وخت ، هر حالت اوهر کار کی یوبل مرسته او حمایت وکړو مومن ملت ته می دازیری هم ورکوم چی که خدای کول زموږ د زړګونو شهید انووینی به د اسلامی نظام او آزادی خوږه ثمره راوړی نورمو د انتظاروخت تیردی‌او دکاملی آزادی په درشل کی یو . (والسلام)

ای مؤمنان ! هنگامیکه در روز جنگ با کفار روبه رو میشوید ، به ایشان پشت نگردانید (از جنگ فرار نکنید !) و کسیکه در چنین روزی از جنگ رو میگرداند ، بجز اینکه برای جنگ آماده‌گی بگیرد و یا به لشکردیگری بپیوندد ، به تحقیق که گرفتار غضب خدا شد و جایگه اش جهنم و (جهنم) جای بدی است . (الانفال : ۱۵ ، ۱۶)

د پکتیکا ولایت د سید جلال بخاري (رح)..

کې د هیجان ، مقاومت او فداکارۍ اوصاف را ژوندي کوي ، او له بل پلوه د مقدس هدف لپاره مقدسه وسیله هم ضرور ده ، نو ځکه په ښکاره ډول ویلای شم چه د افغانستان مؤمن ملت د مقدس هدف یعنې د خـدای د رضا حاصلولو لپاره د مقدسې لارې په مسیر کې ډیر اوچت ګامونـه اخیستې او د نصرت او کامیابۍ لوړو څوکو ته رسیدلی دي ، د دې ترڅنګ د مورال نقش بلخصوص پـه نظامي ډګر کې د یادونې وړده ؛ او بیا هم دمورال قوت اوضعف پههدف پورې تعلق لري ، نو ځکه په ډاګه بایـد و ویلی شي چه د قـوي مورال خاونـد مجاهدین به حتماً فتح او برې ترلاسه کوي ، او یوه بله امیدواري هم داده چه هر هغه نظام چه د فطرت مخالف وي هغه به خامخا له شکست او نابودۍ سره مخامخ کیږي .

د همدې پورته خولنډو مثالونو پـه ویلو سره دې نتیجې ته رسیږو چهروسانو پهافغانستانکې په نظامي، سیاسي ، اقتصادي او ایدیالوژیکي ډګرونوکې شکست خوړلی ده او خوري بهئي ، او زما د دې مدعا ثبوت اکثره هغه شرقي اوغربي خبري منابعهمدې چه دیوه بې وزلې ملت د مقاومت اوشجاعت داستانئي د معاصر طاغوتي جهان هرګوټ تـه ورساوه او حتې د پیرلـو پیریو خوبولیملتونو تهئي هم د پاڅون او قرباني احساس ورکـړ ، د مجاهـدینو او روسانو وروستنی برخوردونه د دې حقیقت ګـواهي ورکـوي چه پـه افغانستان کې نـور چریکي ابتدائي جنګونه پـه منظمو جبهوي جنګونو بدل شوي دي، اوچریکي جنګ هغه وخت پـه جبهوي جنګ بد لیـدای شي چـه مـردمي قوت او تحرک ورسره شي ، نـو همـدا علت دی چه په اکثر و ځایو کې د مجاهدینو لوی مـرکزو نه او بیا د مـرکزونو او خلکو د استعمال لارې ترسخت فشار لانـدې دي ترڅو چـه د دې فشـار پواسطه د مجاهـدینو مردمي وجاهت ختم کـړي ، د مجاهـدینو مقاومت د روسي استعمار زمامداران د افغانستان څخه د وتلو مفکورې ته حاضر کړي دي او د روسانوتل به د افغانستان څخه دکمونیستي نظام عظیم اوکلي شکست وي .

نن ورځ د افغانستـان اسلامي انقلاب پـه دروني حالتکې دیوPassive Resistence(پیسوریزیستینس) په موقعیت کې قرار لـري ، کـه د روسانو زور زیاتي او وحشت زیاتیږي ، په مقابل کې د مجاهدینو صفوف فشرده او تجارب هم زیاتیږي او د نورې دنیا ذهنیت هم فـرق کـوي او شایـد هم د دوی همـدردي او خواخوږي زیاته شي ... پس په لنډ ډول سره ویلای شوچه مقاومت او اسلامي انقلاب نن په داسې حساسه

او جوړونکې مرحلهکې واقع دی چه د دشمن زبوني او خواري حتمي ښکاري .

پوښتنه : تـرهغه وروسته چې زموږ د مسلمان ملت د عقیدې او اسلامي انقلاب له امله کمونیستان لـه رسوا ایدیولوژیکې ماتې سره مخامخ شول ، نو د خپلو بادارانو بـه دستورئ د خلکو د غولولو لپاره یولړ پروګرامونه پیل کړي تاسې د دوی د نیرنګ په هکله څه ویل غواړئ ؟

ځواب : کارمل د نورو کمونیستی رهبرانو په څېر هغه موجـود دی چه پـه خپـل ضمـیر کی له آزار ورکوونکی تردد او دودلی څخه سخت رنځ وړی . او تل زیار باسی چه خپل دا خصوصیت دمختلفوطرحو او دسیسو په عملی کولو سره پټ وساتی ترڅو چه له یوی خوا د خپـل بـادار رضایت ترلاسه کړی او له بلی خوا خپلـو مات او ګوډو اعضاوته د تسکین پټی ولګوی، او زه باورلرم چه کمونیستی ډلی ټپلی د خپلو ټولو پروګرامونو او طرحو په کامیابی کی سخت‌تردید لری، نن ورځ روسان هم پوهیدلی‌دی چه د افغانستان جامعـــه د فطرت ضدکمونیستی نظام د منلوګنجایش نلری او د خپلو قواو راتګ دی ټاټوبی‌ته یوه سیاسی او نظامی اشتبـاه بولی ، هغه پـه دی ځای کی نـــه خلاصیږی بلکه د دوی جامعه له سختو او هر اړخیز عقیدتی مقاومتونو اوکړکو سره مخامخ شوی ده اوبین‌المللی رسوایی‌ئی نصیب‌شوی له‌بل‌پلوه‌دروسانو څخه‌دتصمیم ګیری لاره ورکه‌شوی ده نو ځـکه دوی لکه د سیل اخستی په شان کله یوبوټی او کله هم بل بوټی تـه لاس اچوی تر څـو چـه نجات ومومی ، خو د دوی فعالیتونه په داخل کی د اسلامی او ناسیونالیستی ډلو له خوا ، پـه اروپا کی د یوګوسلاویا له خوا ، او په آسیا کی د چین له خوا له ډیرتهدید سره مخامخ دي . روسان خپله او هم د خپلـو حلقه بګوش غلامانو پواسطه غواړی چـه په تجاوز لاس پوری کړی ترڅو چه د پراختیا غوښتنی په وسیله خپل داخلی‌تضادونه تسکین کړی ، په افغانستان کی د اسلامی نهضت وژل د ترکستان ، ازبکستان ، آذربایجان او نورو اسلامی آیالتونو د وژلـو معنی لری نو خود به پـــه افغانستان کی د اسلامی ځوان نهضت مخه په مختلفو پروګرامونو باندی نیسی .

پوښتنه : ټوله نړی وینی چی د یو شمیر سیاسی ، نظامی‌تحلیل‌ګرانو د اټکل او تحلیل پرخلاف سره لدی چی روانه جګړه هره ورځ زموږ مسلمان ملت ته نوی ستونـزی او ناخـوالی راوړی خو بیـا هـم الحمـد لله مقاومت ورځ په ورځ د استحکام په لوری روان دی تاسی چی د قضیی اوجریاناتو په منځ منځ کی کار کوی پدی باب یوڅه رڼا واچوی ؟

د دښمن د یوه هلیکوپټر ټوټـی چی د پکتیکا ولایت د سرروضی زړه ورو مجاهدینو را نسکور کړیدی .

ځواب : د دی سوال د ځواب لپـاره اګرچـــه د الـهی فیصلی هغه متن کافی دی چـه «ان الله لا یحب المعتدین» . خو بیا هم تاکیداً عرض‌کوم چه هرهغه نظام چه د فطرت مخالف وي خامخا بـه‌له شکست سره مخامخ کیږی ، د بشری قالـون په څیرنـه کی روسانو په یوکوچنی بی دفاع ملت باندی تعرض کړی ده او بی له‌کوم قانون او اصولی جواز څخه‌ئي د دی قـوم او ملت استقلال او اسلامی هویت تهدید کړ ترڅو چه د خپلی تجاوزګری او وسعت طلبی تنده ماتـه کړی ، دی حادثی د نړی د قضاوت حس را ویښ کړ اوکله چه د مجاهدینو مقاومت د روسانو د قدرت او عظمت کاذب تصویر مات کړ نو بیـا د قضیی د اصلی څیـری د انعکاس پـه خاطر د روسی ویجاړ شویو ټانکونو او ماتوهلیکوپټرو عکسونو د تلویزون پردی او د رادیو

څېې اشغال کړې، څومره چه روسي وحشت او بربريت مخ په زياتيدو ؤ پـه همغه انـدازه د نړيوالو لفـرت له روسانو څخه زيات شو او لکه څنگه چي ټولو ته معلومه چه دا جگړه يـوه غيرمتناسبه او غير متوازنه جگړه ده يو چپاولگر فرعوني‌قوت او بل‌کم شمېره او با ايمانـه غـيرتي ملت دی نـو د دوی حمـايت او قضاوت هم د مجاهدو قوتونو په طرف شو .

اوس هم قضيـه د پخوا په شان دوام لری ، او څومره چـه د روسانو فشارونـه زياتيږی او ملت له کړاوونو اوستونځو سره مخامخ کيږی، په همغه اندازه باندی هم اثـر اچوی ، او اکثريت بالخصوص محکوم اکثريت د دولـتي دغوطرحو سره مخالفت ښکاره کوی او په دی کی د بيداری حس را ژوندی‌کوی ، ددی مدعا د ثبـوت لپاره د روسي وژل شويو افرادو څخه لاس تـه راغـلي اسـناد او همدارنگـه د روسـيـي په داخل کی د ځينو پيښو پيښيدل کافي دي ، څومره چـه جنگ دوام پيدا کوی هغومره د روسي نظامی قـوت بی‌کفايتي او ضعف نړيوالو تـه او بالخصوص محکومو ملتونو ته د بيداری او قيام جرئت ورکوی . اوڅومره چه جنگ اوږديږی په همغه اندازه د روسانو

د پولنډ د خلکو پاڅون ، پـه يوکراين کی ناآرامـي ، د روسي قـواو څخه د افرادو تيښته ، د يوگسلاويا موقف ، د چين دښمني ، د مارکسيزم څيره افشا کيدل او پـه افغانستان کی د ننـه دا زياتـي اقتصادی او نظامـي تباهي زما د دی مدعا گواهي ورکوی ، څومره چي جنگ په افغانستان کی اوږديږی همغومره د دی قضيي‌اثرات او حقايق په روسي ملت باندی هم اثر اچـوی .

د مجاهدينو جنگي زده‌کـړی او تجربی زياتی او نړيوال نفرت د روسي بی فرهنگه نظام په مقابل کی زياتيږی. روسانو پـه افغانستـان کی سخته ماتي خوړلی ده او د دی خبری ثبوت خپله دکمونستي حزب د نشراتي ارگان (پرودا) په صفحو اوهمدارنگه د«پوليت بيـرو» په فيصلو کی هم ليدلای شو .

د پولنډ د خلکو پاڅون، په يوکراين کی نا آرامي، د روسي قواوو څخه د افرادو فرار ، د يوگوسلاويا موقف د چين دښمني ، د مارکسيـزم د څيری افشأ کيـدل او پـه افغانستان کی د ننـه د دوی د زياتو اقتصادی او نظامي تباهـي زما د دی مدعا گواهـي ورکوی، څومره چه جنگ په افغانستان کی اوږديږی همغومره د دی قضيي اثرات او حقايق په روسي ملت اقتصادی ، سياسي او اجتماعي ستونځي زياتيـږی .

جنگ نن روسانـو کـاملا پـه ملحدو افغانانو بدگمانه کړی دي ، نو څـنگه خاد د مختلفو ستونځو په رامنځ ته کيـدو سره ځواکی چه خپـل روسي اربابان راضي وساتي ؛ خو هغه څوک چه مورال‌ئي مات شي هغه‌بيا په داسي پيښونـه ژوندی‌کيږی ، لکه چه يو مشهور متل دی :

«هغه څوک چه د ټوپک ترشا نامت وي هغه مهم وی ، نه ټوپک» څـکه چه کـه چيری هغه دټوپک ويشتلو زړه نه لری نو بيائی ويشتلای هم نشي .

پوښتنه : تيرکال د پخوا پرخلاف‌کفارو د مجاهدينو دتلو راتـلو پـه لاره کی يولړ ستونزی ايجاد‌کړی وی ستاسي په نظر د دی عامل څـه و او د حل لپاره ئی

څه تدابیر په پام کی لری ؟

ځواب : د جګړی فورم اوشکل د ورځو اومیاشتو له بدلون سره بدلیږی ، پخوا مجاهدینو د ورو ډلو په شکل متفرق حملی کولی او دشمن هم عکس العمل ښکاره کاوه خو نن مجاهدین د لویو مرکزونوخاوندان دی او د آزاد و منطقو د ستونزو د حل یوازنی مرجع دی ، نن مجاهدین د خلکو صحی ، فرهنګی او قضائی مشکلات څیړی او د هغوی د حل په لټه کی دی .

دشمن د مجاهدینو د نفوذ او محبوبیت د خنثی کولو لپاره مختلفی لاری و څیړلی خو په زړه پوری نتیجی ئی ترلاسه نکړی او برعکس د مجاهدینو وقار او حیثیت نورهم اوچت شو ، په همدی خاطردشمن تصمیم ونیو چه د خاد پواسطه د خلکو منځ ته ننوزی ترڅو چه له داخل نه تخریب شروع کړی ، د پکتیکا په ولایت کی په خاصه توګه په سرحدی منطقو کی دولت کوشش شروع کړی و چه د قومی مشرانو په منځ کی نفوذ پیدا کړی : خو مجاهدینو د روسانو دا کار خنثی کړ او یوځل بیائي خپل اسلامی هویت څرګند کړ .

د پکتیکا ولایت یوازنی ولایت ؤ چه مجاهدینو د روسی غنیمت شویو وسایلو پواسطه خپل احتیاجات پکی انتقالول او له بل پلوه د اسلام دا باب د روسانو لپاره یو څرګند خطر ؤ په همدی خاطرئي دا ولایات ترسخت فشار لاندی راوست ترڅو چه دا د انتقال ستراتیژیکه لاره بنده کړی ، روسانو په دی ترتیب سره غوښتل چه د منطقی خلک نورهم ترفشار لاندی راولی چه د دوی شوموا سیالوته تسلیم شي .

هرکمین باید په کمین مات شي ، د روسانو د دی تاکتیکو په مقابل کی د مجاهدینو څیرکی روسانوته دیرښه ځواب ګوئی کیسدای شي ، د متحدو سیارو ګروپونو تشکیل او د سیارو اسلامی پوستو جوړیدل د لارو په مسیرکی د خلکو د امنیت ساتل تظمینوی. که موږ وکولای شو چه د قومی پو چی روحی په ځای د خلکو په اذهانو کی اسلامي روحیه پیدا کړو او وضع شوی منطقوی حدود رفع کړو نو په متحد او منسجم دول سره د کفارو دسیسی خنثی کولای شو .

یقیناً خود خواهی او تکبر او ځان ځانی د اسلامی انقلاب نظم او وحدت متزلزل کولای شي او برعکس ګذشت ، تواضع او فداکاری د انقلاب د بری زیری لری .

پوښتنه : پدی ورځو کی د افغانستان د قضیی د سیاسی حل په نامه د ژینو د خبرو اترو د اووم پړاو د نتیجی په باب د امیدواری لپاره یوه سلسله حرکتونه اوهنګامی روانی دی تاسی د جهاد د سنګر د یوه مسؤول په توګه لدی جریان نه څه برداشت لری ؟

ځواب : که د سیاسی حل نه مراد دروسانو بلاقید

جنګ نن روسان په ملحدو افغانانو بشپړ بدګومانه کړی دی، نوځکه خاد د مختلفو ستونځو په رامنځته کولو سره غواړی چی خپل روسی اربابان راضی وساتی خو چی د چا یوځل مورال مات شی هغه بیا په داسی پیښونه ژوندی کیږی ، لکه چی یو مشهور متل دی «هغه څوک چی د ټوپک ترشا ناست وی مهم وی نه ټوپک» ځکه چی که چیری هغه د ټوپک ویشتلو زړه نه لری ، نو بیائی ویشتلای هم نه شی .

باقی په (۹۲) مخ کی

راغلي لیکونه

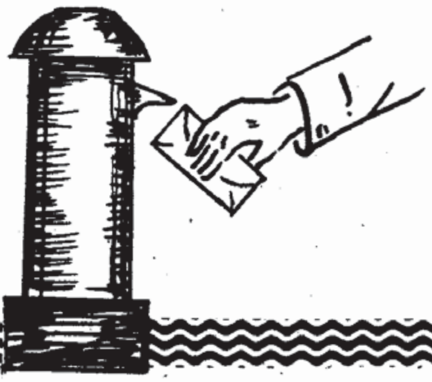

دشفق مجلې قدرمنو کارکوونکو اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته !

ترهرڅه لومړی مو صحت او سلامتي د ټول اهل اسلام سره غواړم .

محترمو وروڼو ! دمجلې د کیفیت او کمیت د ښه‌والی‌زیری درکوم اوله خدای(ج)څخه‌نورهم په‌دغه لارکی بریالیتوب درته غواړم .

دوستانو منم چی شفق مجله د هر راز سیاسی ، علمی فرهنگی‌او عقیدوی ارزښتناکو مضامینو درلودونکی ده خوزه یوبل پیشنهاد کوم هغه داچی دغه مجله د هیواد په درستو وینولړوسنګرو کی‌ناستومجاهدینو ته‌رسیږی که د طب(پانسمان ، جراحی . . .) په باب هم مضامین ولری مجاهدینو ته به ډیره ګټوره شی، اودادی ،د پاخون تر عنوان لاندی‌یوشعر هم درلیږم چی که د نشر وړوی نشریی کړی په درناوی .

له بلوچستان کویټی د مچپائی کمپ‌څخه ستاسی وروړخان محمد (زړه سواند) د شمس العلم د مدرسی ښوونکی .

قدر من ورور زړه سواندصیب !

زموږ سلامونه‌هم‌در واخله ، د مجلې په باب دی دنیکو نظریاتو خدای(ج) اجر درکړی ډیره مننه.

وروره ! ستاد پیشنهادپه‌باب‌باید ووایو چی د افغانستان دّ اسلامی حزب په تشکیلاتو کی د روغتیائی ستونزو د حل لپاره د صحی کمیسیون په نوم کمیسیون جوړدی او نوموړی کمیسیون د صحی او طبی پرسونل د تربیی ، مجاهدینو د تداوی اود نوروطبی موادوتهیه‌کو لومسؤلیت په غاړه لری همدغه کمیسیون د تعلیم او تربیی په نوم ځانګړی آمریت هم لری چه طبی کتابونه طبع او پرسونل وروزی موږ ستاسی پیشنها د هغوی ته راجع کوؤ او په دغه برخه کی یی لا جدیت غواړو په را تلونکو ګڼو کی به دی شعر نشر شی بریالی اوسی .

کار کنان و مسؤلین مجله شفق اسلام علیکم ورحمةالله و برکاته !

چندی قبل یک شماره از مجله و زین شفق یکی از دوستا نم برایم داده محتویات آن واقعاً دلچسپ و عالی بود وعطش علمی وفرهنگی بنده‌را تا اندازهٔ فرونشاند اینجانب نیز خواستار اشتراک در مجله میباشم‌امیدوارم آدرس‌شان برایم ارسال نمائید تابا پرداخت حق الاشتراک در آینده از نشرات تان استفاده نمایم، وسلام. برادر تان عبدالغنی غفوری‌جده سعودی عربستان .

برادر محترم عبدالغنی (غفوری) !

سلام های مارا نیز بپذیرید .

برادرم! از نظرنیک تان متشکریم و حق الاشتراک تان

ذریعه پوسته به پوست بکس مجله ارسال کرده می توانید .

باتقدیم احترام (اداره)

د ارشاد او فرهنگ کمیسیون محترمو غړو او د شفق مجلې درانو کارکوونکو !

اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته !

دا چې ستاسو نشرات وینو نو باوروکړی چې زړه مو پری خوشاله کیږی او اوس خو لا زیات ستاسو په نشراتو کی بدلون راغلی دی ، په دی برخه کی زیات بریالیتوبونه درته غواړم ، خو ورونو د شفق مجلې د اتمې گڼې په «یا دوارمې از شهدای راستین» برخه کی مو د غمجنی مړینی ترعنوان لاندی د یو تن د مړینی په باب څه ولوستل ، نه پوهیږو چې تاسو ولی د دا ډول یوه مشکوک کس مړینه د غمجنی مړینی په نامه خپروی ، که چیری د کارونو د زیاتوالی له امله درڅخه سهواً تیرشوی وی او یا هم دا چې شهیدانو ته د درناوی په خاطر مو د یوه باور له مخی نشرته سپارلی په هرصورت په راتلونکی کی په دی برخه کی ستاسی د څانگړی پاملرنی هیله من یو تر څو د افغانستان د اسلامی حزب د یوه اعتبار لرونکی نشراتی ارگان څخه د دا ډول کسانو مرگ دغمجنی مړینی او یا هم د شهادت په نامه خپاره نه شی ، په درناوی .

ستاسو ورور ن ، ج د وردگو د ولایت څخه .

محترم ورور د وردگو ولایت څخه ن ، ج

هیله ده زموږ سلامونه هم ومنی. وروره ! دا چې زموږ خپروني مو ستایلی درڅخه مننه کوو ، رښتیاهم موږ لدی امله چې د شهیدانوکارونه مو شاته نه وی غورځولی او پاهم د هغوی په باب تنبلی نه وی راله شوی، نو د یوه اسلامی ورورگلویز باور له مخی مو د هغه کس د مړینی په باب مضمون خپورکړی چی شفاهی څوتنونورو هم راته یادآوری کړیدی ، انشأ الله له دی وروسته به په دغه برخه کی زیاته پاملرنه کوو ، خو که چیری د شهیدانو د پیژندنی د چاپ او خپراوی په کار کی څه خنډ راڅی او یا هم مسؤول منابع د هغوی د نه نشر کیدو په برخه کی څه ناڅه یادونی ولری نو هیله ده د شهیدانو کورنی او نور په جهاد کی شریک ورونه به را څخه گیله نه کوی ، که خدای (ج) کول بیا به د هر شهید د پخوانیو کړووړو په هکله کره او ریښتینی معلومات ترلاسه کوو په درنښت .

«اداره»

د میانوالی ضلع د عیسی خیلو کیمپ حضرت ابوبکر صدیق د مدرسی دریم ټولگی زده کوونکی گران ورور پاینده محمد صدیقیار موږ ته یوښکلی لیک را لیږلی دا د سبا ورځی د اسلامی انقلاب پاسدار په خپل لیک کی له سلام وروسته څوپه زړه پوری شعارونه لیکلی دی گران ورور له موږ نه یو ټوک مجله او یود اشعارو کتاب هم غوښتی دغه ورورلیکلی دی چې :

زه پاینده محمد (صدیقیار) د دریم ټولگی اول نمره یم یوه مجله اویود شعرونو کتاب را ولیږی ډیر به د رنه خوښ شم .

زنده باد حزب اسلامی افغانستان
زنده باد مجاهدین افغانستان
مرگ د شوروی په کاسه پاکانو
مرگ د اسلام په دښمنانو
اووسلام پاینده محمد صدیقیار.

گران ورور پاینده محمد جان (صدیقیار) سلامونو ته دی وعلیکم السلام وایو

گرانه وروره !

له خدای(ج) پاک څخه درته دلاښه استعداد اوذکاوت غوښتنه کوو کتاب او مجله به که خدای(ج) کول درولیږو منتظر اوسه .

په درناوی (اداره)

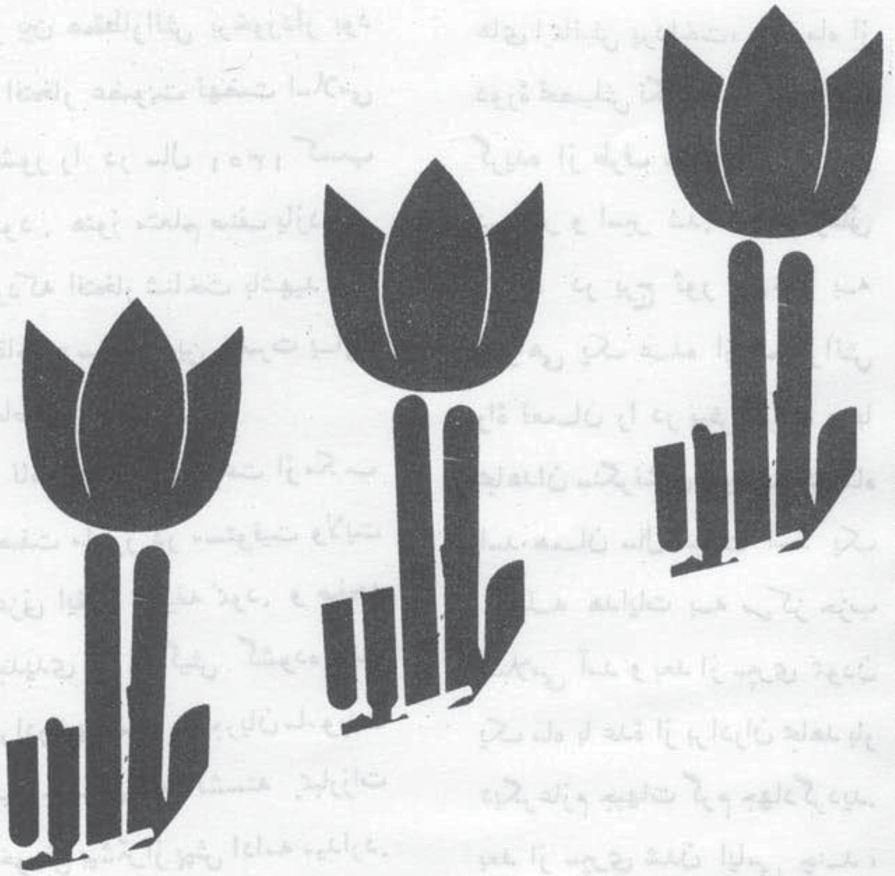

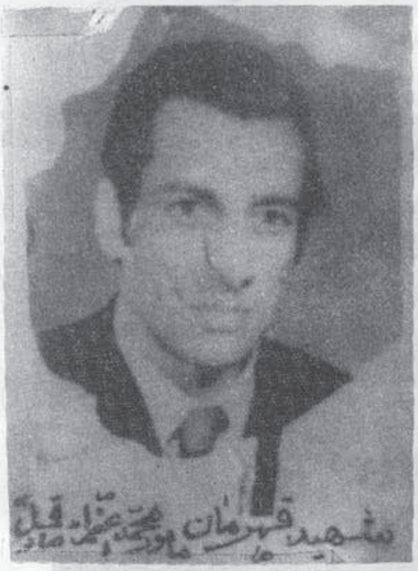

یادواره یی از شهدای راستین

. یادی از قهرمان جانبازاسلام شهید مامور محمد اعظم «صدیق».

مجاهد حماسه ساز و مبارز مکتبی، برادر محمد اعظم «صدیق» که اسم فرعی اش بریالی بود میباشد. اسم پدر بزرگوارش نقیر محمد و مسکونه قریه ملنگانی علاقداری دولت شاه ولایت لغمان میباشد شهید یکتن از مبارزین راستین کشور بخون غنودهٔ ما محسوب می شود، او همیشه از نارساییها ، و مفاسد اخلاق در اجتماعش رنج میبرد و همواره غرض نابودی آن می اندیشید، انسانیت و همدفمندی را در آئینه صفای مجاهدت و تلاش های پیگیرمینگریست.

صدیق شهید سی سال قبل در یک فامیل خدا پرست پا به عرصهٔ وجود گذاشت. پس از سپری شدن دورهٔ کودکی شامل مکتب ابتدائیه دولت شاه گردید ، بر علاوه از

مکتب جهت فراگیری علوم اسلامی بمساجد میرفت و در سال ۱۳۵۰ به‌لیسه ادارهٔ عامهٔ کابل معرفی گردید. نامبرده از استعداد سرشار در بین همقطارانش برخوردار بود و افتخار عضویت نهضت اسلامی کشور را در سال ۱۳۵۱ کسب نمود. هنوز متعلم صنف یازده هم بودکه افتخار شناخت باشهید والا مقام «سیف الدین نصرت یار» حاصل داشت.

نامبرده بعد از فراغت از مکتب بصفت مامور در مستوفیت ولایت غزنی ایفای وظیفه نمود. و صفحه جدیدی بر زندگیش گشوده شد، برادر شهیدمان در جریان ماموریت نیز خاموش نه نشسته بمبارزات خویش بیشتر از پیش ادامه میدارد.

هنوز سه سال از دورهٔ ماموریتش نگذشته بود که کودتاچیان ثور سلطنت ستم‌آباد داود را سرنگون پرچم کفر و الحاد را بر در و دیوار کاخ های دولتی بر افراشتند، در این زمان جهت نابودی علمبرداران مکتب خیالی کمونیزم بمبارزات اسلامی خویش شدت بخشید، در آن ایام مورد تعقیب عناصر مزدور قرار گرفت، وظیفه اش را ترک گفته از غزنی عازم کابل گردید. نامبرده جهت پیاده نمودن اهداف مقدسش شامل کورس مستعجل نظامی کابل درعقرب ۱۳۵۷ شد، در آنجا نیز به فعالیت های ایمانیش پرداخت، چند ماه از دورهٔ تحصیلش نگذشته بود که افشاء گریده از طرف مزدوران روس دستگیر و اسیر شد. بعد از رهائی زندان در برج ثور ۱۳۵۸ به همراهی یک عده از همفکرانش راهٔ لغمان را در پیش گرفت و با مجاهدان سنگرنشین پیوست. در ماه اسد همان سال جهت اخذ یک سلسله هدایات به مرکز حزب اسلامی آمد و بعد از سپری نمودن یک ماه با عدهٔ از برادران مجاهد بار دیگرعازم جبهات گرم جهادگردید. بعد از سپری شدن ایامی چند، علاوه از فرماندهی یکگروپ چریکی، بحیث آمر کشف و اطلاعات جبهه علیشنگ منتخب گردید. در این زمان ده ها پوسته دولتی را فتح و چندین مرتبه ولایت لغمان مورد حمله شان قرار گرفت. بالاخره بنا بر تقاضای برادران مجاهد بحیث قوماندان عمومی جبهات علیشنگ تعیین گردید. نامبرده با کمال اخلاص و صداقت مندی جهت انتظام بخشیدن بهتری سنگر های جهاد شب و روز در تپ و تلاش بود. در جریان بسر رسانیدن این مأمول بزرگ درناحیهٔ «وچشمکت» مربوط مرکز ولایت لغمان طی توطئه‌یی که قبلاً ازطرف عمال خود فروخته و مزدور دولت طرح ریزی شده بود، بعد از چهارسال جهاد مسلحانه با یک تن از همسنگرانش «خواجه محمد محفوظ» بشهادت رسید و باخون سرخش نهال انقلاب را آبیاری نمود.

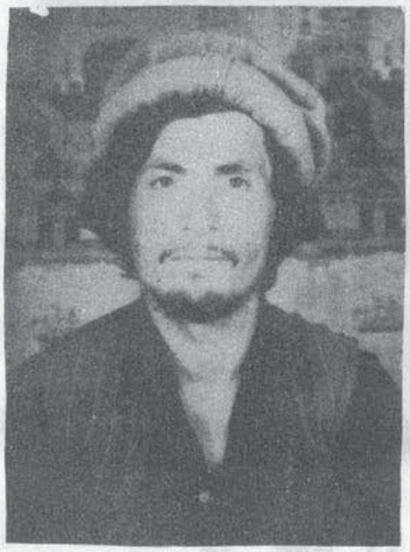

۲- انجینر حلیم گل فرزند بابه گل درسال ۱۳۳٤ دریک فامیل متدین و خدا پرست در کوه پایه های فرزه ولسوالی میر بچه کوت ولایت کابل دیده به‌جهان پرآشوب‌گشود، نامبرده از آوان کودکی تحت تربیت خانواده اش قرار گرفت به فراگیری علوم دینی پرداخت. بعد از سپری نمودن ایام طفولیت

شامل ابتدائیه فرزه گردید و به سال
۱۳۴۸ شامل لیسه استالف گردید.
شهید حلیم گل از استعداد سرشار
و خدا داد برخوردار بود مکتب را
بدرجه عالی به‌پایان رسانید.
و شامل انستیتوت پولی تخنیک
کابل گردید. در جریان تحصیل در
راه پیشبرد اهداف اسلام عـزیـز
استوارانه گام برمیداشت و همیشه
با روحیـه سرشار درس شهامت و
ایثار را علاوه بردروس صنفی خویش
تدارک می نمود.

سال ۱۳۵۹ بپایان نرسیده بود
که مورد تعقیب دستنشانده‌گان روس
قرار گرفت، و به یاری خداوند
خود را از این ورطه هولناک نجات
بخشید و دست به اسلحـه برد ـ
صفحه دیگری درزندگی اش باز شد.
او سرشار از عشق با خدا در این
مسیرسترک قدم می نهاد ـ شب و
روز آرام نداشت همیشه در کمین
نشسته بود تا وطن عزیز خویش را
از لوث خود فروختگان و مزدوران
و دربان شان پاک سازد.

شهید حلیـم گل در قدم اول با
سائر همرزمانش ولسوالی میر بچه
کوت را از لوث جرثومـهٔ های
شـر و فساد پاک ساخت و گلیم
کمونست‌ها را برچید.

به اثر خدمات برجسته وفداکاری
هایش در قدم اول بـه صفت آمر
حوزه فرزه بعداً مسئولیت حوزه
میر بچه کوت را بـه عهده اش
سپرده شد. علاوه بروظایف فوق
معاونت حوزه البدر را نیز به‌عهده
داشت.

شهید حلیم گل در جریان مبارزات
خویش ضربات خورد کنندهٔ به‌خصم
بزدل و خون آشام وارد ساخت.
روسهای سفاک از گرفتن نام حلیم
گل شهید در خوف و ترس بودند.
تا اینکه طی یک پلان از قبل
تنظیم شده بتاریخ ٤ قوس ١٣٦٤
در روزیکـه مردم میلاد مسعود
سرور کاینات را جشن گرفته بودند
دست کثیف مزدوران وابستهٔ بـه
استعمار به خون مطهر حلیم گل
و پنج تن از همسنگرانش سرخ شد
و لکهٔ ننگین را در تاریخ نصیب
شدند.

بلی ! آن کبوتر آزادی به قلـه
های شامخ شهادت پرکشید و به
آرمان همیشه‌گی اش رسید.

روحت شاد یادت گرامی باد
ای شهیـد جاوید!

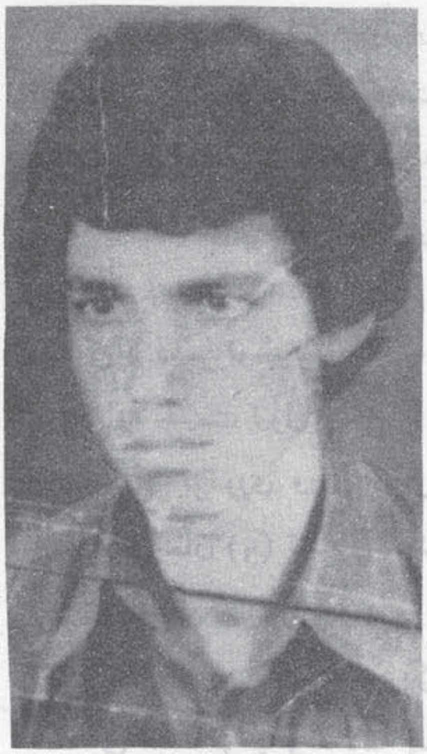

شهیـد سیفل خان د ملک
عبدالجبار خوی د لغمان د
ولایت د النیگار پـه دره کی د
نور لا م صاحب علیـه رحمت د
پریانه په‌کلی‌کی په یوه دینداره او
مسلمانه کورنی‌کی زیږیدلی نوموړی
وروړله وړوکوالی نه د اسلام پـه
مقدس دین باندی مین ؤ او د ده
اخلاق دومره ښه او اوچت وه چی
ده سره یوځای زده کوونکو ملګرو
ورتـه د شرافت غرویلی نوموړی
ورور د سنګره په لیسه‌کی پـه زده
کړه بوخت وه چی ملحد او دهري
حکومت د اقتدار واګی په لاس‌کی
واخست، څرنګه چی شهید سیفل
خان دقوی ایمان خاوند او د اسلام
سپیڅلی‌دین پتنګ وه نو د (۱۲)م
ټولګی څخه د فارغیدو نه وروسته
د مجاهدینو پـه صف‌کی شامل شو
وروسبی کورنی د دوی وه چی پخپل

کلي کې ترتولود مخه یې مجاهدینو هر کلي وکړ او د تره‌کي ملحد حکومت په خلاف په مسلحانه جهادکې فعاله ونډه واخیسته، نوموړی ورور چې د اسلام په مینه مست وه

حمله‌کې د دښمن فوځونو څخه ۲۵ ټوپکې په غنیمت نیولي ؤ،

نوموړی ورور یوځلې په یواځې ځان (۶) تنه سربازان ژوندي نیولي همدا راز په یوه بله یوه چریکي

حمله‌کې ملحدو فوځیانو د لاسه په شهادت ورسید او الله (ج) خپل بنده په زره سوری سوری او په سروینو رنګ خپل خوا ته وباله

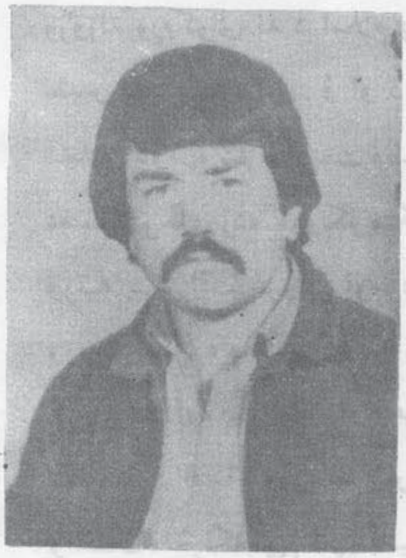

شهید سلطان عزیز

شهید برادر سلطان عزیز مشهور به «سردار» فرزند محمد ابراهیم در سال ۱۳۳۹ در علاقداری جلریز ولایت وردک در یک خانواده خدا پرست پا* به عرصهٔ وجود گذاشت. در زمانیکه که کودتای ننگین ثور به وقوع پیوست برادر شهید ما متعلم صنف ۱۱ در لیسه رحمن بابا بود، بلافاصله مکتب را ترک گفته راه هجرت را درپیش گرفت بعد از سپری نمودن مدتی دوباره به وطن برگشته بتاریخ ۲۲-۵-۶۴ در یک برخورد رویا روی با دشمن سفاک باهفت تن از همسنگرانش جام شهادت را نوشید.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید نقیب‌الله:

شهید برادر نقیب الله فرزند عزت الله یکتن از مجاهدین قهرمان ولسوالی رستاق بشمار می رفت، نامبرده در شهر کهنهٔ ولسوالی رستاق ولایت تخار دیده بجهان کشود. و بتاریخ ۶-۸-۱۳۶۴ هدف گلوله تجاوزگران وحشی قرار گرفته جام شهادت را نوشید و به کاروان حق طلبان پیوشت.

روحش شاد یادش گرامی باد.

شهید مولوی عبدالقدوس

شهید مولوی عبدالقدوس در برج عقرب سال ۱۳۲۳ در یک خانوادهٔ فقیر و خداجو درولسوالی رستاق ولایت تخار چشم بجهان باز کرد، و در سال ۱۳۵۵ افتخار نهضت اسلامی کشور را حاصل کرد. نامبرده بر علاوه جهاد مسلحانه به تعلیم و تربیت مجاهدین در دشوار ترین شرایط نیز می پرداخت. بالاخره در روز چهارشنبه برج عقرب سال ۱۳۶۳ مورد تجاوز اجیران خود فروخته قرار گرفته بعد از مدت ۲۰ یوم زندان، به مقام والای شهادت نائل آمد. عکس ندارد

شهید محمد حسن

شهید برادر محمد حسن فرزند سحر میر در قریه کشم مرکز کندز پا به عرصهٔ وجود گذاشت. بعد از سپری نمودن ایام کودکی شامل مکتب گردید و تحصیلات خویش را الی صف ۱۲ ادامه داد. قابل یاد آوریست که نامبرده عمرش را در راه تحقق آرمان اسلام انسانساز وقف کرد. بالاخره در حالیکه ۲۰ بهاری از زندگی را پشت سرگذاشته بود جام شهادت را به سرکشید و به رفیق اعلی پیوست.

روحش شاد راهش مستدام باد

شهید گلاب

شهید گلاب د سید حسن زوی د پینبور افغان کالونی په یوه دینی دوسته او اسلامپاله کورنی کی نړی ته سترگی و غړولی، له وړوکتوبه بەبی پەخیرەکی د تقوا نښی ښکاریدی پە خپلە محلە کی ورو ورو لوئیده خود اسلامی عاداتو اخلاقو اوکړو وړو سره، ترڅو ځوان شو د شهید گلاب روز نه او پالنه داسی شوی وه چی هغه د اسلام یو درد من او وفادار شاگرد جوړ شو.

په افغانستان باندی د روسی ښکیلاک دداگیز یرغل په اثر خو

د نړی پەگوټ گوټ کی مسلمانان متأثر شول خو ځنوئی د تأثر سره د مخنیوی لپاره عملی متی راونغښتی او د روسی استکبار پرخلاف ئی د خپلو افغانی مجاهدینو ورونو ترڅنگ د جهاد په صف کی ځای ونیوچی یو هم له داسی ننگیالیو اوتوریالیو ځوانانو څخه شهید گلاب وُچی تیغ د ډیروستو نځو او موانعو سره سره د ننگرهار ولایت د شهید نادر خان جبهی ته ولاړ او په وسله وال جهاد ئی پیل وکړ هغه په ډیر اخلاص خپل سر د اسلام په نامه د قربانی میدان ته د ایښود و لپاره یوړ او د څو کاله پرلپسی جهاد څخه وروسته بالاخره د ۱۳۶۴ کال د عقرب د میاشتی په ځلورمه خپل هغەمرام تە چی ورپسی سرگردانەؤ ورسید هو! هغه د اسلام د حریم څخه د دفاع په لاره‌کی د بی دینه استکبارپه گولی ولگید او د شهادت په ویاړلی او رنگینه جاده و رتنوت

انا لله وانا الیه راجعون.
روح ئی دی ښاد او یادئی دی تازه وی.

شهید برادر جنت میر فرزند لاجمیر در قریه کشم مرکز کندز چشم بجهان کشود. او مجاهد نیک سیرت و نیکوکار بودکه جز حاکمیت دین خدا آرمانی نداشت. بالاخره درحالیکه ۲۰ سال داشت به اثر اصابت مرمی BM 13 خصم بزدل و سفاک شربت شهادت را نوشید و به کاروان شهدا پیوست.

شهید برادر محمد قادر فرزند خواجه احمد درقصبهٔ فرجغانی کشم بدخشان دیده بەجهان کشود، دوران کودکی را بانوازش خاصی والدین‌بزرگوارش پشت سرگذاشته غرض آموختن و

بهره و رشدن از چشمه ذلال علم و معرفت پا به‌صحن مدرسه دینی نهاد ، و با اشتیاق فراوان علوم متداوله را فرا گرفت. در زمانیکه کودتای ننگین‌ثور به‌وقوع پیوست مدت بعد برادر محمد قادر به جهاد مسلحانه و خون بار آغاز کرد ، موصوف عضو فعال حزب اسلامی دربدخشان به‌شمار می‌رفت. بالاخره در ماه حوت ۱۳۶٤ در یک‌حملهٔ وحشیانه دشمن سفاک و خون‌آشام مورد اصابت مرمی قرار گرفت و خون پاکش زمین را لاله گون ساخت و خود به لاله زار شهدا پیوست . روحش شاد ، یادش مستدام باد.

شهید عبدالصمد

شهید برادر عبدالصمد فرزند بابه جان در جوزای سال ۱۳۳۷ در درهٔ شورک استان ولایت تخار چشم‌بدنیا کشود نامبرده مدت ۶ سال در سنگرهای داغ جهاد دلیرانه

رزمید. بالاخره در برج سنبله ۱۳۶۳ در یک برخورد رویا روی با روسهای سفاک بمقام والای شهادت نائل آمد .

شهید عبدالمجید فرزند اسیرگش در جوزای ۱۳۲۸ دریک خانواده خدا پرست در قریهٔ سری جورستان ولایت تخارپا بجهان هستی نهاد. نامبرده در اوایل ۱۳۵۸ به جهاد مسلحانه آغاز نمود . مدت ها بعد فرماندهی (۳۰۰) نفر مجاهدین مسلح را در حوزهٔ الفتح به عهده داشت، درطول دورهٔ جهاد خویش در اکثریت عملیات سهیم بود بالاخره بتاریخ ٤ - ٥ - ١٣٦٤ در وقت اداء نماز مغرب از طرف گماشتگان روس به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ملا محمد کامل

شهید برادر ملا محمد کامل فرزند جمعه خان در ولسوالی رستاق ولایت تخار چشم بدنیا کشود. موصوف مدت ۶ سال در سنگر خونین جهاد دلیرانه در مقابل سرخ‌های سیاه رزمید بالاخره در حالیکه ۲٤ بهاری از عمر خویش را عقب گذاشته بود در یک برخورد باروسهای سفاک بتاریخ ٥-١٠-١٣٦٤ جام شهادت را به سرکشید و به رفیق اعلی پیوست .

روحش شاد یادش گرامی باد

- شهید یعقوب خان د کریم خان
زوی د منګوموسی خیلو اولسوالی
اوسیدونکی و او په ۱۳۶۳ کال
د عقرب په ۱۲ مه نیټه په کمونستی
پوسته باندی د حملی په جریان کی
شهید شو.
روح ئی د ښاد وی

شهید حاجی محمد عیسی خان ... سوانح ندارد.

- شهید نواب د حنان زوی د
پکتیا ولایت د خواجه خیلو د
کلی او سیدونکی په ۱۳۶٤ کال کی
وروروسته له څلور کاله و سله وال
جهاد د بمباری له امله په شهادت
ورسید .
یاد ئی دی تازه او روح ئی دی
ښاد وی.

. شهید اسدالله د میراکبر زوی
د خوست د حسن خیلو د کلی
او سیدونکی ؤ او په ډیرو عملیاتو کی
ی فعاله برخه اخستی وه او په
۱۳۶۰ کال د سرطان په میاشت
کی په شهادت ورسید.
روح ئی د ښاد وی

شهید جنت‌گل د پکتیا ولایت
د حسن خیلو د جبهی یو زړه ور
او توریالی مجاهد ؤ له ډیر جهاد
څخه وروسته په ۲۳ - ۹ - ۱۳٦٤
نیټه د شهادت لوړ مقام ته ورسید.
خدای(ج) ئی د وبښی

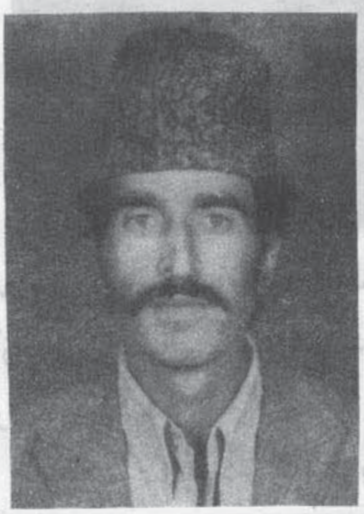

شهید عبدالشکور

شهید برادر عبدالشکور فرزند
خانجان در سال ۱۳۳۱ در قریه
لکو ولسوالی شکر دره ولایت کابل
چشم بدنیا کشود. نامبرده بعد از
سه سال جهاد مسلحانه در یک
برخورد خونین جام شهادت را به
سر کشید و به رفیق اعلی پیوست.
روحش شاد

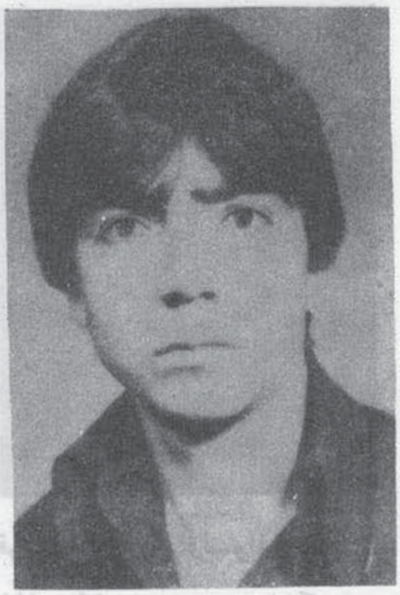

شهید عبدالبصیر

شهید برادر عبدالبصیر فرزند
الحاج عبدالرحمن در سال ۱۳٤٤
در قلعهٔ نو خواجه روشنائی ولایت
غزنی در یک فامیل متدین و حق
پرست چشم بدنیا باز کرد. تحصیلاتش
را تا دورهٔ ثانوی در مکتب سید
احمد مکی پیش برد و باروبکار
آمدن باند خلق و پرچم پا از
مکتب کشیده و سلاح بردست به
صف مجاهدان شتافت بالاخیره بتاریخ
۳۰-۵-۶۳ در گروپ چریکی تنظیم
شهری ولایت غزنی یکجا با «۳۱»
تن از همرزمانش جام شهادت را
بسر کشید .
روحشان شاد یاد شان گرامی باد

- شهید میر مظهرالدین
برادر شهید مظهرالدین فرزند
میر قصور شاه درسال ۱۳٤٤ در

قریه ده یحیٰ ولسوالی ده سبز
ولایت کابل دیده بجهان کشود.
تحصیلات خویش را تا صنف «۱۰»
در لیسه انصاری ادامه داد. و در
۱۰ سرطان ۱۳۶٤ به مقام رفیع
شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید زمری

شهید برادر زمری فرزند شهید اختر محمد یکی از مجاهدین فعال و ورزیدهٔ ولایت کندز بشمار میرود، در یک برخورد بادشمن دون همت جام شهادت را نوشید. یاد آور باید شدکه فوتوی برادر تا اکنون بدست ما نرسیده است.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید برادر محمد قاسم در سال ۱۳۳۲ در یک خانواده متدین درقریه عبد الملک خرم تولد و درسن هفت سالگی ، شامل مکتب گردیده نسبت مشکلات اقتصادی به تحصیلات خویش ادامهٔ دادهٔ نتوانست. وبعد از وقوع فاجعه ننگین ثور دست به جهاد مسلحانه زده بالاخره بعد از هفت سال جهاد بروز پنجشنبه

۷ حمل ۱۳٦٤ در مقابله بادشمن آزادی و انسانیت جام شهادت را به سرکشید.

روحش شاد یادش گرامی باد

شهید قاضی احمد جاوید

شهید برادر قاضی احمد جاوید که اسم اصلیش عبد اللطیف بوده به کاروان نور پیوست. در سال ۱۳۳۷ در خانوادهٔ متدین در قریه خندیکوت ولایت سمنگان دیده به جهان گشود. بعد از سپری نمودن دورهٔ طفولیت پدر بزرگوارش «محمد نبی» موصوف را شامل مدرسهٔ اسدیه بلخ نموده چون از استعداد سرشار و خدا داد برخوردار بود شامل دارالعلوم عربی کابل گردید و دارالعلوم را بموفقیت بپایان رسانید. باوقوع کودتای نامبارک ثور، در همان سال (۱۳۵۷) راه هجرت را در پیش گرفته شامل مدرسه خون و پیام شد باتعدادی از برادر نهضت پرافتخار ما عازم کنرها جهت مقابله مستقیم باگماشتگان استعمار گردید. نامبرده درفتح غند اسمار سهم فعال داشت و مدتی بعد باتعداد از مجاهدان پاکباز عازم اندرآب ولایت بغلان گردید و مدتی چند را با برادران بزرگوار شهید بنوال و سید منصور در آنجا باقیماندند. و در اخیر سال ۱۳۵۸ باجمعی از مجاهدین وارد ولایت سمنگان گردید. شهید احمد جاوید بعد از تنظیم و تشکیل گروپها در ولایت سمنگان در جهت

سنگرسازی عازم ولایت بلخ گردید.
که در آن زمان نامبرده منحیث قوماندان عمومی حوزهٔ سمت شمال و سمنگان، بلخ، جوزجان، فاریاب، انجام خدمت می نمود. در مدت جهاد تحت قومندان شهید «جاوید» صد ها عراده تانک زرهی و زره پوش، عراده جات نفر بر وچندین فروند هلیکوپتر توپ دار و . . . به‌آتش کشیده شد و بیش از پنجصد تن از عساکر کارمل، روسی به هلاکت رسیده اند و بتعداد صدها میل اسلح خفیفه و ثقیله دشمن باسهمات آن به‌غنیمت گرفته است شهید قاضی احمد جاوید، دارای اخلاق حمیده، باتقوا، شجاع، برده بار، امانت‌کار . . . بوده همه مردم خاطرات نیکی از او بیادگار دارند.
بالاخره طی یک پلان مشترک روسها و ملحدین وابسته به‌استعمار که قبلاً جهت به‌شهادت رسانیدن این قوماندان دلیر و مبارزو باتدبیر طرح ریزی گردیده بود، عملی‌شد. واین رسالت مند با هدف در لیل ۲-۱۱-۱۳۶۴ به خیل شهیداء گلگون کفن پیوست.
روحش شاد یادش‌گرامی باد

برادر شهید محمد ایوب
برادر محمد ایوب مسکونه تنگی

واغجان ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر در سال ۱۳۴۰ حشم بجهان کشود و بالاخره بتاریخ ۱۲ ماه رمضان ۱۳۶۳ در یک برخورد باروسهای سفاک شهید شد.
انا لله وانا الیه راجعون

شهید وررور جانداد د کوملی د جبهې د قضا وظیفه په غاړه در لوده او یو فدا کار مجاهدؤ چې په پای کې په ۲-۱۰-۱۳۶۴ کال د شهادت مقام ته ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

. شهید لعل سید
ځوانیمرگ شهید لعل سید د گلون زوی د ننگرهار ولایت د چپرهار علاقه داری اوسیدونکی او یو مخاص مجاهدؤ چې د اسلام په لاره

کې د ډیرو هلوځلو نه وروسته په ۲۰-۹-۱۳۶۴ نیټه په شهادت ورسید.
(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید حبیب الرحمن د ملا

حبیب الله زوی د پکتیا ولایت د
موسی‌خیلو اولسوالی د زوړکوټ
اوسیدونکی او یو تکړه مجاهد ؤ د
اتاسو کالو په عمر په ۱۹-۹-۶۴
نیته په‌یوه مخامخ نښته‌کی‌شهید شو.
(انا لله وانا الیه راجعون)

د شهید محمد عظیم (اشرف) لنده پیژندنه

د گران او انقلابی افغانستان نهضت او شهادت د سری قافلی یو مسافر هم نیمه خواه او ارمانجن شهید محمد عظیم دی .

شهید محمد عظیم چه فرعی نوم ئی(اشرف) ؤ د حاجی پیر دوست زوی په ۱۳۳۳ لمریز کال دپکتیا ولایت د گردیز د تیری اتخیلو د کلی په یوه دینداره کورنی کی د فانی نړی پرمخ سترگی و غړولی له ابتدائی زده کړی وروسته په ۱۳۴۷ لمریز کال ئی د عبدالحی گردیزی په لیسه کی خپل تحصیل ته دوام ورکړ شهید محمد عظیم چه له وړکتوب څخه ئی له دینی زده کړی سره زیاته مینه لر له دعالی تحصیلاتو ترڅنگ ئی دینی زده کړه هم کوله او په ۱۳۴۹ لمریز کال چی ذلیسی دوری په لسم صنف کی وه د اسلامی تحریک له ورونو سره معرفی‌شوله هغی‌ورځی را پدیخوائی د اسلامی دعوت او مبارزی‌په‌لارکی‌نه‌ستړیدونکی‌هلی‌ځلی کړی او د وخت د باطل او فاسد رژیم پر خلاف ئی د اسلامی حزب دورونو په کار او فعالیت کی فعاله ونده‌لرله شهید محمد عظیم په ۱۳۵۱ لمریز کال د عبدالحی گردیزی لـه لیسی څخه په لوړه درجـه فارغ اوئ لوړو تحصیلاتو لپاره دکانکور تراز سوینی‌وروسته‌د زراعت په پوهنځی کی شامل شو او د اسـلامی خزب لـه ورونو سرهٔ ذاسلامی عقیدوی مسؤلیت

پـه وړاندی هر راز کړاوونـه و زغمل !

کله چه د ۱۳۵۷ لمریز کال د ثـور په اومه نیته د افغانستان د سیاسی اجتماعی آسمان پر انق د کفر او الحـاد دردونکی وریځی را ښکاره شوی داوخت شهید محمد عظیم‌داوړوتحصیلاتو دوره هم پای ته رسولی وه‌خوددی نـاولی اولس وژونکی هیتناکی سری بلا د خـوریدو سره سم ئی پاکستان ته هجـرت وکړ، په پاکستان کی له خپلو ورونو سره یوځای شو د جهاد او د ملت د عمومی قیام په لته کی په ۱۳۵۸ کال‌له خپلوهم سنگرو ورونو سره د منگلو دمنطقی په لوروخوځیده چه پدی وخبت کی د سید کرم ولسوالی د اتل اونامتو مجاهد اسدالله جهاد وال په مشری فتحه شوی وه شهید محمد عظیم ئی د خپل قوم دمجاهدینو دسرپرستی او مشری لپاره له منگلو څخه را وغوښت او د حق دلاری دغه برمیال مبارز دجهادوال‌له‌غوښتنی سره سم د منگلو لـه هم فکره او هم سنگرو ورونوڅخه د سید کرم په لور خـدای پامانی را واخیسته کله چه شهید محمدعظیم سید کرم ته را ورسیده د را رسید و سره سم د سید کرم د جبهی شوری د جهاد وال تر امریت لاندی دغه د حق د لاری مبارز د تیری د مجاهدینو قوماندان و ټاکه ، د جهاد په اوږ دو کی ئی زیات ملحدین د جهنم د اور خوراک کړل او دښمن ته ئی له حده زیات مالی او ځانی تاوانونه ورواړول کله چه ذدښمن یوه لویه قوه ذ سید کرم په لور د اسلامی حزب‌دسر تیرو اوزړه‌وروومجاهدینو د مرکز د ورانیدو په خاطر له گردیز څخه‌حرکت راو کړداورځی د کـوچنی اختروی او اکـثره مجاهدین د کـوچنی اختر په مناسبت خپلو کوروتـه تللی وو د قوی د راتـگ سره سم شهید

محمد عظیم د خوتنو مجاهدینو سره د قوی د مقابلې لپاره په ډېره بې باکۍ مخ ته ورودانګل څرنګه چه دښمن په زیاتو عصری او مدرنو جنګی و سائلو سمبال وه دجنګی طیارولـه خواهم بدرګـه کیدل له دریو طرفو ئې په تعرض پیل وکړ دغه مجاهد ورورد خپلو خوتنوهم سنګرو ورونـو سره د دښمن مقابله شروع کړه په داسی حال کی چه دښمن د مادی طاقت په لحاظ قـوی معلومیـده خـود خـدای(ج) په مینـه مست او د اسلام‌دلاری سر تیر مبارز دښمن لـه و ارخطائی او مـاتی سره مخامخ کړ زیـات تـور مخی د روس مزدوران ئې دجهنم کندي ته د ابد لپاره وغورځول زیات جنګی او نقلیه‌وسائل‌ئې داور خـوراک کړل په داسی حال کی چـه دښمن ته د سختو ګـذارونو ورکولو په حال کی وُیه پای کی د ۱۳۵۸ لمریز کال د کـوچنی اختر په پنځه نیټه چه د سنبلی د میاشتی له پنځمی سره سمون خوری له شپږ وتنونورو مجاهدینو سره د شهـادت جام په سرواړاوه اود ابدی ژوند په ارام‌او خواږه بسترکی ویده شو !

انا لله و انا الیه راجعون

شهید انجنیر شکر الله

د اسلام د لاری د قربانیانو له ډلی څخه یو سترنو میالی، د غیرت

له ډګر څخه یو بل ننګیالی . د اسلامی مبارزی د ستر او پـراخ سنګر یو تکړه ساتونکی او د اسلامی قیام د ځپانده څپو یو زړه ور مجاهد هم شهید انجنیر شکر الله د حاجی علی خان زوی د وردګو او میدان ولایت د نرخ علاقه داری د عمر خیلو اوسیدونکی ؤ.

شهیـد ورور د روسی بانډونو د واک تـه رسیدو څخه پخوا متی د اسلام د خدمت لپاره بډوهلی وی خو کله چی د کرملن نوکران را منځته‌شول او ورپسی روسی‌خونړی لښکری یوځل بیا د یوه بل‌مسلمان ملت د لوټ او تالان په خاطر د یرغل په نیت لـه آسورا واوښتی شهیـد ورور د خپل رسالت د تر سره کولو لپاره د خپلی سیمی تودو جبهو ته ځان ورساوه او په وسله والـه مبـارزه ئې پـیل وکړ شهیـد انجنیرشکرالله د څوکالو پرله پسی وسله وال جهاد په اوږدوکی داسی ستری حماسی په یادګار پریښودی چی د نرخ د سیمی مسلمانان به ئې ترکونو کونو له یاده و نـه باسی او بالاخره پـه اسلام مین مجـاهد شهید ورور شکرالله د حق داعیی ته لبیک ووایه په ۱۳۶۳ کال کی د روسی قواو سره په مخامخ نښته کی د یو سل او پنځوس تنو نورو مسلمانانو سره یو ځای د شهادت پر ټالنګ ور پریوت .

(انا لله وانا الیه راجعون)

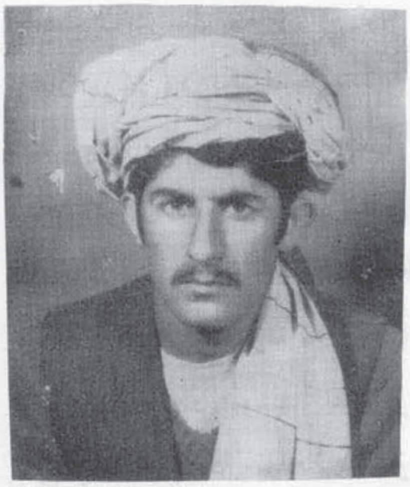

. شهید عبدالغفور «پردیس»

د حضرت شاه زوی د کندز ولایت په مرکز نوآباد کلی کی زیږیدلی، شپږ کاله پر له‌پسی ئې د روسی‌استعمار لـه بریڅو سـره ووهل تړخو پـه ۲۸-۱۱-٦٤ کال د روسانو سره په یوه مخامخ نښته کی د شهادت مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

- شهید مهربان معاون حوزه سعد بن وقاص(رض)

شهید برادر مهربانگل فرزند شهید احمد خان درسال ۱۳۳۸ در قریه لرغان(ارخی) دریک فامیل متدین دیده بجهان پرآشوب گشود. بعداز سپری نمودن ایام طفولیت شامل مکتب گردیده هنوز تحصیلاتش به پایه اکمال نرسیده بود که کودتا ننگین ثور بوقوع پیوست. بعد از مدتی چند به جهاد مسلحانه آغاز نمود و تا اخرین رمق حیات با خصم بزدل و سفاک رزمید. بالاخره طی یک پلان شوم روسها به کمک مزدوران شرف باخته شان دستگیر و بمقام رفیع شهادت پرکشید بعد از مدتی چند پدر بزرگوار شان را نیزناجوانمردانه به‌شهادت رسانیدند.

روح شان شاد و یاد شان گرامی باد

- شهید میر زمان د خلیل زوی د ننگرهار ولایت د کامی اولسوالی اوسیدونکی‌و د کمونیستی کودتا په دوهم کال‌یی هجرت وکړ او سمدستی ئی د جهاد سنگروته ودانگل د څو کالو پرله پسی جهاد

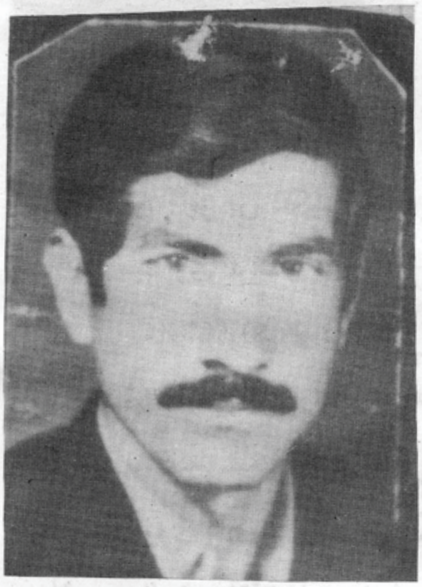

څخه وروسته د ۱۳۶٤ کال د جدی په شپږمه په بمباری کی شهید شو.

(خدای(ج) یی د وبښی)

. شهید مزار الدین د ملا نور الدین زوی د پکتیا ولایت د ځاځیو اوسیدونکی او یو تکړه مجاهد وچی د څوکالو مسلسل جهاد څخه وروسته په ۱۳۶۳ کال کی د هاوان په چرو د شهادت مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

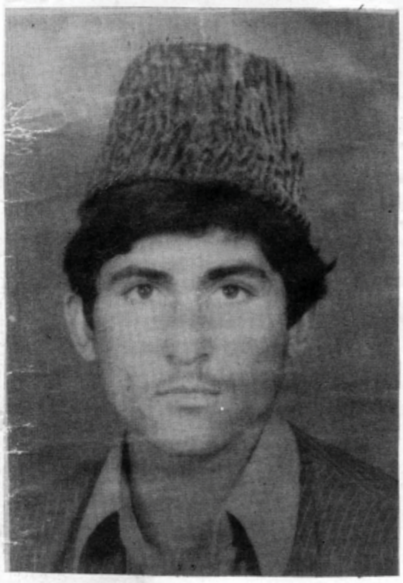

. شهید عبدالوهاب

برادر شهید عبدالوهاب فرزند مرحوم سید عظیم بیست سال قبل در یک خانوادهٔ با دیانت در قریه ارباب عزت الله ولسوالی ارچی ولایت کندز چشم بجهان پرآشوب گشود. با بوقوع پیوستن فاجعهٔ ننگین ثور بـه اساس تقاضای ایمان و عقیده به صف را د مردان مومن حزب اسلامی پیوست. بالاخره به روزسه شنبه مورخه ٦٤-٢-٢٣ درسرک بین خان آباد و ارچی از دست یکعده عناصر چپاولگر و وابسته به استعمار به مقام شامخ شهادت نائل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

برادر مجاهد شهید محمد یوسف ولد حاجی طالب مسکونه منگل پکتیا که در گروپهای ولسوالی

PROPERTY OF ACKU

ازره مصروف جهاد بود و بالاخره بتاریخ ۱۰-۱-۱۳۶۴ بعد از چهار سال جهاد مسلحانه به درجه رفیع شهادت نایل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

- شهید ورور تورن محمد خان

شهید تورن محمد خان د عمر خان زوی د غزنی ولایت د قره باغ اولسوالی او سیدونکی ؤ، نوموړی شهید ډیر اخلاص من او پیاوړی مجاهد ؤ چی له ۱۳۵۰ کال څخه را په د یخوائی د طاغوتی حکومتونو پرضد په نه ستړیدونکو هلوځلو لاس پوری کړی ؤ، د روسی کودتا څخه وروسته نوموړی ورور په کندهارکی د خپلی د ندی په ماحول کی د چریکی عملیاتو انتظام وکړ او تر د وو کالو پوری همالته ؤ بیاد افشا کیدو نه وروسته خپلی سیمی ته راغی او د نورو مجاهدینو سره یې یوځای په دښمن مرگونی گوزارونه وکړل په پای کی د ۱۳۶۴ کال د میزان د میاشتی په ۲۳ مه نیټه د شهادت ویاړلی مقام ته ورسید.

(انا لله وانا الیه راجعون)

شهید مراد خان

شهید برادر مراد خان فرزند پیوند از قریه سار باغ ولایت سمنگان، بتاریخ ۸-۱۲-۶۱ به سن سالگی طی یک بمبارد روس های وحشي جام شهادت را نوشید.

شهید ضابط عبدالبصیر

ظابط عبدالبصیر د شهید ببرک خان زوی او دوردگو ولایت د سید آباد اولسوالی د حسن خیلو او سیدونکی وه، لومړنی تحصیلات یې د تکیی په ښوونځی کی سر ته رسولی دی او د لوړو تحصیلاتو د زده کړی لپاره په حربی ښوونځی کی شامل او د ښوونځی له خلاصید و وروسته یې حربی پوهنتون تر دوهم تولگی پوری ولوست ، د ثور د خونړی فاجعی په را منځته کیدو سره یې تحصیل نیمگړی پریښود او له مجاهدینو سره یې اوږه پراوږه په عملی او مسلحانه جهاد کی ځان شریک کړ .

کله چی کمونستی ظالمانه قدرت د افغانستان پر مظلوم مسلمان ملت باندی د تطبیق مرحلی شروع کړی په ۱۳۵۸ کال کی دضابط عبدالبصیر تره دگروال میرزک خان یې د خپله کوره و یوست او

PROPERTY OF ACKU

له کوره په سل متری کی یی
په شهادت ورساوه او په ۱۳۵۹
کال کی یی پلار ببرک خان د
گوربت په گرم جهادی سنگر کی
له (۶۰) تنو مجاهدو ورونو سره
یوی ځا د شهادت ویاړ وگاټه .
ظابط عبدالبصیر په ۱۳۶۴
کال کی د عقرب په میاشت کی
د اقتصادی ستونزو زیاتیدو له
کبله د جهاد سنگر بدل اومهاجر
شو ، د ډیرو هلو ځلو وروسته،
د حوت په میاشت کی د اسلامی
حزب د نظامی کمیسیون له خوا
جهاد وال غونډ ته د ټولی د
قوماندان په حیث معرفی شو په
غونډ کی له یوی نیمی میاشتی
وظیفی تر سره کولو وروسته د
روسانو د هغه وحشی حملی او
بمباریو له کبله چی په جهادوال
غونډ یی د ۱۳۶۵ کال د حمل
دمیاشتی په (۱۵)مه‌نیته وکړی .
ظابط عبدالبصیر د دوشنبی ورځ
په(۱۸) په‌نیته دبمونود پارچو په
وسیله د خدای (ج) په لاره کی
د شهادت ویاړلی‌مقام‌ترلاسه کړ .
انا لله وانا الیه راجعون

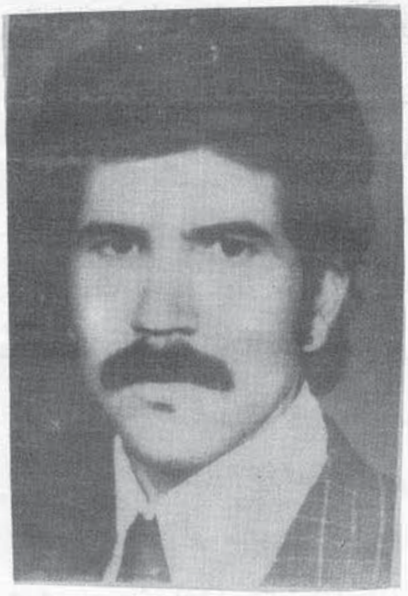

شهید غلام سخی

شهید برادر غلام سخی فرزند میرافضل درقریه باجوړی ولسوالی ارچی ولایت کندز پایه عرصهٔ وجود نهاد، و مدت چهار سال به منظور حاکمیت دین الله در سنگر های داغ جهاد علیه خصم ناپاک مسلحانه رزمیده تا اینکه در یک نبرد رویا روئی با روسها وحشی بتاریخ ۹-۵-۶۴ در قریه شینواری آنولسوالی جام شهادت را نوشید.
روحش شاد راهش مستدام باد

۱- شهید مولوی عبدالمجید

شهید مولوی عبدالمجید فرزند عبدالرحیم یکتن از شخصیت های برجسته و مجاهد دلباخته ولایت غور بوده که در جریان جهاد خدمات شایانی انجام داده است که در دل تاریخ بخون غنودهٔ مابرای

همیش ثبت خواهد بود. نامبرده بعد از جهاد طولانی و مبارزه به کاروان شهدا پیوست.
انا لله وانا الیه راجعون

وجه اشتراک در خارج از کشور

سالانه	. . . . .	۱۸ دالر
شش ماهه	. . . . .	۹ دالر
قیمت یک شماره		۲ دالر

آدرس مکاتباتی ما :

کمیسیون ارشاد فرهنگ
مدیریت مجله شفق
پوست بکس نمبر ۳۱۱ G. P. O. پشاور - صدر

بسم الله الرحمن الرحيم

نبوي مرغلري

له حضرت علی (ک) څخه روایت دی چی ، حضرت محمد (ﷺ) وفرمایل :
کله چی زما په امت کی پنځلس خویونه څرګند شی د خدای (ج) د عذاب را
ناز لیدل به وربانده پیل شی ، تری وپوښتل شول :
یا رسول الله ! هغه کوم خویونه دی ؟ پیغمبر (ﷺ) وفرمایل :

۱- چی بیت المال خپل مال وبلل شی .
۲- چی امانت غنیمت وګڼل شی .
۳- چی زکات مالی زیان وګڼل شی .
٤- چی میړه د خپلی ښځی اطاعت وکړی .
٥- چی اولاد د مور نافرمانی وکړی .
٦- چی له ملګرو سره ښه کوی .
۷- چی په پلار ظلم پیل کړی .
۸- چی په جوماتونوکی د دنیایی خبرو شور پورته شی .
۹- چی د قوم مشر تر ټولو رذیل انسان شی .
۱۰- چی د یو چا عزت له هغه نه د ویری په اثرو شی .
۱۱- چی نشه یی شیان عام رواج ومومی .
۱۲- چی نارینه وریښمین جامی واغوندی .
۱۳- چی د ساز او سرود الات زیات شی .
١٤- چی سندر غاړی ډیری شی .
۱٥- او چی په خپلو پخوانیو نسلونو پسی بدرد ویل پیل شی .

(ترمذی)